

ኢምሳሌት ስ.መዘን

በሰናፍጭ ቅንጣት ሚዛን ሲለካ የሚያስፈልገንን የኢምሳሌት መጠን እንዴት ማወቅ እችላለሁ?

—●—

የክተር መንግሥቱ ለማ

—●—

ጋኑ፣ ሚኪዎ?

ከፋይታሊ-ክላላስ

ሆኑ. ወይ፡ አላጠነሰ

503-9199

አምነት ሲመዘን

© ጥር 2012 መንግሥቱ ለማ

የደረሰው መብት በህግ የተጠበቀ ነው

የሸፋን ዲዛይን
ዮናስ ወልደደጅቅ

ዶ/ር መንግሥቱ ለማ ከረጅም ዓመታት አገልግሎት ከአካባቢው ልምምዶና ግንዛቤው ይህንን “አምነት ሲመዘን” የተባሉትን መጽሐፍ እዘጋጅቶ አቅርቦልናል።

አምነት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምንነታቸውና ትርጉማቸው ከተሰጡ ጥቂት ነገሮች አንዱ ሲሆን (ዕብ11:1) በአማኝ ሕይወት ውስጥ ዋና ክስረላጊ ነገር ነው። ያለ አምነት ደስተኛ ሆኖ መኖር አይቻልም፤ ያለ አምነት የአግዚአብሔርን ልብ የሚጎከ ፀሎት መፀለይ አይቻልም፤ ያለ አምነት ከአግዚአብሔር ጋር ስለም ማድረግ አይቻልም፤ በቃሉም አንደተባለው፦

“ያለ አምነት አግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም” ዕብ. 11፤6።

አምነት መንፈሳዊውን ነገር የምንረዳበትና አግዚአብሔርን ለማየት የምንችልበት ዓይን ነው። አምነት ጌታን የምንዳስበበትና የልብሱን ጫፍ የምንይዝበት አጅ ነው። አምነት ጌታ ምን ያህል ጣፋጭ እንደሆነ የምንቀምስበት ምልስ ነው። አምነት ወደ ጌታ የምንቀርብበትና በፊቱ የምንፈመድበት አግር ነው።

ወንድማችን ዶ/ር መንግሥቱ ለማ በዚህ መጽሐፍ ስለ አምነት ምንነት፤ ስለ አምነት ዓይነቶች፤ አምነት ስለ ሚገኘው ተግዳሮቶችና መፍትሄዎች፤ እና አምነትም ከፈቃዳችን ጋር ስለላው ማገኘት ያብራራል። ስለዚህ፣ አማኞች ሁሉ ሊያነቡት የተገባ መጽሐፍ ነው።

ፓ/ር፤ ዶ/ር፤ ተስፋ ወርቅነህ

ለውጅ ባለቤቱ ለኢልባ.

የሰናፍጭ ቅንጣት ትንሽ እምነት ይዘሽ
ይሆናል ይሳካል ብለሽ ተከራክርሽ፤
እልፍ እሰልፍ ያህል እድጋ ያቺ እምነትሽ
ይኸውልሽ እንቺ ውጤቷን ለሳይሽ

ምስጋና

ይህ መጽሐፍ ታትሞ እንዲወጣ እርዳታና ጥረት ያደረጉ ሰዎች ብዙ ናችው።

ሄናክ ግርማ፤ ከመጀመሪያ ጀምሮ ለሰሎቹን በካምፒውተር በመሳል፤ በእማርኝ ሶፍት ዌር አጠቃቀምና ምርጫ ምክር በመስጠት፤ በኋላም መጽሐፉን አታሚው በሚፈልገው መንገድ እኔ በማለውቀው የካምፒውተር ፕሮግራም በማዘጋጀት፤ ረጁም ጊዜ በመውሰድ ልክ እንደራሱ ሥራ በጥራትም ጉድለት እንዳይኖረው በመንከባከብ ከጠከት በላይ እርዳታ በልደረገልኝ ባለውላታዬ ነው።

ዮናስ ወልድጸድቅ፤ የሽፋኑን ዲዛይን የሰራልኝ ነው። ገና በመጀመሪያ ይህንን አሳብ ባካፍለው “it will be my honor” ብሎ ያበረታታኝ ትዝ ይልኝል። ከዚያም የተለያዩ አሳቦች ለሰጠው ሁሉንም በማስተናገድ የተለያዩ የዲዛይን ሥራዎች ሰርቶልኝ በመጨረሻ ይህ አሁን የቀረበውን ሽፋን ሰራልኝ። ዮናስ በሰራው ብቻ ሳይሆን በሚያበረታታ ንግግሩም እግዞኛል።

ኦቢይ ግርማ፤ የሊቱ ማተሚያ ቤት ባለቤት በመጽሐፉ የገጾች አቀራረብና የፊደላት ምርጫ ብቻ ሳይሆን ጥራቱ የተጠበቀ መጽሐፍ እንዲሆን በምክሩ ለጋሳ ነበር። ከሁሉም በላይ ግን ገና መጀመሪያ ሄጀ የነጋገርኩት ቀን ነው “መጽሐፉ ይታተማል” የሚል ማረጋገጫ የሰጠኝ። ያ አባባል የእምነት ቃል ሆነልኝ።

ፓስተሪ ዶክተር ተስፋ ወርቅነህ፤ በተጣበበ የእውጅ ዓመት ፕሮግራሙ መካከል እንብቦ መጽሐፉን ለመዘከር ጊዜ ስለሰጠኝ፤ የባለቤቱ አባት ኦቶ አበበ ጎርፌና ወዳጅና የረጅም ጊዜ ዓደጅዬ አባራሉም ሞገስ እንብብው በእርማትና ማስተካከል ስለረዱኝ የልብ ምስጋና ይገባቸዋል።

ዘፋል አንድ

አምነት መገንጠያ

13

ምዕራፍ አንድ አምነት በአግዚአብሔር አንጻር

15

ምዕራፍ ሁለት ለአምነት የሚያስፈልጉ ግንዛቤዎች

31

ዘፋል ሁለት

የአምነት መገንጠያ

53

ምዕራፍ ሶስት የአምነት አመራር

55

ምዕራፍ አራት ተግባራዊ ዘዴዎችና ሞዴሎች

79

ዘፋል ሶስት

አምነት እንቅፋቶች

107

ምዕራፍ አምስት የባህል ቅርሶች

109

ምዕራፍ ስድስት መንፈሳዊ ውጊያ

131

ምዕራፍ ሰባት የባህላት ትምህርቶች (ኃፋዩ)

157

ምዕራፍ ሰድሳት መጠራጠር

183

ምዕራፍ ዘመን ብቸኝነት

213

ዘፋል አራት

አምነት ዋልቅ ጉዳዮች

227

ምዕራፍ አስር የአምነት ስጦታ

243

ምዕራፍ አስራ አንድ ኮሄንት

243

ምዕራፍ አስራ ሁለት ፈቃደኛ ፍቅር

251

ምዕራፍ አስራ ሶስት ኦክስፒገን የመጨረሻ ተረ

261

ምናብን ለመከርከር

(To tickle the imagination)

Imagination የሚለውን የእንግሊዝኛ ቃል

የእግረኛው መዝገብ ቃላት "ምናብ" ስሉ ነው

የተረጎመው። (በአምስት የሶሜት አውታሮች ማለትም

በማየት) በመሰማት፤ በማዘተት፤ በመቆመብ እና በመዳበብ

የሚያደረግበትን ነገሮች በዓይን ሕሊና እንዲያደረግበት

የሚያደርግ ተፈጥሮአዊ ኃይል) ይህ ትርጉም ስለተሰማማ

ምናብ የሚለውን ቃል በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በስፊት

ተጠቅሟል። በተለይ ከልዩ ስልጣኑ በቀ የሚሉ ልብዎች

ሶስቱን የተቀመጡ እስራ ሁለት ጥያቄዎች አሉ። ጥያቄው

በቀረበት አካባቢ ለተገለጸው አውነት ከመጽሐፉ ወጣ ብሎ

ለማብብ ታቅዶ የቀረበ ስለ ሆነ ነው ምናብን ለመከርከር

ግል አረስት የተሰጠው።

መንደርደረያ

አስተማሪው ዛሬም እንደልማዱ ለተማሪዎቹ ሌላ ታሪክ ሃገራቸው። አስተማሪው ብዙ ጊዜ ትምህርቱን በሚያስደንቁና ልብ በሚሰጥሉ ታሪኮች ስለሚጀምር በመኖሪያው ምሰጥን ነው። ይህ የአስተማሪው ታሪክ የመንገር ችሎታው ተማሪዎቹን ሁልጊዜ እያንቀጠ አፋቸውን ያስከፍታቸው ነበር።

የዛሬውም ሁኔታ ከዚያ የተለየ አልነበረም። ፍርድ በመፈለግ ስለምትዋትት እንዲት የምታገኝ አሮጊት ሴት እና ከሰው ሁሉ በላይ የሆነ ስለሚመስለው እግዚአብሔርን ስለማይፈራ እንድትገኝ ዳኛ ተረከለቸው። አሮጊቷ ግን ዋዛ አልነበረችም፤ ዳኛው ችላ ቢለትም፤ ቢንቃትም፤ ተሰፋ ቢያስቆርጥትም፤ እርሷ ግን ባለማዳረግ ትወተውተው እንደነበር መምህራ ተረከለችው። በመጨረሻም የአሮጊቷ ውትወታ ስለነበበት ዳኛው እንደፈረደለት ሃገራቸው።

ታሪኩ የፀሎት ታሪክ ነበር፤ ተግባሩ ባይታከቱ ስለ መጸልዩ የሚያስረዳ ታሪክ ነው። አስተማሪው ግን መጨረሻ ላይ የታሪኩን አቅጣጫ ለወጥ አድርጎ እንድትገኝ ጥያቄ ጠየቃቸው

“የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር አምነትን ያገኘ ይሆንን?”
(ሉቃ. 18 : 8)

አስተማሪው ጌታ የሱስ ይህንን ጥያቄ የጠየቀው በጊዜ ወደፊት ተሻግሮ እንደገና የሚመለስበትን ጊዜ ተመልክቶ በዚያን ጊዜ የሚኖረው የአምነት ሁኔታ አሳስቦት ይመስላል። ከጥያቄው ሌላ የምንረዳው ሃገር ተመልሶ ሲመጣ የሚፈልገው ዋናው ሃገር አምነት መሆኑን ነው። ጥያቄው ግን መልሶ በእኛም ውስጥ የተለያዩ ጥያቄዎች ያሳያል።

ለምን ጌታ ይህንን ጥያቄ ጠየቀ?

አምነት ስለምን እንዲህ አስፈላጊ ሃገር ሆነ?

ይህን ይህንን የመሳሰሉ አሳሳቶችን ዘርዘርን በዚህ መጽሐፍ ለማየት እንሞክራለን። በገለገልኩባቸው ቤተ ክርስቲያኖች ወይም ሕብረቶች ያስተዋልኩት እንድትገኝ እል። ይኸውም የማገኛቸው ሰዎች ስለ አምነት የተለያዩ አመለካከት ያላቸው መሆኑን ነው።

ስለ አምነት ጥሩ ግንዛቤ ያላቸውን ሰዎች ያህል ስለ አምነት በጣም የተዛባ መረዳት ያላቸውም አሉ። “ለም አለኝ በሰማይ ወተረኝም አላይ እንዲይሆንብኝ ስጪብጠው አምነዋለሁ” የምትል እንዲት አህት አውቃለሁ፤ ይህን አህት ታዲያ በእግዚአብሔር ቤት የቆየች ነች።

ስለዚህ በመጽሐፉ የመጀመሪያ ሁለት ክፍሎች ሰዎች ስለ አምነት ያላቸውን እንደገና የተዛባ አመለካከት ለማቅናትና ለማሞራት መካሄድ እናደርጋለን። ይህንን እያደረግን ስንሄድ እግረ መንገዶችንን ደግሞ ተግባራዊ የሆኑ የአምነት አርምጃዎችን እንጠቅሳለን። ከዚያም አምነት የሚሰራባቸውን የተለያዩ መንገዶች የሚገልጹ ሁሉ አቀፍ ወደሆነ መረዳት እንመሳለን ብዬ እምናለሁ።

በሌላው ክፍል አምነት ለምን አስቸጋሪ ልምምድ እንደሆነ በመግለጽ እንጀምርና በዚያ ላይ ጨምረን ዛሬ ለአምነት ጠላቶች የሆኑ እንዳንድ ሃገሮች ላይ እናተኩራለን። ሚዛናዊ የሆኑ መፍትሄዎችንም እግረ መንገዶችንን እንጠቅሳለን።

አፈተኛውና የመጨረሻው የመጽሐፍዋ ክፍል ጠላት ባሉ የአምነት አሳሳቶች ላይ ይውላል።

ይህ መጽሐፍ እንባቢውን ተግባራዊ አምነት እንዲኖረው ይጠይቀዋል፤ ይገዳደረዋል፤ ያበረታታዋል መንገዳንም ያሳየዋል ብዬ እምናለሁ። አምነትን ለመረዳት ለላው መዘበረቅም ተገቢውን ትኩረት በመስጠት እንባቢው አውነተኛ የአምነትን መንገድ እንዲለማመድ ያደፋፍረዋል፤ የአምነት አርምጃ እንዲወሰድም ይገፋፋዋል።

አንገዲህ አምነትና ጸሎት እንባቢው ስለአምነት ለለው ጥያቄም ሆነ አለመረዳት በትንሹም ቢሆን መለስ ያገኛል የሚል ነው። አምነትን በሚመለከት የተዘጋበትንም ምስጢር የሚከፍትለት ቁልፍ ያገኝበታል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ያሉ የአምነት አይነቶች በአፈት ሊከፈሉ ይችላሉ። እነኚህን የአምነት አይነቶች ለይቶ ማወቁ በዚህ መጽሐፍ የሚተላለፈውን መልእክት ለመረዳት ስለሚያግዝ እስቲ በአጭሩም ቢሆን እንግልጽቸው።

የመጀመሪያው “አምነት” በቃሉ ብቻ የሚገለጸው የእውነት ስብስብ ነው። ይህም በእንግሊዝኛው “The Faith” የሚሉት ነው። ይህም የሚገልጸው ስለ እግዚአብሔር የምናውቃቸውን የአምነት ስብስቦች ሊሆን ወንጌላውያን ቤተ ክርስቲያኖች ይህንን የመጀመሪያውን የአምነት አይነት “የአምነት እንቀጽ” ወይም “የአምነት ኑዛዜ” ብለው ይጠሩታል። ስለ መሠረተ አምነት (Doctrine) እና ስለ ጭፍን አምነት (Dogma) ያሉትን የአምነት ገለጻዎች በጾታቸው እንመለከታቸዋለን። ለጊዜው ግን “አምነት” ክርስቲያኖች ስለእግዚአብሔር ትክክለኛ እውነት ነው ብለው የተቀበሉትና የሚከተሉት ነው ብለን እንሰራው።

ሁለተኛው “የሚያድን አምነት” “Saving Faith” የሚባለው ነው። ይኸኛው የአምነት አይነት እግዚአብሔር ለሰዎች የሚሰጠው ችሎታ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ዘር ሁሉ የኃጢአትን ዋጋ ስለከፈለ ኃጢአትን ሁሉ ይቅር ማለት የሚችል ጌታ መሆኑን ለማመንና ለመቀበል የሚያስችል፤ ጌታ እየሱስን የሕይወት ጌታ እድርጎ በአምነት መቀበልም የዘለክለም ሕይወት ለማግኘት ያበቃል የሚል አምነት ነው።

ሶስተኛው የአምነት ስበታ “True Gift Faith” ነው። ይህም የታመቀ የአምነት ችሎታ ነው። ዘችሎታችንና ከግምታችን ዘለይ የሆነ፤ ሊሆን የሚይችለውን ነገር ይሆናል ብሎ ለመቀበል የሚያስችል የአምነት ችሎታ ነው። ይህንንም እሳብ ለብቻው በእንድ ክፍል እናየዋለን።

አፈተኛው እኔ የቀን ተቀን አምነት (Normal Faith) የምለው ነው (ይህ አምነት ከአምነት ስበታ ጋር ያለውን ልዩነት ለማሰባት በመጽሐፉ ወስጥ እንዳንድ ቦታ ተራ አምነት ብዬ ጠቅሼዋለሁ)። ማንም ሰው በየቀኑ ከእግዚአብሔርም ሆነ

ከእካባቢው ጋር ባለው ግንኙነት ላይ ያተኮረ አምነት ነው። ይህ አይነቱ አምነት በመጽሐፉ ሌሎች ክፍሎችም ባሉት አሳቦች ውስጥም የተጠቀሰ ስለሆነ ብዙውን የመጽሐፉን ክፍል የያዘ ነው።

እንጋፋው ዘማረ እዲሱ ወርቁ እንድ የታወቀ የአምነት መዝሙር አለው።

እንዴ ቆርጠናል!
ተከትለናል!
በአምነት ጀምረን!
በድል እናበቃልን!

እስቲ እኛም ይህንን መጽሐፍ እግዚአብሔር ስለ አምነት ያስተምረኛል በሚል ቆፈጥ ውብኔ እንጀምረው። እግዚአብሔር ብዙ የአምነት ድሎችን ለእኛ ለመስጠት ግን መጽሐፉን እንብብን እስከናበቃ የሚጠብቅ አይመስለንም። ስለ እያንዳንዳችሁ ያለኝ ጸሎት ግን መጽሐፉን እንብባችሁ በምትጨርሱበት ጊዜ ልዩ የሆነ የአምነት ድል እንድትቀዳጁ ነው።

መልካም ንባብ !

ክፍል አንድ
የአምነቲ ምክንያቶች

ይህ የመጀመሪያው ክፍል ብዙዎቻችን ስለ አምነቲ የምናውቀውን ነው ብተቀናበረ እና ብተደራጀ መልክ የሚያቅርበው። ቀላል ይመስል ይሆናል። ግን አምነታችን እንዲሠራ እነኚህ ግንዛቤዎች እስፈላጊ ናቸው። አምነታችን እግዚአብሔር እንደሚያየው ለማየት እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን እናያለን፤ ከዚያም እኛ እማኞች ስለ አምነቲ ሊኖረን የሚገባውን መረዳቶች እንከልላለን።

ምዕራፍ አንድ

አምነት ከአግዚአብሔር እንጸር

የእኛ አምነት ለአግዚአብሔር ምን ያደርግላታል? ብሎ መጠየቅ ያልተለመደ ጥያቄ ቢመስልም እስፈላጊ ጥያቄ ነው። አምነት ለእኛ በላሚያደርግልን መልካም ነገር በመሣርና በማውራት ብዙ ስለምንያዝ አምነታችን ለአግዚአብሔር ስላሚያደርገው ነገር ብዙ አንመረምርም። መኖራችን ለአግዚአብሔር ከብር መሆኑን ስናውቅ ግን እያንዳንዱ መንፈሳዊ ልምምዳችንም ለእኛ ብቻ ባይሆን ለአግዚአብሔርም የሚያደርገው ነገር እንዳለ እንረዳለን። የኛ መንፈሳዊ ልምምድ የአግዚአብሔርን ሕልውናና ፍጹም በሆነው በበለጸገቱ ላይ የሚጨምረው ወይም የሚቀንሰው እላ ለማለት ባይሆን አግዚአብሔር ከኛ ጋር ባለው ግንኙነት ለራሱ የወሰናቸው ቅድመ ሁኔታዎች ስላሉ ለማለት ነው።

1. አምነታችን አግዚአብሔርን ያስደስተዋል
2. አምነታችን አግዚአብሔርን እንዲያደርግ ይፈታዋል
3. ፍላጎቱን ያሟላዋል
4. ያረከዋል
5. ሥራውን ያስፋዋል
6. ይገልጻል
7. ፍርዱን ይገታዋል

1. አምነት ያስደስተዋል

አምነታችን ለአግዚአብሔር የሚያደርገው የመጀመሪያው ነገር ማስደስት ነው። ዕብራውያን 11፡6 ይህንን እብብ በገልጽ ያስቀምጠዋል “ደግሞም ያላ አምነት አግዚአብሔርን ደስ ማስናት አይቻልም፤ ምዝንያቱም ወደ አግዚአብሔር የሚቀርቡ ሁሉ አግዚአብሔር መኖሩንና ክልብ ለሚሹትም ግን እንደሚሰጥ ማመን አለበት”። ጠልቡን ከፍቶ ላዳመጠ ሁሉ በዚህ ጥቅስ ውስጥ የአግዚአብሔር የልግስናው ድምጽ

ጎላ ብሎ ይሰማል። ይህ ጥቅስ ጎላ ኢድርጎን እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመባረክ ያለውን ጉጉትና ፍላጎት ነው የሚያሰየው። እግዚአብሔር ሊባርከን እጥብቆ ይፈልጋል። ይህንን ለማድረግ እጁን የሚፈታው ምን ድንገት? አምነት! ለዚህ ነው እግዚአብሔር ደስ እንዲሰኝ አምነት እስፈላጊ የሆነው።

የምንከተለውና የምናመልከው አምላክ በቸርነት የተሞላ ስለሆነ ልጆቹን መባረክ ደስ ያስኝዋል። እግዚአብሔርን በአምነት እንዲባርከን ብንተባብረው እርሱ ሊባርከን ደስተኛ ነው።

ብዙ በዎች ለረጅም ጊዜ የሚያስቸግሩት የአምነት እይነት በእግዚአብሔር ተቀባይነት ማግኘታቸውን ማመን ነው። ሰዎች ራሳቸውን እየናቁ፤ በሰዎች ኢይጭ እየተባሉ ካሉ፤ እግዚአብሔር ወደ እንደተቀበሉቸው ማመን ያቅታቸዋል። እግዚአብሔር ግን ያል ምንም ቅድመ ሁኔታ ይቀበላቸዋል። እነርሱ ግን የእግዚአብሔርን ተቀባይነት መቀበል ስለሚያስቸግሩቸው እግዚአብሔርን ያስከፉታል፤ በእነርሱ ሳይሆን የእርሱን ተቀባይነት እምቢ ማለታቸው ነው የሚያስከፋው።

አንድ የእግዚአብሔር ሰው ይህንን ራሱን የመቀበል ችግር በምሳሌ እንዲህ ብለው ገልጾት። “እግረን በጣም ዘርግኜ ብራመድ እምሰት ጫማ ያህል መራመድ እጥለሁ። ሁለት ረጃጅም ሕንጻዎች የእምሰት ጫማ እርቀት ቢኖራቸው ካንዱ ሕንጻ እናት ወደሌለው ሕንጻ እናት መራመድ እጥለሁ። የሁለቱ ሕንጻዎች ርቀት ግን ስድስት ጫማ ቢሆን መራመድ ሳይሆን መዝለል ይኖርብኛል። ራሱን መቀበል የሰደሰቱ ጫማ እይነት ርቀት ነው፤ የሚጠይቀው መራመድ ብቻ ሳይሆን መዝለል ነው። ከጥሎታችን በላይ እይደለም ግን የበለጠ እንድናደርግ ይጠይቀናል። መዝለል ያስፈልገናል። እርግጠኛ ከሆንንበትና ከተመቻቸንበት ሁኔታ ውስጥ በመውጣት ደርሰንበት የማናውቀው ቦታ ለመድረስ እድርገን የሚናውቀውን ነገር ማድረግ ማለት ነው።

ያ ዝላይ አምነት ነው። ይህ አምነት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ከመሆኑም በላይ ለራሳችንም ባለን ግምት ላይ እስደናቁ ለውጥ እንዲያመጣ እግዚአብሔርን ያስቸላለሳል። ከዚያ በሀሞላ ራሳችሁን “እንተ የሕይወት የእግዚአብሔር ልጅ”

ብለችሁ ማቆለመጥ ትጀምራላችሁ። ያኔ ነገሮች መለዋወጥ ይጀምራሉ። አምነት እግዚአብሔር የልቡን እንዲያሰየን ይማርከዋል።

2. አምነት ይፈታዋል

አምነት ለእግዚአብሔር የሚያደርገው ሁለተኛው ነገር እግዚአብሔር እንዲያደርግ ይፈታዋል። አምነት በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል ላለው ስምምነት ወኪል ነው። ሰውን ከእቅሙ በላይ እንዲዘረጋ የሚያስችለው አምነት ነው። ችግሮች ምንም ያህል የተመሰቃቀሉ ቢሆኑም ከእኛ ችሎታ ውጪ ያሉትን መፍትሔዎች እግኝተን ልንጠቀምባቸው እንድንችል የሚያደርገን አምነት ነው። ተዘግቶ ያለውን የመልሰ በር የምንከፍትበት ቁልፍ አምነት ነው።

እግዚአብሔር በእኛ አምነት ላይ ያዋለው ካፒታል (investment) አለው። ፍጹም አፍቃሪ፤ ሙሉ ችሎታ ያለው እምላክ ስለሆነ ሊያደርግ የፈቀደውን እንዲያደርግ ይፈታዋል፤ ይህ መንፈሳዊ ምስጢር ነው። አምነት ሊያደርግ የሚወደውን መልካም ነገር እንዲያደርግ የሚያስችለውና የሚፈታው ስለሆነ እግዚአብሔር ሁል ጊዜ በአምነት የሚተባበሩትን ይፈልጋል።

3. አምነት ያረካዋል

እግዚአብሔር አምነትን በእኛ ላይ ሲያይ ስለሚያረካውና ስለሚፈነቅለው ሊያደርግ የሚወደውን እንዲያደርግ አሳቡን ያሟላዋል። ልጆቻችን ገና መራመድ ሲማሩና ሲጀምሩ ቆም ብለው እንደገና ይወድቃሉ። ስናለማምዳቸው ግን እጆቻችንን ዘርግተን ትንሽ ፈቅ ብለን እንቆምና ኑ እንላቸዋለን። እንደ እርምጃ ሲፈመዱ ካየን ደስ ይለንና እናቅፋቸዋለን፤ እንስቃለን በድርጊታቸው እንረከባለን። መናገር ሲጀምሩ፣ ሌላ ሌላ ድርጊትም ሲማሩ ያረኩናል። የእያንዳንዱ የእድገታቸው እርምጃ በእኛ በወላጆቻቸው ውስጥ ትልቅ የመሟላት ስሜት ይፈጥራል።

አምነት ልጆቻችንን በሐጻንነታቸው “ኑ1” ብለን ሰንጠራቸው የሚወሰዱት ያ የመጀመሪያ ትንሽ እርምጃ ነው። እንዳንዴ እግዚአብሔር ከእኛ ሩቅ የሆነ ይመሰላል፤ ያ ከሆነ እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው ከፍ ያለ የእድገት ወይም የአምነት ደረጃ እላ ማለት ነው። ያንን ሰናግላ እርሱን ያረካዋል።

ይህ ማለት ደግሞ የእግዚአብሔር እርኩታ በእኛ አምነት ብቻ የተደገፈ ነው ማለት እንዳልሆነ መግለጽ አወዳለሁ። ያ ከሆነ የአምላክነት ባሕሪው የእርሱ ሳይሆን የእኛ ሆነ ማለት ነው።

ለማለት የምፈልገው ግን እግዚአብሔር የእኛን የአምነት መተባበር ለማግኘት ቢል እንዳንዴ ራሱን ከማድረግ ይቆጥባል ወይም ይገታል። ይህ የእድገት ምስጢር ነው። ጌታ የሱስ በገዛ እንሩ ሕዝቦች መካከል አምነትን በማጣቱ መደንቅ ብቻ ሳይሆን ማድረግ እንኳን አልቻለም

“እዚያም በጥቂት ስመምተኞች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈጠሩ በስተቀር ምንም ታምራት ሊሰራ አልቻለም ባለማመናቸውም ተደነቀ”
(ማር 6፤5-6) ።

ተአምር የማድረግ ኃይል አጣ ማለት ሳይሆን፤ ተአምር እንዲያደርግ የሚገፋፋው አምነት በሰዎቹ ውስጥ አጣ ማለት ነው። ምክንያቱም ጌታ የሱስ ሁሉን የማድረግ ኃይል እላው፤ እንዳንዴ ግን ራሱን በአምነታችን መጠን ይወስነዋል።

ጌታ የሱስ ለምኑ፤ ፈልጉ፤ እንኩዋኩ የሚለውን የጸሎት ሞዴል ሲያስተምር፤ (ማቴ. 7፤7) ከእርሱ ጋር ሊኖረን ስለሚገባው ሶስት አይነት ጸሎታዊ ግንኙነቶች ነው የተናገረው።

- የመለመን ትኩረት መቀበል ነው
- የመፈለግ ትኩረት ማግኘት ነው
- የማንኩዋኩዋት ትኩረት ማስከፈት ነው

እግዚአብሔር እንደሌለው የሚፈልገው እንደገባረታታና እንደገተጋ ስለሚፈልግ ነው። በልመና ውስጥ መለማመጥ ስለላ ያትጋትን ይጠይቃል። ስለዚህ እግዚአብሔር ትጋትን እንደገለጻ መድ ስለሚፈልግ እንዳንዴ ለመልሱ ዘግቶ ይላል። ይህ መንፈሳዊ ምስጢር ነው።

እግዚአብሔር እንደገፈፈገው የሚያደርገን፤ ፍለጋ ራሱ መንፈሳዊ ጥረት ስለሆነ ነው። እግዚአብሔርን አጥብቀን ከምንፈልግባቸው መንገዶች እንዲ ጥምና ሊሆን ይችላል። በትዕግስት በእግዚአብሔር ዘንድ መቆየት፤ እስከምናገኘው ድረስ መጠበቅ፤ እንዳንዴ ምንም አጥብቀን ብንፈልገው የማይገኝ የሚመስልበት ደረጃ ላይ እንኩዋን እንደርሳልን። መልዕክቱ ፍለጋዝን ቀጥይ፤ ፍለጋህን ቀጥል ነው።

የማንኩዋኩዋት ትኩረት ከውስጥ ያለው ሰምቶ እንዲከፍት ለማድረግ ነው። ከውስጥ ያለው ሰምቶ እስኪከፍት ድረስ ማንኩዋኩዋትን መቀጠል ያስፈልጋል። እላመታካት ወይም እላመሰልቸት ነው የማንኩዋኩዋት ምስጢር። ጌታ የሱስ በሉቃስ 18 ውስጥ ያስተማረው የመበለቲቱ ታሪክ የዚህ የማንኩዋኩዋት ሞዴል ፍጹም የሆነ ገለጻ ነው።

ይህን የጸሎት ሞዴል ሰንከተል የአምነት ልምምዳችን እያደገ ስለሆነ እግዚአብሔርን እናረካለን። ከእኛ የራቀውን ለማውረድ ተንጠራርተን በእግር ጥፍፈችን ቆመን ሰንፈልግ ሲያየን ደስ ይሰኛል፤ ይረካል። እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ የፍቅር ባሕሪ ተወዳጁን ማስደሰትና መባረክ ነው። ስለዚህ ተወዳጁ (እኔና እናንተ) ካልተባረከ ፍቅር አልተመዋለም ማለት ነው። አምነት እግዚአብሔር ይህንን መምዋላት እንዲለማመድ ያስችለዋል።

እንደ ጊዜ እስራኤላውያን ጌታ የሱስን ጥያቄ ጠየቁት፤ “ታዲያ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ምን ማድረግ አለብን?” አሉት እርሱም በላከው ታምኑ ዘንድ ይህ የእግዚአብሔር ሥራ ነው” የሐ 6፤28-29። ይህ ሥራ ተብሎ በዚህ ቦታ የተተረጎመው ቃል አለታዊ ተግባር (occupation) የሚለው ነው፤ በሌላ እነጋገር አለታዊ ሥራችን ወይም ተግባራችን አምነት ነው። ሁለት ሰዎች ተዋወቁና ወራ ጀመሩ ይባላል፤ እንደኛው ሁለተኛውን

“የምትሠራው ሥራ ምንድነው?” ብሎ በየቀው፤

ሁለተኛው “እማኝ ነኝ” አለ።

“ያንን ማለቴ ሳይሆን ሥራህ ምንድነው?”

“እማኝ ነኝ፤ እምናለሁ” አለው ሁለተኛው እንደገና፤

የመጀመሪያው ሰው ትንሽ ተረበዘና “ምን ማለቴ እንደሆን አውቀሃል?” ሲለው።

“ሥራዬ ማመን ወይም በአምነት መኖር ነው፤ ወልዴን ለመሸፈን ግን

የቧንቧ ጥገና ሥራ እሠራለሁ።” በማለት መለሰለት።

ሁለተኛው ሰው ሊያስተላልፈው የፈለገው መልዕክት ነበር፤ ኑሮው በገቢው ለይ የተመሠረተ ሳይሆን በአምነት የሚኖር መሆኑን ለማሳየት ነው። እንዲህ ያለ እመለካከት ሲኖረን እግዚአብሔርን ያረካዋል። በአምነት የተመሠረተ ኑሮ ሲኖረን በገዝብ ለይ ትኩረት ያንንም ተከትሎ የሚመጣው ድርቀት፤ መሸማቀቅ እና ማፈር ሰታ እይኖረውም፤ በአምነት መኖር ማለት ያ ነው። እግዚአብሔር በአምነታችን ለሰ ይሞላል፤ ፈቃዱ ይፈጸማል፤ እቅዱም ይረካል። እንደገና ግን የእግዚአብሔር የረጅም ጊዜ እቅድ ከኛ የአጭር ጊዜ ፍላጎት ጋር እይታረቅም። ይህ ትውልድ ከመቼውም ጊዜ የበለጠ ትኩል “የእሁን” ትውልድ ሆኗል።

ቡናችን እንቅታንት

ገበያችን ኪምበክ

ምግባችን ፋሳት ፋድ

ምድጃችን ማይከርዌብ

ሁሉ ነገር ቶሎ ቶሎ በሆነበት ሀብረተሰብ የረጁም ጊዜ ጥላን ለብዙዎቻችን እይዋጥልንም፤ አምነት ግን በውሰው ቆይታ፤ ትዕግስት፤ ትጋት አለበት። አምነት ሥራችን ከሆነ ሥራችን እንዳንዱ እሁን የሚፈጸም ሲሆን እንዳንዱ ደግሞ የረጁም ጊዜ ጥላን ይጠይቃል። አምነት ሂደት ነው፤ እይቆምም፤ እይቆረጥም። ስለዚህ ነው ጌታ የሱስ ስለ ትጋት ያስተማረው፤ ትጋት ደግሞ በትርጉሙ የሚፈጸም ወይም የሚያበቃ እይደለም። ትጋት የሚለካው በጊዜ መርዘም ብቻ ሳይሆን በእስተሳሰብ

ጥንካሬና በግምት ስፋትም ጭምር ነው። በሉቃስ 18፤1-5 ተግታ የለመነችው የመበልጥ ምሳሌ፤ ምናልባት ለወር ወይም ለሁለት ወር ተመላልሳ ይሆናል። ለእርሷ ግን የብዙ ጊዜ ምናልባትም በብዙ ወራት የሚቆጠር ልመና ሆኖ ሳይሰማት እይቀርም። ወይም በእኩል ሌሊት ወደ ጎረቤቱ ሂዶ ያንኳኳው ሰው እምቢ እየተባለ ማንኳኳትን የቀጠለው ለአምስት ደቂቃ ይሆናል፤ ግን በግምቱ የረጁም ጊዜ ትጋት ጠይቆታል (ሉቃ. 11፤5-8) ። ትጋት (persistence or importunity) ሥረ ቃሉ በግሪክ (Anadía) ሲሆን ቃሉ እንደሌሊ ቢተረጎም “ሐፍረተቢስ” ወይም “ያለሐፍረት” ነው። ቃሉ ሁለት አቀራረብ አለው።

እንደኛው ሰው ኃጢአቱ ሁሉ ይቅር ስለተባለለት ያለ ምንም ሀፍረት መቅረብ መቻሉ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ሰውዬው ያለበት ሁኔታ ወይም ችግር የሁብረተሰቡን ወግ ወይም የራሱን ይሉኝታ ያለፈ ስለሆነ እይኖውባ ሆኗል ማለት ነው። ጌታ የሱስ ሁለቱንም እይነት ሐፍረተቢስነት ይቀበላል፤ ይህ ሐፍረተቢስነት የአምነት እድገት ስለሆነ ያረካዋል። ልጆቻችን እንዳንዴ ማድረግ የሚያገባንን ነገር እንኳን የሚያስደርጉን በዚህ ድፍረት መጥተው ስለሚጠይቁን እኮ ነው። እግዚአብሔር ግን ያለ ሀፍረት እንደገጠይቀው የሚያደርገን ለመስጠት ሳይፈልግ ቀርቶ ሳይሆን ለሰጠን ስለሚወድ ነው፤ በአምነት እንደናድግ እየጠበቀን ነው።

ጌታ የሱስ እግዚአብሔርን ስለማይፈራው ዳኛና ለጎረቤቱ ግድ የለለውን ሰው ምሳሌ ስለትጋት ለማስተማር መጠቀሙ የሚያስደንቅ እመለካከት ነው። እግዚአብሔር እንደ ዳኛውም እንደ ጎረቤቱም እይደለም፤ ግን እኛ እንዳንዴ እንደዚያ ሆኖ ስለሚሰማን እና ጌታ የሱስም ያንን ስሜታችንን ስለሚያውቅ ይመስለኛል እንዲህ እይነት ባሕርያት የተጠቀመው። ለዚህ ነው “ለምኑ፤ ፈልጉ፤ እንኳኑ” የሚሉትን ቃላት የተጠቀመው፤ የኛ ድርሻ ያለመታከት ያንን ማድረግ ነው። የእግዚአብሔር ድርሻ በሉቃስ 18፤7-8 ተገልጿል

“እግዚአብሔር ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮሁ ምርጦቹ እይፈርድላቸውንም? ከመጠን በላይሰ ችላ ይላቸዋልን? እላችሁላለሁ ፈጥሮ ይደርስላቸዋል”

ጥያቄው ግን እሁንም “ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ አምነትን ያገኝ ይሆንን?”

4. አምነት ሥራውን ያስፋፋዋል

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የእግዚአብሔር እንዴ ሥራ

“ያልነበረውን እንደነበረ የሚያደርግ” ሮሜ 4 : 17 ብሎ ነው የገለጸው።

ምንም ነገር እልነበረሁ፤ እግዚአብሔር ሲሠራ ግን ነገር ሆነ፤ በተለይ ሥነፍጥረትን ለናቡብና ዘፍጥረትን ለናነብ ይህ አብብ ግልጽ ይሆናል።

ለመጉበትም የሚከናወነው ሁኔታ ይህ ነው። የሁኔታዎች አለመመጃቸት እግዚአብሔርን ይግድረዋል፤ እግዚአብሔርም ምክንያቱም እርሱ “ያልነበረውን እንደነበረ የሚያደርግ” ነው። አምነት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የሚሆን አቀባቢ ሁኔታን መፍጠር ማለት ነው። እግዚአብሔር አምነትን ይሰጠናል፤ እኛ ያንን አምነት በመጠቀም የእርሱን ኃይል እናስልቅቃለን። የእርሱ ሥራ መስጠት የእኛ ሥራ ደግሞ ያንን ስጦታ መጠቀም ሲሆን በመካከል ያለውና የሚያይዘው መስመር አምነት ነው።

አምነት የእለት ተግባራችን የሚሆነው ለዚህ ነው። በአለም ላይ የእግዚአብሔር ኃይል በጣም ያስፈልጋል። ብዙ የፖለቲካ ሰዎች፤ የመንግሥት መሪዎች፤ የኢኮኖሚና ያህዚያል ሳይንስ አዋቂዎች ሲተምኑ በፍጥነት እያደገ ያለው የሰው ልጅ ቁጥር ብዛትና የተፈጥሮ ሐብት ሲመጣጠን የሰውን ልጅ ፍላጎት ሁሉ ለሚሟሉትና ምቹቱን ለመጠበቅ ለረጅም ጊዜ የሚበቃ እይደለም ይሉናል። የተፈጥሮ ሃብት እያለቀ ሲሄድ አስቀድሞ ያንን ሃብት የፈጠረው የእግዚአብሔር ኃይል ማስፈለጉ የአምነት ጉዳይ ብቻ ሳይሆን የምክንያትም ስልት ነው።

ይህንን እውነት የተረዱ ብዙዎች መልሶችን ጸሎት ነው ብለው ያምናሉ፤ ወይም እንደዚያ ለማመን ተገደዋል። መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ወይም ነውጥ (revel) ካለንን በስተቀር የሚደረገው ጥረት ሁሉ ውሀ ቅዱ ውሀ መልስ ብቻ ይሆናል። ይህ

ሁኔታ በእያንዳንዱ ግላዊ ሕይወትም እውነት ነው። የሚጠበቅብንን ሁሉ ለሚሟሉት ማገኛችንም ብቃት የለንም። ጌታ የሱስ ይህንን እውነት በማያወልወል መገንድ ቁልጭ እድርን አስቀምጦታል፤

ዮሐ. 15 : 5 “...ያለ አኔ ምንም ልታደርጉ እትችሉምና”።

ያለ እርሱ ምንም ማድረግ ካልቻልን በራሳችን ብቻ ለመሆን ያለን ተባራ ሲመዘንና ቢልካ ምን ያህል የሚሆን ይመስላችኋል? ያለ እርሱ ምንም ማድረግ አለመቻላችንን ተረድተን የእርሱን እርዳታ በአምነት ለንፈልግ ግን የእርሱን ሥራ መሥራታችንና ማስፋፋታችን ነው።

5. አምነት ይገልፀዋል

እንዲህ አስባችሁ ታውቃላችሁ? እግዚአብሔር ራሱን ለእኛ ለመግለፅ ባይፈልግ ኖሮ ስለ እርሱ ምንም ማወቅ እንችልም ነበር። እንዲያ ቢሆን ኖሮ በጣም የሚያሳዝን ሁኔታ እይሆንም ነበር? በሰብዓዊነትና በመለኮታዊነት መካከል ያለውን ርቀት ለማጥበብ በራሳችን ችሎታውም ፍላጎቱም የለንም። እግዚአብሔር ግን ራሱን ለእኛ ለመግለጽ መረጠ። ያንን መገለጽ ለእኛ እውን የሚያደርግልን ታዲያ አምነት ነው። ለጊዜው ይህንን አብብ እስቲ በአካምሮአችን እያስለሰልነው አንቆይ። በሚቀጥሉት የወራሬዎች ይህንን እንዴት ማድረግ እንደምንችል በሰፊው እናያለን። እግዚአብሔር ራሱን ለሰዎች ገልጾልኝ፤ ያንን መገለጽ ለሰዎች እውን የሚያደርግልን አምነት ነው።

እግዚአብሔር ራሱን በመግለጹና ያ መገለጽ ለእኛ እውን በመሆኑ መካከል ልዩነት አለ። እግዚአብሔር ራሱን ገልጿል፤ ያ መገለጽ (revelation) ተብሎ የሚታወቀው ነው። አምነት ደግሞ ያንን መገለጽ እንድናየው ያስችለናል፤ ያ (disclose) የሚባለው ነው። ለምሳሌ የገና ስጦታ በገባጣ ሰጪው ስጦታውን ይሰጣል፤ ተቀባዩ ግን ስጦታውን ተቀብሎ ካልከፈተው ስጦታው ሳይገለጽ ይቀራል። እግዚአብሔር ራሱን በመግለጹ ስጦታ እድርን ሰጥቶናል፤ ያንን ስጦታ ተቀብለን በጥቅም ላይ ማዋል የእኛ ሥራ ነው ያንን ለማድረግ የሚያስችለን ችሎታ አምነት ነው።

ጥያቄው ግን አሁንም “ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ ዘምድር ላይ አምነትን ያገኝ ይሆንን?”

4. አምነት ሥራውን ያስፋፋዋል

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የእግዚአብሔር አንዱ ሥራ

“ያልነበረውን እንደነበረ የሚያደርግ” ሮሜ 4 : 17 ብሎ ነው የገለጸው።

ምንም ነገር አልነበረም፤ እግዚአብሔር ሲሠራ ግን ነገር ሆነ፤ በተለይ ሥነፍጥረትን ስናስብና ዘፍጥረትን ስናነብ ይህ አሳብ ግልጽ ይሆናል።

ለመኑበትም የሚከናወነው ሁኔታ ይህ ነው። የሁኔታዎች አለመመቻቸት እግዚአብሔርን ከማድረግ አይከለክለውም። ምክንያቱም አርሱ “ያልነበረውን እንደነበረ የሚያደርግ” ነው። አምነት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የሚሆን አቀባባይ ሁኔታን መፍጠር ማለት ነው። እግዚአብሔር አምነትን ይሰጠናል፤ እኛ ያንን አምነት በመጠቀም የአርሱን ኃይል እናስለቅቃለን። የአርሱ ሥራ መስጠት የእኛ ሥራ ደግሞ ያንን ስጦታ መጠቀም ሲሆን በመካከል ያለውና የሚያያይዘው መስመር አምነት ነው።

አምነት የአለት ተግባራችን የሚሆነው ለዚህ ነው። በአለም ላይ የእግዚአብሔር ኃይል በጣም ያስፈልጋል። ብዙ የፖለቲካ ሰዎች፤ የመንግሥት መሪዎች፤ የኢኮኖሚና ያሶሺያል ሳይንስ አዋቂዎች ሊተምኑ በፍጥነት እያደገ ያለው የሰው ልጅ ቁጥር ብዛትና የተፈጥሮ ሐብት ሲመጣጠን የሰውን ልጅ ፍላጎት ሁሉ ለሚሟላትና ምቹቱን ለመጠበቅ ለረጁም ጊዜ የሚበቃ አይደለም ይሉናል። የተፈጥሮ ሃብት እያለቀ ሲሄድ አስቀድሞ ያንን ሃብት የፈጠረው የእግዚአብሔር ኃይል ማስፈለጉ የአምነት ጉዳይ ብቻ ሳይሆን የምክንያትም ስሌት ነው።

ይህንን አውነት የተረዱ ብዙዎች መልሳችን ጸሎት ነው ብለው ያምናሉ፤ ወይም እንደዚያ ለማመን ተገደዋል። መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ወይም ነውጥ (revival) ካለገኘን በስተቀር የሚደረገው ጥረት ሁሉ ውሀ ቅዳ ውሀ መልስ ብቻ ይሆናል። ይህ

ሁኔታ በኢኮኖሚያችን ግለሰብ ሕይወትም አውነት ነው። የሚጠበቅብንን ሁሉ ለሚሟላት ማንኛችንም ብቃት የለንም። ጌታ የሱስ ይህንን አውነት በማያወለውል መንገድ ቁልጭ አድርጎ አስቀምጦታል፤

ዮሐ. 15 : 5 “...ያለ እኔ ምንም ልታደርግ አትችሉምና”።

ያለ አርሱ ምንም ማድረግ ካልቻልን በራሳችን ብቻ ለመሆን ያለን ተስፋ ቢመዘንና ቢለካ ምን ያህል የሚሆን ይመስለችኋል? ያለ አርሱ ምንም ማድረግ አለመቻላችንን ተረድተን የአርሱን አርዳታ በአምነት ስንፈልግ ግን የአርሱን ሥራ መሥራታችንና ማስፋፋታችን ነው።

5. አምነት ይገልፀዋል

እንዲህ አስባችሁ ታውቃላችሁ? እግዚአብሔር ራሱን ለእኛ ለመግለፅ ባይፈልግ ኖሮ ስለ አርሱ ምንም ማወቅ እንችልም ነበር። እንዲያ ቢሆን ኖሮ በጣም የሚያሳዝን ሁኔታ አይሆንም ነበር? በስብዓዊነትና በመለኮታዊነት መካከል ያለውን ርቀት ለማጥበብ በራሳችን ችሎታውም ፍላጎቱም የለንም። እግዚአብሔር ግን ራሱን ለእኛ ለመግለጽ መረጠ። ያንን መገለጽ ለእኛ አውን የሚያደርግልን ታዲያ አምነት ነው። ለጊዜው ይህንን አሳብ አስቲ በአእምሮአችን እያስለሰልነው እንቆይ። በሚቁጥሉት ምዕራፎች ይህንን እንዴት ማድረግ እንደምንችል በስፊው እናያለን። እግዚአብሔር ራሱን ለሰዎች ገልጸዋል፤ ያንን መገለጽ ለሰዎች አውን የሚያደርግልን አምነት ነው።

እግዚአብሔር ራሱን በመግለጽና ያ መገለጽ ለእኛ አውን በመሆኑ መካከል ልዩነት አለ። እግዚአብሔር ራሱን ገልጿል፤ ያ መገለጽ (revelation) ተብሎ የሚታወቀው ነው። አምነት ደግሞ ያንን መገለጽ እንድናየው ያስችለናል፤ ያ (disclose) የሚባለው ነው። ለምሳሌ የገና ስጦታ ስንሰጣጥ ስጪው ስጦታውን ይሰጣል፤ ተቀባዩ ግን ስጦታውን ተቀብሎ ካልከፈተው ስጦታው ሳይገለጽ ይቀራል። እግዚአብሔር ራሱን በመግለጽ ስጦታ አድርጎ ስጥቆናል፤ ያንን ስጦታ ተቀብለን በጥቅም ላይ ማዋል የእኛ ሥራ ነው ያንን ለማድረግ የሚያስችለን ችሎታ አምነት ነው።

የገና ሥጦታችንን ለመክፈት የሚያስችሉንን ያህል ይህንን ዘልግላማዊ ሥጦታ ለመክፈት ብንጥር እግዚአብሔርን በመላት እናውቀዋለን። ይህ ግን እንዲህ እንደቀረበው ቀላል እንዳልሆነ እናውቃለን። ሕይወት ጥልቅ የሆነ ከሰተት ነው። የሕይወት ሰጪ የሆነው እግዚአብሔር ታዲያ ምን ያህል የበለጠ ጥልቅ ነው? ኢዮብ 9 : 10 እና ሮሜ 11 : 33 የእግዚአብሔር ጥልቀት የማይመረመር እንደሆነ ይመሰክራሉ። ተረድተነው ተረድተነው የምናበቃው ኢይደለም፤ እግዚአብሔር በሥነ ፍጥረት ራሱን ገልጿል፤ በተጻፈው ቃሉ እንገግርናል፤ በሰዎች መልዕክት እንገግርናል፤ በወሰጣችን ተገልጾልናል፤ ይህ ሁሉ እኛ እርሱን እንድናውቅ ለማድረግ በቂ መገለጽ ሲሆን እርሱን ግን በመላት እይገልጻለን።

6. እምነት ፍርድን ይገታዋል

እግዚአብሔር በሰዎች ለመፍረድ እይቸኩልም፤ እይፈልግምም። እንዲያውም በባሕርይ ደስ የሚሰኝበት ነገር የዚህን ተቃራኒ ማድረግ ነው። ያም ምህረትን መስጠት ነው። የሚከተሉትን ጥቅሶች እስቲ እንመልከት

“...ምህረትን ይወዳልና...”

ሚልከዮስ 7:18

“ኃጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈቅድም”

ሕዝቅኤል 33:11

“...ሁሉ ወደንሰሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ...”

2ሉዮሮስ 3:9

“ከዚህ ጠማማ ትውልድ ራሳችሁን አድኑ”

ሐዋ . ሥራ 2:40

የእግዚአብሔር መልካም ፈቃድ እንዲህ ቢሆንም ደህንነትን ግን በግድ እንድንቀበል እያደርገንም። እግዚአብሔር የሰጠንን እምነት በሥራ በምናውልበት ጊዜ በወሰጣችን

የሚንቀሳቀስ ሂደት ይጀምራል፤ መዋጀት፤ መመለስ፤ ይቅርታ፤ ደህንነት፤ ጽድቅ፤ ቅድሳና።

ኃጢአት መቀጣት አለበት፤ ወይም ለኃጢአት ፍርድ እለው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል

“የኃጢአት ደሞዝ ሞት ነው” ሮሜ 6:23 ይላል።

ይህንን በሚመለከት ለአያንዳንዳችን ሁለት ምርጫዎች ተሰጥተዋል። የኃጢአት ፍርድ ወይ በእኛ ላይ መውደቅ አለበት ወይ ክርስቶስ የከፈለውን ዕዳ ለእኔ ነው ብለን መቀበል አለብን።

ታላቁ እንግሊዛዊ የእግዚአብሔር ሰው ሊ. ኤስ ሉዊስ እንዲህ ብለው ጽፋ፤ “በመጨረሻ ሰናዩው ሁለት እይነት ሰዎች አሉ፤ ለእግዚአብሔር “ፈቃድህ ይፈጸም” የሚሉ ወይም እግዚአብሔር “ፈቃድህ ይፈጸም” የሚላቸው። እኛ ፈቃድህ ይፈጸም የምንለው ከሆነ የልጁን የየሱስ ክርስቶስን መወለድ፤ ሕይወት፤ ሞትና ትንሣኤ እምነን እያሰሰ ያድናል ማለታችን ነው። እርሱ “ፈቃድህ ይፈጸም” ካለን ግን በራሱህ ጥረትና ችሎታ የተበልሸውን እስተካከል፤ እልዚያ ፍርድ ይመጣብሃል ማለቱ ነው። ውሳኔያናችን ሁለተኛው ከሆነ ጊዜያዊና ዘልከላማዊ ከሆነው የፀጋ ጥበቃ ውጪ እንሆናለን።

እምነት ለእኛስ ምን ያደርግልናል?

እስካሁን ድረስ እምነትን ያየነው ከእግዚአብሔር እንዳር ነው። እሁን ደግሞ እስቲ ጥቂት ጊዜ ወስደን እምነትን ከእኛ እንዳር ለማየት እንሞክር። ከዚህ በኋላ የሚበዛው የመጽሐፉ ክፍል “ምን” ወይም “ለምን” ከሚለው ጥያቄ ይወጣና “እንዴት” የሚለውን ጥያቄ በመመለስ ላይ ያተኩራል።

እምነት ለእኛ ለምን እስፈለገ እንደሆነ እስካሁንም ቢሆን በተዘዋዋሪ መንገድ

አይተነዋል። እግዚአብሔር ደስ ሲሰኝ፤ እግዚአብሔር ሲፈታ፤ እግዚአብሔር ሲረካ፤ እግዚአብሔር ሲገለጽ፤ እግዚአብሔር ሲስፋፋና ፍርዱን ሲገታ ጥቅሙና ትርፉ ለእኛ ነው። “ፍላጎት ለፍቅር አበዳሪ ነው”፤ ይህም ማለት አበዳሪ ሁልጊዜ እንዲከፈለው የሚጠበቀው ዕዳ አለ። ፍቅር ደግሞ በጣም አፍቃሪ ስለሆነ፤ የፈለገውን ፍላጎት ለማሟላት ሁሉ ዝግጁ ነው። ብዙ ፍላጎቶች አሉን፤ ፍቅር ታዲያ እሟላቸዋለሁ ይለናል፤ እምነት ደግሞ እንዲያደርግ ይፈቅድለታል። ስለዚህ እምነት እግዚአብሔርንና የእርሱ የሆነውን መልካም ነገር እንድንጨብጥ ያግዘናል።

ወንጌል እምነት ለእኛ የሚያደርገውን በብዙ ጥቅሶች ዘርዝሮታል።

በማቴዎስ

- 6 : 30 - እምነት ለልብሳችን
- 8 : 26 - እምነት ፍርሃትን ያስወግዳል
- 9:22, 29 - እምነት ለፈውስ
- 13:58 - እምነት ለተአምር
- 15:28 እምነት ጥርጣሬን ለማስዋገድ
- 16:8-10 - እምነት ለምግባችን
- 25:21 - እምነት ለትልቅ ሹመት

በማርቆስ

- 2 : 5 - እምነት ለይቅርታ
- 2 : 11-12 - እምነት ለፈውስ
- 10:52 - እምነት ለዓይን ብርሐን
- 16:14 - እምነት ለትንሣኤ

በሉቃስ

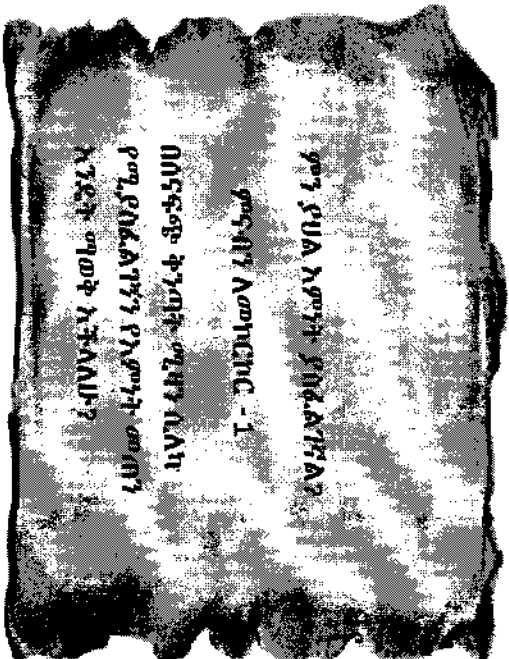
- 7 : 9 - እምነት ያስመስግናል
- 8 : 25 - እምነት የእየር ጠባይን ይቀይራል
- 17 : 6 - እምነት እንቅፋትን ያስወግዳል

22 : 32 - እምነት የተለወጠውን ይለውጣል

በዮሐንስ

- 2 : 11፣ 7 : 31፣ 8 : 30 - እምነት ከክርስቶስ ጋር ያገናናል
- 11 : 45፣ 12 : 11 - እምነት ለእምነት የሚያበቃ ተአምር ያደርጋል
- 14 : 1 - እምነት ያድናል
- 14 : 12 - እምነት ከክርስቶስ በምድር ካደረገው ነገሮች በላይ እንድናደርግ ያስችለናል

እነኚህ ሁሉ በእምነት የሚከበቱ ታላላቅ በረከቶች ናቸው። እነኚህ ሁኔታዎች በከፊት ያሉትን እንዲከናወኑ ለማድረግ ብዙ የእምነት እድገት እና ጥረት ይጠይቃል። ከእግዚአብሔር የምናገኘውን እንክብካቤ ሁሉ፤ ጤንነት፤ ተአምራት፤ ሌሎችን መበረከ፤ መንፈሳዊ ኃይል፤ የተፈጥሮን ሁኔታ መለዋወጥ መቻል፤ ዘለአለማዊ ሀይወት እነኚህ ሁሉ የእምነት ውጤቶች ናቸው። እምነት ለእነኚህ ነገሮች ሁሉ ወሳኝ ነው፤ እምነት ድማሚት (dynamic) ነው፤ ያስፈልገናል፤ ልንለማመደው ይገባናል፤ ሌሎችም እንዲለማመዱት ልንረዳቸው ይገባል። የዚህ መጽሐፍም ዋና አላማ ይህንው ነው።

ምን ያህል እምነት ያስፈልገናል?

ምናለን ለመካርከር - 1

በሰናፍጭ ቅንጣት ሚዛን ሲለኩ

የሚያስፈልገኝን የእምነት መጠን

እንዴት ማወቅ እችላለሁ?

ምን ያህል የሚለው ጥያቄ ፈላጊ የእምነትን ልክ የሚጠይቅ ይመስላል። የእውነተኛ እምነት ትንሽ የለውም፤ ግን የእውነተኛውን እምነት ጉዳይ እሳስቶ መረዳት ቀላል ነው። እንደ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ጌታ የሱሲን ለምን ካጋንንት ማስመጣት እንዳልቻሉ ጠየቁት፤

“እምነታችሁ በማኅሉ ምክንያት ነው፤ እልችኋለሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ መደዘያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል፤ የሚባሉትሁ ነገር እይኖርዎ” (ማቴ. 17፤20)

የዚህ ጥቅስ አሳብ ጥልቅ ነው፤ የእምነታችሁ ማኅሰ ካልቸው ቢኋላ ከሰናፍጭ ቅንጣት ጋር አወዳደረው በመካከለኛው ምስራቅ በተለይ ፓልስታይን (ፍልስጤም) ተብሎ በሚጠራው አካባቢ፤ እስራኤልንም ጨምሮ ማለት ነው፤ የሰናፍጭ ፍሬ በጣም ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ በእያን ለማየት እንኳን ያስቸግራል ይባላል። ይህ ቅመም ታዲያ

በጣም ኃይልኛ ከመሆኑ የተነሳ ትንሽ ቁንጥር ለብዙ ሰው ይበቃል። ለመገቢያየት እንኳን የሚጠቀሙት በጣም ትንሽ የሆነች ልዩ መስፈሪያ ነበር ይባላል። ጌታ የሱሰ ምን ለማለት እንደፈለገ ደቀ መዛሙርቱ በደንብ ተረድተውታል። በጣም ትንሽ ተብሎ ከሚገመተው ነገር እንኳን ያነሰ እምነት ቢኖራችሁ ትልቅ የሆነባችሁን እክል ልታሸንፉት ትችላላችሁ።

በዚህ ውስጥ እኛን ሊያበረታታን የሚገባው ትልቅ እውነት አለ። እምነት እውነተኛ እስከሆነ ድረስ ትንሹም እንኳን ቢሆን ኃይልኛ ስለሆነ ለሁሉ ነገር በቂ ነው። ጥያቄው ታዲያ “ምን ያህል?” ሳይሆን “ምንድነው?” የሚለው ነው። በዚህ አሳሳቂ ፈመድ ብለን እምነት ምን መሆኑን እንመርምርና እንዴት እንደምንጠቀምበትም እንይ።

ምዕራፍ ሁለት

ለአምነት የሚያስፈልጉን ግንዛቤዎች

ቦታው አሜሪካን አገሩ በቴክሳስ ስቴት ኮሌጅ የተማርኩበት ትምህርት ቤት ነበር። ጊዜው የኮሌጅ ትምህርት ለመጀመር ቴክሳስ እንደደረሰኩ ነበር። ቀኑ ትምህርት ለመጀመር የመመዝገቢያ መጀመሪያ ቀን ነበር፤ ለአገሩ እንግዳ ለሰው ባዳ ነበርኩ።

በዕለቱ ያጋጠመኝ ጉዳይ አምነትን የሚሰልብ ስሜትን ዝቅ የሚያደርግ እንቅልፍ የሚነሳ ነበር። ለሴሚሰተሩ የምወስዳቸውን ኮርሶች መርጫ አስተማሪዎቼን አስፈርሜ መዝጋቢው ጋ ስሄድ ነው ያልጠበኩት ዱብዳ ያጋጠመኝ፤ የፕንዘቡን መጠን ቆልሎ የሌላኝን መጠን አሁን ካልከፈልክ መመዝገብ አትችልም አለኝ። ወገቤ ተቆረጠ። የመጣሁት ዕርዳታ ታገኛለህ ተብሎ ነበር ብዬ ለማስረዳት ብሞክር፤ ሰውዬው ግን ወይ ፍንክኝ ወይ ንቅንቅ (ለዚያን ጊዜ የጊዜው አባባል ነበር) አልል አለ። እንዲያውም በመስልቶች አመለካከት ገላመጠኝ። ወረቀቱን ሰብስቤ ወደጋለዬ ተመለስኩ። በጣም ግራ ገባኝ፤ ምን ማድረግ አችላለሁ ብዬ በእግዚአብሔር ላይ መማረር ጀመርኩ። እግዚአብሔር ጨርሶ የተወኝ መሰሎ ተሰማኝ። ስሜቱም በጣም ዝቅ አለብኝ።

ወደ አንድ ወዳጄ ወደሆነ የእግዚአብሔር ሰው ደወልኩና እግዚአብሔርን ወቀስኩለት፤ “ኢይዞህ እግዚአብሔር አንድ ነገር ያደርጋል” አለኝ። በውስጡ “ምንም የሚደረግ ነገር ያለ አይመስለኝም” አልኩና ስልኩን ዘጋሁት። ትንሽ እምነት አጣሁ እንጂ በማግስቱ ሁኔታው ተቀያየረ። በአርግጥ እንደጠበቅሁት ዕርዳታ አገኝሁ፤ እንዳውም ከጠበቅሁት በላይ። በመጀመሪያው ቀን መዝጋቢ ሆኖ ይሠራ የነበረው ሰው ለካ ሥራው አልነበረም፤ ምትክ ሠራተኛ ሆኖ ነበር የሚሠራው። እኔ ደግሞ አላወቅሁም እንጂ የዛን ዕለት ለምዝገባ መሄድ አልነበረብኝም። እኔ መመዝገብ በነበረብኝ ቀን ስሄድ ግን ዋናው መዝጋቢ ተመልሶ መጥቶ ነበር። ገና ስደርስ ስሜን አየኖ “አንተ የ 50% tutition ስኮላርሺፕ አለህ፤ ለተቀረው ደግሞ work study ተፈቅዶልህል

“ አለኝ። የሚታመን አምላክ ጠፍቶ ሳይሆን ስሜቱ ቀዝቅዞብኝ ነበር ለካ እንቅልፍ እጥጄ ያደርኩት።

ብዙ ጊዜ ሰዎች አምነትን ከመለማመድ አኳያ የጋራ የሆነ ስህተት እናደርጋለን። እንደነደው ስህተታችን አምነትን ከስሜት ጋር እናያይዘዋለን። አንዳውም ለአንዳንዶቻችን አምነት ማለት ስሜት ነው። አንድ ነገር ለማድረግ ስሜታችን ከገፋፉን ያንን ነገር እናደርገውና የአምነትን መንገድ የተከተልን ይመስለናል። ያ ያደረግነው ነገር የተሳካ ውጤት ካመጣ እምነታችን ሠራ ብለን ደስ ይለናል። ራሳችንንም የአምነት ሰዎች እርግጥን እናያለን። በእርግጥም አምነት ከስሜታችን ጋር ተስማሞቶ የሚሠራበት ብዙ ጊዜ አለ። ብዙ ጊዜ ግን አምነት ትኩስ ስሜት ሳይሆን ቀዝቃዛ እውነት ብቻ ነው። ይህም ማለት አምነት ከስሜታችን ጋር ተቃራኒ የሚሆንበት ጊዜ አለ፤ ታዲያ አምነታችንን ከስሜታችን ጋር ብቻ ካያያዝነው የማያቋርጥ የአምነት ሕይወት መኖር አንችልም።

አምነት ውሳኔ ነው። ጌታ የሱስ ደቀመዛሙርቱን በ “ትንሽ አምነት” ምክንያት ሲገሰጽቸው እናያለን። ይህ የሚያመለክተው የአምነታቸው መጠን እነርሱ እንደወሰኑት መሆኑን ነው። የአምነታቸው መጠን ከእነርሱ ቁጥጥር ውጪ ቢሆን ኖሮ መገሰጽ እይገባቸውም ነበር። በእንጻራ ግን የስሜታችን ጉዳይ የተለየ ነው። እስቲ ስለስሜታችን ትንሽ እናስብ። ስሜታችንን እኮ መቆጣጠር አንችልም። የስሜትን እገለልጽ መቆጣጠር ይቻል ይሆናል። ለምሳሌ የሚያሳዝን ሲኒማ አይታችሁ ማልቀሰን መቆጣጠር ትችሉ ይሆናል፤ ማዘናችሁ ግን ከቁጥጥራችሁ ውጪ ስለሆነ ታዝናላችሁ። የሚያስፈራ ነገር ሰናይ መደገገጥ፤ የሚያሳዝን ነገር ሰንሰማ ማዘን፤ መልካም ዜና ሰንቀብል ደስ መሰኘት፤ እነኚህ ሁሉ ከቁጥጥራችን በላይ የሆኑ ሰብዓዊ ስሜቶች ናቸው። እነኚህ ሁኔታዎች በውስጣችን የሚፈጥሩት ስሜታዊነትን (emotions) ሲሆን፤ አምነት ወይም አለማመን እነኚህ ሁኔታዎች በሕይወታችን ሲከሰቱ በምንመስደው እርምጃ ላይ ይመጣል። ስሜታዊነቱ ግን አምነት አይደለም። ይህንን እጥብቁ የምደጋግመው ስሜት እንደ አምነት አየተቆጠረ ብዙ ስህተት ሲሠራ ስለየሁ ነው።

በደረሰብን መጥፎ ነገር ስሜታችን በንዴት ጥንፍሎ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆነ ነገር እንድናደርግ ከገፋፋን፤ ያ አምነት አይደለም፤ ዜናውን ተቀብለን ግን ሐዘናችንን ዋጥ አድርገን “በዚህም ውስጥ እግዚአብሔር መንገድ አለው” ካልን ያ አምነት ነው። በሌላው በኩል ደግሞ በስሜት በመገፋት ብቻ እግዚአብሔር ያለለውን አለ፤ ያለደረገውን አደረገ ማለትም አምነታዊ እርምጃ አይደለም። በስሙትና ስሜታቸው በተነቃቃቢት ነገር ተገፋፍተው የአምነት እርምጃ ነው በማለት ማድረግ የማይገባቸውን አድርገው በኋላ የሚፀወቱ ብዙ ሰዎች እውቃለሁ። የአምነት እርምጃ በረከት እንጂ በኋላ ፀፀት እንደማያመጣ ለረጋግጥላችሁ እወዳለሁ።

ሁለተኛው ስህተት አምነትን በእውቀት ላይ የተመሠረተ አድርጎ መውሰድ ነው።በእርግጥ አዕምሮአችን ስለ አምነት በማሰብ የአምነትን እርምጃዎች ማጤን ይኖርበታል። ነገር ግን አምነት ራሱ በአዕምሮ እውቀት ላይ የተመሠረተ አይደለም። አዕምረችን የተወሰነ ነው። ያልተወሰነውን የአምነት እውነት በሙሉ ለመረዳት አቅም የለውም። የምናምነው በአዕምሮአችን የምንረዳውን ብቻ ከሆነ በጣም የምናሳዝን መንፈሳዊ ስንኩሉን ሆነናል ማለት ነው። አምነት አንዳንድ ጊዜ ከምክንያት (reason or logic) ውጪ ወይም ተቃራኒ ይሆናል። አንዳንድ ደግሞ ምክንያትን እንኳን አልፈው የሚሄዱ እርምጃዎችን እንድንወስድ ያደርገናል። ይህንን አሳብ ወደፊት በበሬው እናየዋለን። አሁን ለጎለው የፈለኩት ነጥብ ግን የሰውቀት ችሎታ ብቻ ዋናው እውነትን የመረጃ መንገድ አለመሆኑን ለማሳየት ነው፤ ወይም የእውነት መኖሪያ አዕምሮ ውስጥ አይደለም።

ይህንን ሁሉ በምልበት ጊዜ ግን እግዚአብሔር ስሜትንና እውቀትን ይጠላል ወይም ይቃረናል ማለቱ አይደለም፤ የስሜትም የአዕምሮም ፈጣሪ እኮ እርሱ ነው። በስሜታችን ደስ እንድንሰኝ በእውቀታችንም ብዙ እንድንሠራ ፈቃዱም አቅዱም ነው።

ሆኖም እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጣቸው ክፍሎች ሁሉ የተመደበ ሥራ አቅዶላቸዋል። የስሜት ሥራ እንዲሰማን ማድረግ፤ የአዕምሮ ሥራ ደግሞ እንድናስብና እውቀት እንድንቀሰም ነው። የሁለቱም ሥራ ግን የአምነት አለፊነት አይደለም። ይህንን እውነት በደንብ መረዳት አለብን።

ወደፊት በዚህ መጽሐፍ እንደምናየው ሰይጣን በእነኚህ በሁለቱም ክፍሎቻችን (በሰሜንም በአሰምሮም) መጠቀም ስለሚችል እምነት የሰሜንም ሆነ የአውቀት ተገዢ አለመሆኑን መረዳት ከብዙ መዘበራረቅ ያድናል። እስቲ ይህንን አሳብ ፈታ አድርገን እንየው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለተለያዩ ሰብአዊ ክፍፍል ብዙ የሚናገረው አለው። ሰው የተለያየ ክፍል አለው ለማለት ነው። ይህንን ልዩነት መረዳት ስንጀምር እግዚአብሔር ለእምነት ያቀደውን ክፍላችንን ማወቅ እንጀምራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን አውነት ለመረዳት መንደርደሪያ የሚሆን አሳብ በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሰጥቶናል።

“የሰላም እምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁ ነፍሳችሁና ሥጋችሁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ ያለነቀፋ ይጠበቅ”

1ተሰሎንቄ 5፤ 23 - 24

ሐዋርያው በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሶስት ታላላቅ የሰውን ክፍሎች ይገልጻል፤ መንፈስ ነፍስና ሥጋ። አስቀድመን መረዳት ያለብን እንደ ነገር ታዲያ እነኚህ የተለያዩ ክፍሎች የተለያዩ አገልግሎት መፈጸማቸው ነው። በሌላ ቦታ ላይ ጳውሎስ በክርስቶስ እካል ውስጥ ያለንን የሥራ ድርጅ በሰውነት ብልቶች ውስጥ ካለው የአሠራር ክፍፍል ጋር ያመሳሰላል።

“እካል በሙሉ ዓይን ቢሆን ኖሮ መስማት ከየት ይገኝ ነበር? እካል በሙሉ ጆሮ ቢሆን ኖሮ ማሸተት ከየት ይገኝ ነበር? ነገር ግን እግዚአብሔር እንደወደደ እያንዳንዱን በቦታው መድኃኒል።” 1ቆሮንቶስ 12፤ 17 - 18

ጆሮ አገልግሎት መስማት ነው፤ ዓይን ማየት፤ ሆኖ ደገሞ ምግብ መፍጨት ነው። ሆኖ ካለየሁ ብሎ ወደ ላይ ቢንጠራራ ብዙ መደናበር ይፈጠር ነበር።

ልክ እንደዚሁ የመንፈስ የነፍስና የሥጋ አገልግሎት የተለያዩ ነው። ይህ ሶስት የአገልግሎት ልዩነት የሚጀምረውም የሚያንጸባርቀውም የሰላሴን ባሕሪ ነው። አሁንም ጳውሎስን እንደገና እንጥቀስ።

“ሰጠታዎች ልዩ ልዩ ሲሆኑ መንፈስ ግን እንድ ነው፤ አገልግሎትም ልዩ ልዩ ሲሆን ጌታ ግን እንድ ነው፤ አሠራርም ልዩ ልዩ ሲሆን ሁሉን በሁሉ የሚሠራው ግን ያው አንዱ እግዚአብሔር ነው” 1ቆሮንቶስ 12፤ 4

ጳውሎስ እንዲህ ነው የሚለው፤ መንፈስ ቅዱስ የሰጠታዎች ሐላፊ ሲሆን ጌታ የሱስ የአገልግሎትን ክፍል ያያል፤ እግዚአብሔር ደግሞ በአጠቃላይ ሁሉን ይመለከታል። ይህ መወዳደርና አለመግባባት የማይኖርበት ፍጹም የሆነ በመለኮታዊ ስምምነት ያለ የሥራ ክፍፍል ነው።

የእግዚአብሔር ቃል በተለያዩ ቦታዎች የሥነ ፍጥረትን (የመፍጠርን) አላፊነት የኡብ፣ የደህንነት አገልግሎት የጌታ የሱስ፤ የመቀደስና የማጽናናት አገልግሎት የመንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ያመለከታል። በአርማዊ ጌታ የሱስም መንፈስ ቅዱስም በመፍጠር ሥራ ውስጥ ተሳትፎ ነበራቸው።

“ስውን በመልካችን እንደምሳሌያችን እንፍጠር” ዘፍጥረት 1፤ 27

የሚለው ጥቅስ በፍጥረት ሥራ ውስጥ ሀብረት እንደነበረ ያመለከታል። ግን ዋናው ሀላፊነት የእግዚአብሔር አብ መሆኑን “በመጀመሪያ እግዚአብሔር” ከሚለው የመጽሐፉ መክፈቻ ጀምሮ ያለው ገለጻ ያመለከታል። የሰውን ልጅ ደህንነት ያቀደው አብ እንደሆነ አሁንም መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ቦታዎች ያመለከታል። መንፈስ ቅዱስም ከጌታ የሱስ ጋር ሆኖ በደህንነት አገልግሎት ተሳትፎ አለው። ነገር ግን ለአባቱ ታዛዥ ሆኖ ራሱን ለመስቀል ሞት አሳልፎ ለመስጠት ፈቃደኛ ሆኖ ዕዳችንን የከፈለው ጌታ የሱስ ነው። አብ አባትና ልጅ ጌታ የሱስ ዛሬ በሰማያት ዙፋን ላይ ተቀምጠው መንፈስ ቅዱስን ወደ አለም ሲልኩ፤ በአለም ውስጥ ሆኖ መለኮታዊ ተግባራትን ዛሬ የሚያከናውነው፤ እኛም ቅዱሳን ተብለን አብ አባት በሰማይ አለን። ኢየሱስ ጌታ ነው ለማለት የሚያስችለን መንፈስ ቅዱስ ነው።

በተመሳሳይ መንገድ በሰዎችም ውስጥ ሶስት የተለያዩ ሆኖም የተቀናጁ ሕልውናዎች አሉ። መንፈስ፤ ነፍስና ሥጋ። የሱስቱም አገልግሎታቸው የተለያየ ነው። የሚከተለውን ጥቅስ እስቲ በትኩረት እንየው።

“አግዚአብሔር ግን ይህን በመንፈሱ አማካይነት ለእኛ ገልጻልና።
መንፈሱም የአግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር እንኳን ሳይቀር ሁሉን
ይመረምራል። በውስጡ ካለው ክራሱ መንፈስ በስተቀር ከሰው መካከል
የአንድን ሰው አሳብ የሚያውቅ ማን አለ?” 1ቆሮንቶስ 2፡10-11።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከሰላሳዎች ክፍል አንዱ የሆነውን የመንፈስ ቅዱስን ሥራ
ከግላዊ ሰው መንፈስ ጋር ነው የሚያወዳድረው፤ ይህንን የተዛመደ አሳብ አንደገና
የበለጠ እያስፋፋው ይሄዳል።

“የአግዚአብሔርን ሐሳብ የሚያውቅ ማንም የለም ከአግዚአብሔር
የሆነውን መንፈስ እንጂ የአለምን መንፈስ አልተቀበልንምና፤ ይህም
አግዚአብሔር በነፃ የሰጠንን እናውቅ ዘንድ ነው። እኛ የምንናገረው ይህን
ነው፤ ከሰው ጥበብ በተማርነው ቃል ሳይሆን፤ ከመንፈስ በተማርነው ቃል
እንናገራለን፤ መንፈሳዊ እውነትንም የምንገልጸው በመንፈሳዊ ቃል ነው።
መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው (ነፍሳዊ ሰው) ከአግዚአብሔር መንፈስ የሆነውን
ነገር ሊቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ነገር ለእርሱ ሞኝነት
ነው። በመንፈሱም የሚመረመር ስለሆነ ሊረዳው አይችልም። መንፈሳዊ
ሰው ግን ሁሉንም ይመረምራል። ራሱ ግን በማንም አይመረመርም።
1ቆሮንቶስ 2፡12=15።

የሰውን አስተሳሰብ የሚያውቀው አዕምሮው ወይም ስሜቱ ሳይሆን መንፈሱ ነው።
ይህ ምን ማለት ነው? ለምሳሌ እንዴት ነው እንዴት ሴት መንፈሷን የምትለማመደው?
ተገቢ ጥያቄ ነው፤ ግን ቆይ እንደርስበታለን። እሁን የደረስንበት ደረጃ በአመንበት
ነገር ስለ መመላለስ ነው። እዚህ ጋ ለአደጋ የምንጋለጠው በመንፈሱና በአዕምሮ
መካከል ያለውን ልዩነት ሳንረዳ ቀርተን ልዩነት የላቸውም በሚል ግምት ስንሆን ነው።
ስለዚህ አሰቱ ወደኋላ ወደ መጀመሪያው መለስ እንበልና አያይዘነው እንምጣ።

አግዚአብሔር በኢድን ገነት ለእዳምና ለሐዋን ደንብን ሲያወጣለቸው፤

“ነገር ግን መልካምና ክፉን ከምታሳውቀው ዛፍ አትብሉ፤ ምክንያቱም
ከእርሱ በበለህ ቀን በእርግጥ ትሞታላህ” ዘፍጥረት 2፡17።

ከዛፋ ከበሉ በኋላ ግን እዳምና ሐዋን በሕይወት መኖራቸው አለቋረጠም ወይም
ወዲያው አልሞቱም። ነገር ግን የሞተ ነገር ነበር፤ እነርሱም የተለዩ ሰዎች ሆኑ።
አግዚአብሔር እንዳስጠነቀቀው መንፈሳቸው ነበር የሞተው። በሌላ እነጋዢ
ወዲያው በመንፈስ የሞቱ ሆኑ፤ አካላቸው ግን የሞተው ቆይቶ ነው።

ጌታ የሱስ ኒቆዶሞስን በተገናኘው በዚያ ሌሊት (ዮሐንስ 3) በመጀመሪያ
ያስተዋለው በመንፈስ ሙት መሆኑን ነበር። ለዚህ ነው

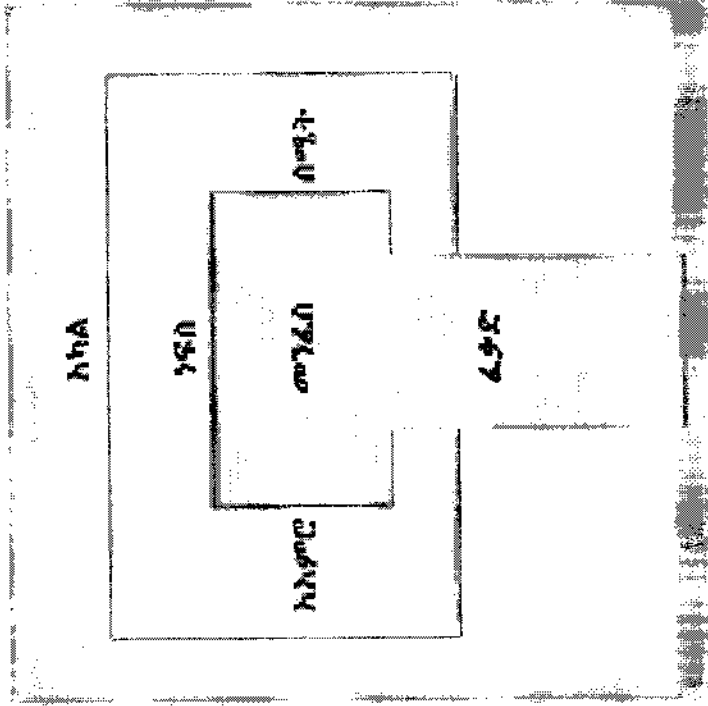
“ማንም ከውሳኔ ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ አግዚአብሔር መገኘቱ
ሊገባ አይችልም” ዮሐንስ 3፡5-6 ያለው።

ጌታ የሱስ ለኒቆዶሞስ የሚለው፤ “እንተ ወላጆቹ በተፈጥሮአዊ ደረጃ የወለዱት
ሰው ብቻ ነህ። በመንፈሳዊ ደረጃ ደግሞ በመንፈስ እንደገና መወለድ አለብህ” ነበር
የሚለው። የእዳምና የሐዋን መውደቅ በሰው ዘር ላይ እንዲሰለጥን ያደረገውን
ሞት ሊገታው የሚችለው የአግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ
እንዳለው

“ሰዎች ሁሉ በእዳም እንደሚሞቱ እንደዚሁም ሰዎች ሁሉ በዘርስቶስ
ሕያዋን ይሆናሉ” 1ቆሮንቶስ 15፡22።

ይህ እዳም ያመጣውን ክርስቶስ ግን ሕይወቱን ከፍሎ የመለሰው ሞት አካላዊ
ሞት ሳይሆን መንፈሳዊ ሞት ነው። የሚከተለውን ሰዕላዊ መግለጫ ብናይ ለማለት
የምፈልገውን ነገር በደንብ ይገልጻል። ይህ ሰዕል በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን
በተለይም የመንፈስ ቅዱስን አገልገሎት በግል በተለማመዱ ሰዎች ተደጋግሞ
በጥቅም ላይ የዋለ ሞዴል ነው።

በእራት ዳይሚንሽን የተያዘን አሳብ በሁለት ዳይሚንሽን በሙሉት ለመግለጽ
ስለማይቻል በስዕሉ ውስጥ የራሳችሁን ግምት ማስገባት ይኖርባችኋል። የተለያዩ
ክፍሎችን ለመከፋፈል የተጠቀምንባቸው መስመሮች በሕይወትም ሁልጊዜ
እንደዚህ ግልፅና ጉልህ ናቸው ማለት አይደለም።

ይህ ስዕላዊ መግለጫ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ለቀረበው ትምህርት በጣም ጠቃሚ ስለሆነ በደንብ እንድታጠኑት አበረታታችኋለሁ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥም ደጋግመን በተለያዩ አቀራረብ እናየዋለን።

በስዕሉ ላይ ውጪያዊው ክፍል አካል ነው። ከሚታየው አለም ጋር የቅርብ መነካካት ያለው አካል ነው። አካል የሚለው ቃል በግሪክ ሶማይስጥ ይባላል። መካከለኛው ክፍል ነፍስ ነው። ይህ ክፍል በአካል ውስጥ የተያዘ ሲሆን የእያንዳንዱን ሰው እርሱነት የሚገልጹት ባህርያት ያሉበት ክፍል ነው። እነዚህም ባሕርያት አዕምሮና (mind) ሰሜን (emotions) ናቸው። የሰውን ሰውነት የሚተረጉሙት እነዚህ ባሕርያት ናቸው። ነፍስ በግሪክ ሳይክ (psyche) ሲሆን ሳይኮሎጂ እና ሳይካትሪ የሚባሉት ጥናቶች በዚህ ክልል ላይ ያተኮሩ ናቸው። ይህ ቃል በ 1ቆሮንቶስ 2፤14 ላይ “ፍጥረታዊ ሰው” ተብሎ ነው የተተረጎመው። አዲሱ መደበኛ ትርጉም “መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው” ብሎ ነው የተተረጎመው። ቃሉ በእንግሊዝኛ ባሉ የተለያዩ የመጽሐፍ

ትዲስ ትርጉሞች እንዲህ ተተርጉሟል። “ተፈጥሮአዊ፤ መንፈሳዊ ያልሆነ፤ መንፈስ የለሽ” ፤ የቃሉን ስፋት ለማጥላት ብዬ ነው ትርጉም ያበዛሁት።

እነዚህ ሁለቱ ውጫዊ ክፍሎች፤ አካልና ነፍስን ትንሽ እናስፋፋቸው (አካል - ሰውነት ተብሎ መተርጎም ይችላል፤ ነገር ግን ሰውነትን personality ለሚለው ቃል መቆጣጠል ነው። አካልና ነፍስ በእንደነት በግሪክ (sax) ተብለው ይጠራሉ። ይህ ቃል በአማርኛ ሥጋ ተብሎ ነው የተተረጎመው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 3:1 ላይ “እንደ ሥጋው ያን እንጂ እንደ መንፈሳው ያን ልናገራችሁ አልቻልኩም” ሲል sax ነው ሥጋ ተብሎ የተተረጎመው። ባርክሊ የተባለው የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሚንተሪ በ1ቆሮንቶስ ኮሚንተሪ ላይ ስለዚህ ጥቅስ እንዲህ ይላል። “ለሐዋርያው ጳውሎስ ሥጋ ተፈጥሮአዊ አካል ብቻ ሳይሆን ከዚያም በላይ ነው። ሥጋ ለእርሱ ያ ከእግዚአብሔር የተለየው ሰብአዊ ተፈጥሮ ማለት ነው። ያ አዕምሮአዊና (mental) ተፈጥሮአዊ (physical) የሆነው ክፍል ለጋጢአትም መግቢያ ድልድይ ነው”።

ልብ አድርጉ ጳውሎስ የሚጽፈው ለክርስቲያኖች ነበር፤ ሆኖም ሥጋው ያን እያለ ይጠራቸዋል። አማኝ ከመንፈሳዊነት ውጪ በሆነ ሥጋዊ ልምምድ ብቻ መኖር ከመሬጠ ያን ማድረግ ይችላል ማለት ነው።

የሥጋንና የመንፈስን ልዩነት ሐዋርያው በሁለት ታላላቅ ምዕራፎች ገልጾታል፤ (ሮሜ ምዕራፍ 7 እና ምዕራፍ 8) በዚህ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ ያለውን አንይ

“ለጋጢያት የተገዛ አዕምሮ ከእግዚአብሔር ጋር ጠበኛ ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም መገዛትም አይችልም። በሥጋ የሚመሩትም እግዚአብሔርን ማስደሰት አይችሉም።” (ሮሜ 8:7-8)

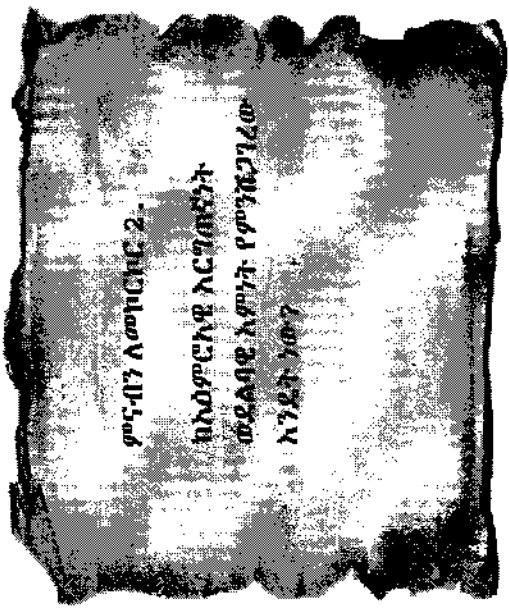
ስለዚህ ሥጋ (አካልና ነፍስ በእንደነት) እግዚአብሔርን የማስደሰት ችሎታ የለውም። ስለሆነም በእኛ ውስጥ ያለውን ከእግዚአብሔር ጋር ሊገባ የሚችለውን ማንነታችንን ለመፈለግ ወደ ራሳችን ውስጥ ጠልቀን ማየት ይኖርብናል። ሥጋችን ይህ ችሎታ የለውም።

ይህ ውስጠኛው ክፍለችን መንፈስ ነው። የግሪኩ ቃል ኒውማ (pneuma) ሲሆን በሕይወታ ጌታ የሱስን አዳኞችን ጌታችን አድርገን ልንቀበለው ስንወስን በውስጣችን እንደገና የሚወለደው ክፍል ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ሊግበባ የሚችለውና መንፈስ ቅዱስ የሚለውን መስማት የሚችለው ይህኛው እኛነታችን ነው። መንፈሳዊ ነገርንም መረዳት የሚችለው ክፍል ይህ ነው። ለዚህ ነው ሮተርህም የተባለው የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሚንታተር በ1ቆሮንቶስ 2:14 ላይ ሲጽፍ እንዲህ ያለው “ነገር ግን የነፍስ ሰው የመንፈስን ነገር እገቢ ብሎ አይቀበልም፤ ምክንያቱም ለእርሱ ሞኝነት ነው፤ ሊረዳቸውም አይችልም፤ ምክንያቱም መመርመር የሚችሉት በመንፈስ ብቻ ነው”።

ባርክሊ ደግሞ በዚያው በ1ቆሮንቶስ ኮሚንታሪው ላይ እንዲህ ብሎ ጽፏል፦

ጳውሎስ መንፈሳዊ ነገርን ለመንፈሳዊ ሰዎች ስለመተርጎም ይናገራል። ሁለት አይነት መንፈሳዊ ሰዎችም እንዳሉ ለይቶ ያሳያል። 1. መንፈሳውያን (pneumatikos) ለመንፈስ ሴንሲቲቭ የሆነ፤ ሕይወቱን በመንፈስ የሚመራ ሲሆን 2. ነፍሳዊ ሰው ሱቺኮስ (psuchikos) ሳይክ (psyche) ለሚለው ቃል ስሩ ሲሆን ነፍስ ተብሎ ይተረጎማል... ስለዚህ በቁጥር 14 ላይ ጳውሎስ ነፍሳዊ ስለሆነ ሰው ነው የሚናገረው። ይህ ሰው የሚኖረው ከዚህ ሕይወት ውጪ ሌላ ሕይወት እንደሌለ በማሰብ ነው። እስፈላጊውም ነገር ተፈጥሮአዊ ንብረት፤ ዋጋ የሚሰጠውም ነገር ለሚያየውና ለሚጨልብጠው ብቻ፤ እንዲህ ያለ ሰው መንፈሳዊ ነገር አይገባውም። እንዲህ ያለ ሰው ሁለቱንም የምናውቅ ይመስለኛል፤ ጥያቄው ግን ጠዋት ጠዋት በመስታወት የምናየው ያን ሰው ይሆን?

መንፈሳችን የእግዚአብሔርን ነገር ለመረዳት በጣም እስፈላጊ ከሆነበት ምክንያቶች አንዱ፤ እግዚአብሔርን የምንመስልበት ክፍላችን መንፈሳችን በመሆኑ ነው። እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ ጌታ የሱስ በውሳ ጉድጓድ አጠገብ ለገኛት ሳምራዊት ሴት እንደነገራት (ዮሐንስ 4) በመንፈስና በአውነት ልናመልከው ይገባናል። ሐዋርያው ጳውሎስም ከክርስቶስ ጋር አንድ መንፈስ አለን ብሏል።

ጌታ የሱስን አዳኞችን አድርገን ስንቀበለው መንፈስ ቅዱስ ወደ መንፈሳችን ይመጣና ከክርስቶስ ጋር ቋሚና ዘለዓለማዊ ጥብረት እንድንፈጥር ያደርጋል። እግዚአብሔር የራሱ በሆነ ምክንያት ከሰዎች ጋር ግንኙነት የፈጠረበት ክፍል አዕምሮ ወይም ሰሜት ሳይሆን መንፈሳችን ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ይሆንን የአሠራር ቅንጅት በምሳሌ እንዲህ ብለው አብራሩት። “አካል እንደ መርከብ ነው፤ ነፍስ ደግሞ የአዕምሮና የሰሜትን ኢንፎርሜሽን የሚከታተል ሹም ሲሆን የመርከቡ ካፒቱን ግን መንፈስ ነው። ፈቃድ ደግሞ የካፒቱን ትዕዛዝ የሚያስተላልፍ የበላይ መካኒክ ይመስላል።” ትርጉም የሚሰጥ እገላለጽ ነው። አዕምሮና ሰሜት እስፈላጊ የሆነ አውቀት (information) ይሰጡናል። ነገር ግን አዕምሮም ሆነ ሰሜት የአካባቢን ሥልጣን አልተሰጣቸውም። የአካባቢን ሥልጣን የመንፈስ ነው። ይህ የሥራ ክፍፍል ሲዘበራረቅ ነው ሕይወት የሚመሳቀለው። ፈቃድን የሚመለከቱ አስተሳሰቦች ነጥቦችን እንይ፦

1. የፈቃድ እስፈላጊነት

ይህ እስካሁን ያየነው አብብ ትክክል ከሆነ ታዲያ ሰው እንዴት አድርጎ ነው ከመንፈሱ ጋር መገናኘት የሚችለው? የሚለው ጥያቄ ቢጠየቅ ተገቢ ይመስላል። ከዚህ

ጋር የሚሄዱ ሌሎች ጥያቄዎችም አሉ፤ መንፈሳችን እንዴት አሳባችንን ሊያውቅ ይችላል? ሰው መንፈስ ቅዱስን መስማት የሚችለው እንዴት ነው? መንፈሳችን እንድናደርግ የሚፈልገው ምን እንደሆነ እንዴት ማወቅ እንችላለን?

ለዚህ ሁሉ ጥያቄ መልሱ አጭር ነው፦ የፈቃድን ሚና መገንዘብ ነው።

ይህ ገላጣ (discussion) ረዘም ያለ እንደሆነ አረዳለሁ። እንዲሁም ይህ ሁሉ ሐታታ ከአምነት ጋር ምን ያገናኘዋል ብለችሁ። ጠይቃችሁ ይሆናል። መልሱ አምነትን ልንለማመድበት የምንችለው የአኛነት ክፍላችን ፈቃድ መሆኑ ነው።

ከፍ ብሎ በየነው ስለላዊ መግለጫ ላይ ፈቃድ ያለበትን ክልል ሰናይ፤ ፈቃድ ከመንፈሳችን ጋር በአንድ ወቅት ውስጥ ሲሆን አዕምሮና ስሜት ግን ከመንፈሳችን ውጪ ናቸው። ያም ሆኖ ግን በፈቃድና በመንፈስ መካከል ልዩነት አለ፤ መንፈሳችን የአግዚአብሔር መኖሪያ ሥፍራ ነው። መንፈሳችን እኛና አግዚአብሔር እምነናችበት ሥፍራ ነው። ፈቃድ ግን ፍጹም ሰብዓዊ ባህሪ ነው። ስለዚህ አንድ ቦታ ላይ ፈቃዳችንና መንፈሳችን የሚለይ የማይታይ መሳመር አለ ማለት ነው። ያ መስመር የት እንደሆነ ማወቅ አይቻልም። ቁምነገሩም ያንን ማወቅ አይደለም፤ ቁምነገሩ እምነት ነው። እምነት ሲኖር መንፈስ ራሱን በፈቃድ ውስጥ ገለጸ ማለት ነው፤ መንፈስ በፈቃዳችን ውስጥ እየሳለ ሲመጣ ያ ክስተት የአምነት እድገት ይባላል፤ በሌላ አነጋገር የአግዚአብሔር ፈቃድ በፈቃዳችን ተገለጠ ማለት ያ ነው። እንደ አግዚአብሔር ስሞችም ትጋታችንና ጥረታችን ይህ ክስተት በሕይወታችን የበለጠ እንዲሳለ መሆን አለበት።

ጆርጅ ማክዶላንድ በ19ኛው መቶ ምዕት የታወቀ ስኮትላንዳዊ ወንጌል ሰባኪና ጸሐፊ ነበሩ። “ያልተነገሩ ስብከቶች” (Unspoken Sermons) በተባለው መጽሐፋቸው ስለ ሰው ፈቃድ በሰፊው ጽፈዋል፦ (ለመተርጎም በሚያስቸግር የጥንት እንግሊዝኛ የተጻፈ ስልሆነ ቃል በቃል ሳይሆን የአሳብ ለአሳብ ትርጉም ነው)

“በሰው ውስጥ የላቀው ነገር አዕምሮው ወይም አስተሳሰቡ ወይም ምክንያታዊነቱ አይደለም። እነኚህ ሁሉ ከፈቃድ ቦታች ናቸው፤ በብዙ መንገድም በፈቃድ ላይ ተደጋፊዎች ናቸው... አግዚአብሔር ለሰው

በፈቃዱ እንዲፈቅድ ኃይል ሰጥቶታል። ሰው የአግዚአብሔርን ፈቃድ ፍቃዱ ለማድረግ አለመፍቀዱ አግዚአብሔርን መገመት ከምንችለው በላይ ዋጋ አስከፍሎታል። ሰው ግን እውነትን የሚቀበልበት ቦታ ደርሶ ሲቀበል ያ የአግዚአብሔር ፈቃድ ነው።”

ለምን እኚህ ሰው ፈቃድ በሰው ውስጥ ከፍተኛው ወይም የላቀው ክፍል ነው አሉ? መክንያቱን ሲሰጡ ለመረዳትም ሆነ ለእውቀት ፈቃድ ቁልፍ እንደሆነ ያሳያሉ። ቀጠል እድርገውም፦

“መረዳትን ዝቅ ዝቅ ማድረግ ከመሰለችሁ እግዚአብሔር ይቅር ይበልጃል፤ ምክንያቱም አዲስ ኪዳን እንድንረዳ በሚያበረታቱ አሳቦች የተሞላ ነው። ሕይወታችንም ትርጉም ያለው ሕይወት እንዲሆን በመረዳት ማድግ ይኖርብናል። እኔ የምናገረው ግን ሰው ያለመታዘዝ ለመረዳት ሲሞክር የሚፈጠረውን አለመረዳት (ወይም መዘበራረቅ) ለማሳየት ነው። ኃይላችን መዋል ያለበት በመታዘዝ ላይ ነው፤ መረዳት ያንን ተካትሎ ይመጣል - ባንታዘዝ ወይም እያወቅን ሳናደርግ ቀርተን እውነተኛ ልብና ንፁህ ነፍስ ሊረዳ የሚችለውን እውነት እንዴት ልንረዳ እንችላለን?”

አዕምሮን እንዲረዳ የሚያስችለው ፈቃድ ነው። ስለዚህ መረዳት በፈቃድ ነፃ መሆኑና እውነትን የመቀበል ችሎታ ላይ የተመሠረተ ነው። አግዚአብሔር ለሚለን ነገር ታዛዦች መሆናችን መረዳት እንዲሰጠን ይፈታዋል። መረዳት ከመንፈሳችን በፈቃዳችን በኩል አድርጎ ወደ አዕምሮአችን ይመጣል። እያሉ ባንታዘዝ

“ነገር ግን በሰው ያለው መንፈስ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ አስትንፋስ ማስተዋልን ይስጣል” ኢዮብ 32 : 8።

ማክዶላንድ እንደገና “የሚያደርግ፤ መረዳትን ያገኛል፤ ከማድረግ በፊት መረዳት አለኝ የሚል ግን ሲደናቀፍ፤ ሲሳሳትና ሞኝነትን ሲናገር ይኖራል” ብለዋል።

ብረዘር ሎዎሬንስ የጻፉት “የአግዚአብሔርን መገኘት መለማመድ” (Practice of the presence of God) በሚለው ክለሲክ መጽሐፋቸው ይህንን አረፍተ ነገር አስቀምጠዋል “መረዳትን በመለማመድና ፈቃድን በመለማመድ መካከል ትልቅ

ልዩነት ማድረግ አለብን። የመጀመሪያው በጣም ትንሽ ዋጋ ሲኖረው፤ ሁለተኛው ግን ሁሉን ያጠቃልላል። መረዳትን ያን ያህል ከማሳካቸው አሳብ ጋር አክ ብዙ ባልበማመጣጠን ስለፈቃድ ያሉት ግን ትክክል ነው።

በፈቃድና በመረዳት መካከል ያለውን ግንኙነት እንደዚህ ማያያዝ ይቻላል። ለእውነት መጋለጥ (exposure to the truth) ወደመታዘዝ፤ መታዘዝ ወደ መረዳት፤ መረዳት ወደ ኃይል ያደርሳል። ልብ አድርጉ መታዘዝ የፈቃድ እርምጃ ነው። በመጀመሪያ ለእንድን እውነት እንጋለጣለን፤ ይህ እውነት ከእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ሊሆን ይችላል፤ ወይም በሌላ መንገድ ያገኘነው እውነት ሊሆን ይችላል። ለዚያ ለተጋለጥንለት እውነት ስንታዘዝ፤ መረዳትን እናገኛለን። ያ መረዳት ደግሞ በተራው የእግዚአብሔርን ኃይል እንድንለማመድ በሩን ይከፍትልናል። ከዚያ ኃይል የተነሳ ከዚያ በፊት ከእግዚአብሔር ጋር ተባብረን በማናውቀው መንገድ መተባበር እንጀምራለን።

እግዚአብሔርን ለመተማመን ወሰን ስናደርግ እርሱ ለእዕምሮአችንና ለሰሜታችን ታማኝነቱን እንዲገልጽ ይፈታዋል። ይህ የሚሆነው ግን በውሳኔ ድርጊት ስንጀምር ብቻ ነው። ታላቁ የቤተ ክርስቲያን አባት ቅዱስ አውጎስጢኖስ (St. Augustine) ይህን አሳብ ሲገልጽ እንዲህ አለ። “እምነት ማለት ያለየነውን ነገር ማመን ሲሆን፤ የእምነት ውጤቱ ደግሞ ያመነውን ነገር ማየት ነው።” (Faith is to believe what we do not see, and the reward of faith is to see what we believe.) ይህ በሚሆንበት ጊዜ በፍርሃት ላይ ኃይል ይኖረናል። እስፈራ ነገር ሕይወታችንን በሚገዳደርበት ጊዜ እንኳን ለእውነት ለመቆም ኃይል ይኖረናል። ለእውነት ከመጋለጥ ተነስተን በመታዘዝ በኩል ወደ መረዳት እንደርሳለን ማለት ነው። ሁል ጊዜ ግን መታዘዝ መረዳትን ይቀድማል (ይህ አሳብ ትንሽ ማብላለትን ይጠይቃል) ።

ስለዚህ የእምነት ጥያቄ በቲዮሪ እና በቴዎሎጂ ደረጃ የሚፈታ እይደለም። ምክንያቱም እምነት ድርጊት እንዲቀድም ይጠይቃል፤ ድርጊት እውቀት ያመጣል፤ እውቀት ደግሞ መረዳትን የሚያመጣ ወኪል ነው። ድርጊትን የሚቀሳቅሰው ደግሞ ፈቃድ ነው።

ይህንን በደንብ መረዳት ወሳኝ ነው። የእውቀት ሃቀኝነት (intellectual integrity) በሚል የተዛባ ቦታ ላይቆመው ያ አገልግቦታ ያቆማቸው ሃቀኝነታቸው እምነታቸውን እንዲይለማመዱ ማሠረድ ስንሰለት የሆነባቸው ብዙ ሊቃውንት አሉ። እንዲህ አይነቶቹ ሰዎች እምነት የእውቀት ውጤት ስለሚመስላቸው ያልተረዱትን ነገር መቀበል ሃቀኝነታቸውን የሚያመቻምቶባቸው (compromise) ይመስላቸዋል። ይህ አገልግቦታ ላይ ያለው ሃቀኝነታቸው የእግዚአብሔርን ነገር እንዳይታዘዙ ይከለክላቸዋል; ከዚህም የተነሳ እምነትን በሕይወታቸው ቦታ የሌለው ነገር አድርገው የሚጠይቀውን አላፊነትም ሆነ የሚሰጠውን ተስፋ አርግፍ አድርገው ይተውታል።

2. ፈቃድ ደካማ ሲሆን

እምነትን የሚያንቀሳቀሰው ፈቃድ ነው ካልን ፈቃድስ ደካማ ከሆነ? እስፈላጊ ጥያቄ ይመስለናል። ምክንያቱን ሁላችንም በአንድ ወይም በሌላ ምክንያት ፈቃዳችን የወደድነውን ያህል ጠንካራ ያልሆነበትን ጊዜ አሳልፈናል። ስንፈተን፤ ስንጨነቅ፤ ስንናደድ፤ በፈላጊነት ስናፍር፤ መጥፎ ልምምድ ስንለማመድ፤ አስቲ እንኚሆን አባቦች በተራ በጭሩ እንያቸው።

ፈተና

1ቆሮ 10:13 ልብን የሚያመቅ ተስፋ ይሰጠናል።

“በሰው ሁሉ ላይ ከደረሰው ፈተና የተለየ አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው። ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም። ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገስ እንድትችሉ መውጫ መንገዱን ያዘጋጁላችኋል።”

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሁለት የሚቃረኑ የሚመስሉ አባቦች እና ያለን። በመጀመሪያ በፈተናችን ፊት ብቻችንን እይደለንም፤ ሁሉ ሰው ይፈተናል። በዚህ መንገድ ከሌሎች የተለየን እይደለንም። እንዳንደ የኛ ፈተና ከሁሉ የባሰ ሲመስለንም ሁኔታው ግን እንደዚያ እይደለም፤

ይቅርታ ፍርድን ከአዩ አጅ አውጥቶ በእግዚአብሔር አጅ ያደርገዋል።
እግዚአብሔርም ያንን ይወዳል፤

“በቀል የእኔ ነው፤ እኔ ብድረትን አመልሳለሁ” ሮሜ 12፤19።

ፍርድን እእግዚአብሔር ከተውገለት እኛ የዕለት ሕይወታችንን በበለም ለመኖር ነፃ እንሆናለን።

ሁለተኛው ንደትን የመቆጣጠር እርምጃ ራሱን መቀበል ነው። ሌሎች ስለእኛ የሚናገሩትን መልካም ነገር ጤነኛ በሆነ ሁኔታ መቀበል መቻል አለብን። ይህን አሳብ፤ በተለይ ራሱን ዝቅ ማድረግ አንደኛውን በሚቆጠርበት በእኛ ህብረተሰብ ለመቀበል አስቸጋሪ ነው። ነገር ግን ያ ከሌሎች ያገኘነው ሙገልና ተቀባይነት የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናችን እንደሆነ አድርገን ብንቆጥረው ለመቀበል ይቀላን ይሆናል። ሌሎች ቢቀበሉንም እንኳን ራሳችንን መቀበል የሚያቅተን ሁልጊዜ በዚያ አሁን ሌሎች በሚያዩን ሁኔታ አልገኝ ይሆናል የሚለው ፍርሐት ነው። ማስታወስ ያለብን ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያገኘነው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ነው። የጌታ የሱስ በአባቱ ዘንድ ያለው ተቀባይነት ደግሞ የማይለወጥ የማይጠየቅ ነው። እኛም ክርስቶስን በተቀበልን ጊዜ የተሰጠን ስጦታ ይህ ተቀባይነት ነው። ሌሎች የሚቀበሉንም መነሻው ይህ ስለሆነ ነው። ይህንን እውነት ደሞ ለራሳችን ደግመን ደጋግመን ማረጋገጥ ይኖርብናል።

ሐፍረት

ሐፍረት በመሠረቱ ራሱን ዝቅ አድርጎ ማየት ነው። ሐፍረት ራሱን በሚደጋገምና በክብ መሸከርከሪያ ላይ በሚሄድ አጉል ሂደት ውስጥ ይከተናል። በእንግሊዝኛ ይህ ሁኔታ (vicious cycle) ይባላል። ይህ መውጫ የሌለው አዙረት ራሱን ዝቅ አድርጎ (negative self image) በማየት ይጀምርና ወደ ፍርሃት (fear) ያመጣናል፤ ፍርሃት አለመሳካትን (failure) ፤ አለመሳካት መልሶ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ መመልከት አዙረቱ ይቀጥላል ማለት ነው።

የሥነ ልቦና ባለሙያዎች አንድሚሉት ደግሞ ይህ ሁኔታ ብዙ ጊዜ ከመጠቀት የሚመነጭ ሲሆን የተጠቃው ሰውም በተራው ሌሎችን የማጥቃት ዝንባሌ ያሳያል። በስድብም ሆነ ስም በማጥፋት ወይም በጉልበት ወይም በማከረፍ ሌሎችን ለማጥቃት የሚሞክሩ ሁሉ ለራሳቸው ያላቸው ግምት ዝቅተኛ የሆነ ነው። እግዚአብሔር ከልፈወሳቸው በስተቀር ይህ ሁኔታ ራሱን እንደገና እያገለመሰ ይቀጥላል። ታላላቅ ወንጀል የፈጸመ ሰዎች ሕይወት ሲጠና ብዙዎቹ ታሪካቸው ይህ ነው፤ ለራሳቸው ያላቸው ግምት በጣም ዝቅተኛ ስለሆነ ያሳፍራቸዋል፤ ለሌሎችም ሕይወት ያላቸው ግምት ዝቅ ያለ ስለሚሆን ነው ሲገድሉ እንኳን የማይገዳቸው።

ክፉ ልማድ

የደካማ ፈቃድ ሌላው ፈተና በቀላሉ በመጥፎ ወይም በክፉ ልማድ መጠመድ ነው። መጥፎ ልማድ ስይጣናቂ ተግባር ነው። መጥፎ ልማድ ዛሬ እገጠና ዘመናዊ ልብሶችን ለብሶ በታላላቅ ስፍራዎች፤ በፖለቲካ መድረኮች፤ በዜናና ኢንፎርሜሽን ማሠራጫ ቦታዎች ተንሰራፍቷል። በቴሌቪዥን፤ በሰፈራዊ፤ በኢንተርኔት አሁን ደግሞ በፌስ ቡክ፤ በትዊተር ሳኡናችን ብቻ ሳይሆን መቻታ ቤታችን ድረስ፤ መቅደሳችን ብቻ ሳይሆን ቅድስተ ቅዱሳናችን ድረስ ስተት ብሎ ይገባል።

ክፉ ልማድ ቅጥ የለዝ ዝመትና ወሲባዊ ፈንጠዝያ (pornography and orgie) ያጠቃልላል። ክፉ ልማድ ባሰድ አምልኮ፤ መተት አስማት፤ ጥንቆላ፤ እና ተመሳሳይ ልምዶች ነው። ክፉ ልማድ ራሱን ሱስ ለሚያስብ አጻች ማጋለጥ ነው። ክፉ ልማድ የሌሎችን ደግ አለማየት፤ ስም ማጥፋትንና መሠረተ ቢስ ነቀፋን ሁሉ ይጨምራል

ዛሬ ይህ ሁኔታ ከመቼውም ጊዜ የበለጠ ተስፋፍቶ መለጠት በሚባሉት ሕብረተሰቦች እንኳን ቆንጆ ቆንጆ ስም ተሰጥቶት አምሮና እገጦ ተቀባይነት አግኝቷል። ይህ ልማድ ስይጣንን በመቃወምና በሥራዎቹ ላይ ዘመቻ በማድረግ ብቻ ነው ልናዘንፈው የምንችለው።

3 . ፈቃድን ማጠናከር

ፈቃድህን ለማጠናከር ወይም ፈቃድህን ለማጠናከር ምን ማድረግ አለብሽ ብዬ ብጠይቅ ጥሩ መልስ እንደምትሰጡልኝ አርግጠኝ ነኝ። ለእኛ ለክርስቲያኖች የደከመ ፈቃዳችንን ለማጠናከር እንዲያገለግሉን ዝግጁ የሆኑ ነገሮች በእነዚህ ይገኛሉ።

ቤተ ክርስቲያን መሐድን ማዞቶር፣ ምክንያቱም እግዚአብሔርን ከሚያውቁ ሰዎች የምንገናኘው እዚያ ነው። ከድካማቸውና ከእንክፍታቸው ጋርም ቢሆን እግዚአብሔርን የሚያውቁ ሰዎች ፈቃድን የሚያጠናክሩ ብዙ ሌላ ቦታ የማይገኝ ጥበብ አላቸው። መጽሐፍ ቅዱስን ማግባብ፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚጠብቅብንን ነገር የምናገኘው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። ቀላል መንገዶች ይመስላሉ። ግን አዞትረው ወደቤተ ክርስቲያን የሚሄዱና የእግዚአብሔርን ቃል የሚያነቡ በቀላሉ እይደፈሩም፤ ፈቃዳቸውም ጠንካራ ነው።

እግዚአብሔር የሚወዳቸውን ነገሮች ማድረግና መለማመድ ስንጀምር ደግሞ፣ መንፈሳዊ ጉልበታችን መጠንከር ይጀምራል። ሌሎችን መውደድ፣ ከፈተና መጠበቅ እና እግዚአብሔርን በነገር ሁሉ ማመን፣ እግዚአብሔር ከሚጠብቅብን ነገሮች ጥቂቶቹ ናቸው።

4 . ምናብ (Imagination)

ይህንን ምዕራፍ ከመዝጋቴ በፊት እንድ አሳብ ለመግለጽ እወዳለሁ። ምናብ (በእምስቱ የሰሜት አውታሮች ማለትም በማየት፣ በመሰማት፣ በማዘተት፣ በመቅመስ እና በመዳሰስ የማይደረሰባቸውን ነገሮች በዓይን ሕሊና እንዲደረሰባቸው የሚያደርግ ተፈጥሮአዊ ችሎታ) በሕይወታችን በጣም አስፈላጊ ኃይል ነው። ምናብ መንፈስንና አዕምሮን ከሚያገናኙት የግንኙነት መስመሮች አንዱ ነው። በሌላ አነጋገር ምናብ መንፈሳችን የሚፈልገውን ነገር ከምናውቅባቸው መንገዶች አንዱ ነው። እግዚአብሔርንም ለማዳመጥና በምን ላይ እምነት እንዲኖረን ለማወቅ ምናብን ማጎልመስ ያስፈልጋል፤

በመካከለኛው የቤተክርስቲያን ዘመን ላይ (ከ16ኛው እስከ 19ኛው ምዕተ ዓመት) ምናብ የተነቀፈ ብቻ ሳይሆን የተወገዘም ነበር። ከዚህም የተነሳ የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ገላል እየተደረገ አዕምሮአዊና ጥበባዊ ነገር በቻ አየንል መጣ። ዊሊያም ደርቲጋ መንፈስን ማጥፋት (Quenching the Spirit) በሚለው መጽሐፋቸው የሚከተለውን ጽፈዋል።

የአዕምሮኝና የነፍስን ግንኙነት ለመረዳት በተደረገው ጥረት አዕምሮ (intellect) ከፍተኛውን ቦታ ብቻ ሳይሆን በነፍስ ላይ የመረከት ቦታ ተሰጥቶት ነበር። ይህ አሠራር ታዲያ አውቆም ይሁን ባለማወቅ ምናብን ዋን የሌለው በጣም ርኅሽ ነገር እድርን አቀረበው ፣ ምናብ እሳብን ለማጎልመስና ፍልስፍናን ለማጥራት ሊሰጠው የሚገባውንም ቦታ አጣ።

ምናብ በውስጡ በደመ ነፍስ የማወቅ ስጦታ (intuition) አለው። ይህ ደግሞ የአዕምሮ ውጤት ሳይሆን ብዙ ጊዜ የመንፈስ ግፊት ነው። ወደ መጽሐፉ መጨረሻ እነዚህ በምዕራባውያን ሥልጣኔ ውስጥ አዕምሮ መረከቱን እንዴት ሊይዝ እንደቻለ እናያለን።

በእጭሩ

እግዚአብሔር በውስጣችን የተለያዩ ክፍሎች (Faculties) አስቅምጧል። ሁሉም መልካም ናቸው፤ ሆኖም ለመጥፎም ድርጊት ሊውሉ ይችላሉ። እያንዳንዱ ክፍል በውስጣችን የሚጫወተው የተለያየና የተወሰነ ሚና አለው። ሁሉም ክፍሎቻችን የተወሰነላቸውን ሚና ሲጫወቱ፣ እምነትን ለመለማመድ ቀላል ይሆናል።

በምናብ ተገፋፍተን ለማድረግ ስንነቃቃ የምናደርገውን ከማድረጋችን በፊት አዕምሮአችን መሉ ለመሉ ሊረዳው ያስፈልጋል ማለት እይደለም። ድርጊቱ ከተፈጸመ በኋላ አዕምሮ ይተባበራል።

እሳብ የአዕምሮ ይዘት ነው። በእንድ አሳብ ላይ ድርጊትን ከመፈጸም በፊት የግድ ሰሜት መስማማት የለበትም።

ስሜት (Feeling) የስሜታዊነታችንን (emotions) ይዘት ነው። ከስሜታችን ጋር ሁልጊዜ እስምረን መስማማት ወይም መተባበር ካለበት ማለት አይደለም። ፈቃድ ከአስምሮም ከስሜትም የበላይ ነው። እምነት ደግሞ የፈቃድ ልምምድ ነው። እምነት ከአስምሮም ከስሜትም ቀዳሚነት ሊኖረው ይገባል። እምነት በድርጊት የተመሠረተ፣ በውጤት ላይ ያተኮረ፣ በግንኙነት የተደገፈ በፀጋ የተነቃቃ ነው። አስምሮም ስሜትም ምናብም ፈቃድ እምነትን እንዳይለማመድ መከላከል የለባቸውም።

ክፍል ሁለት
የእምነት መንገዶች

በዚህ በሁለተኛው ክፍል ሐተታና ቲዮሪ የሆነውን የክፍል አንድን አቀራረብ ተወት አናደርግና ልምምዳዊና ተግባራዊ ወደ ሆነ አቀራረብ እንገባለን። እምነትን እንተረጉማለን፣ ተግባራዊ የሆኑና እምነትን ለማሳደግ የሚረዱ ሞዴሎችንና ዘዴዎችን እንጠቁማለን።

ምዕራፍ ሶስት

የእምነት አሠራር

የእምነት አሠራርን ለመግለጽ አስቀድመን ለእምነት ተግባራዊ ትርጉም መስጠት ይኖርብናል። እንዳንደ ደግሞ እምነት ምን መሆኑን መተርጎም ብቻ ሳይሆን እምነት ምን እንዳልሆነ ማሳየቱ ትልቅ ጥቅም ይኖረዋል። ስለዚህ እስቲ እምነት የሚመስሉ ነገር ግን እምነት ያልሆኑ ነገሮችን በመዘርዘር እንጀምር።

1. እምነት ያልሆኑ ነገሮች

ሀ. እምነት አርግጠኛነት አይደለም። ሰዎች በተለይ ተማሩ በሚባሉት አገሮች የነገርን ትክክለኛነትን ለማረጋገጥ በሪሲርች ወይም በተጨባጭ ሁኔታዎች ላይ ብዙ ትኩረት ያደርጋሉ። ከእነዚህ ሥራዎች የሚመጡትም ውጤቶች ለብዙ ሳይንሳዊ ጥንቶች፣ የሕክምና አውቀቶችና የቴክኒኮች አድገቶች መሠረት ሆነዋል። እኛም በየአለቱ ኑሮአችን ምንም ከማድረጋችን በፊት አርግጠኛ መሆን ይጠበቅብናል፤ ተሳሳትክ ወይም ተሳሳትሽ መባል አንፈልግም። በዚህ ሁኔታ ተመቻችተን ሳለን እግዚአብሔር ጎነጥ ያደርገናና።

“ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለኝ አይቻልም።”
(ዕብራውያን 11:6) ይለናል።

በሌላ አነጋገር አንድ አርምጃ ለመውሰድ ሁልጊዜ አርግጠኛ መሆን አለብኝ የምንል ከሆነ እግዚአብሔር ደስ አይሰኝም። ምክንያቱም እምነት ማለት አርግጠኛ ሳይሆኑ ማድረግ ወይም አርግጠኛ ባልሆኑበት ነገር ላይ አርምጃ መውሰድ ነው። አርግጠኛ ከሆንን እምነት እያስፈልገንም፤ እምነት ከሰፈለገ ደግሞ አርግጠኝነት የለም።

ለ. አምነት ስሜት አይደለም፤ የአውቀት ውጤትም አይደለም። ይህንን አሳብ በሰፊው ስለየነው በዚህ አንገረው።

ሐ. አምነት አግዚአብሔርን ማግባባትና እኛ የወደድነውን እንዲያደርግ መሞከር አይደለም። አግዚአብሔር የማይወደውን ነገር ለማድረግም አምነትን መጠቀም አንችልም።

እኔ በነበርኩበት ቤተ ክርስቲያን የሆነ ታሪክ ነው። ልጅታ የቤተክርስቲያን ውስጠኛ አይደለችም። አንድ አግረን አየሽመቀቀ ሲያማት ብዙ ቆይታለች። እንዲሁም አየባባባት አግረንም አየደንዘዘ ብዙ አስፈርቷት እንደነበር ነው ያጫውተችን።

አንድ የምታውቀው የቤተክርስቲያን ሰው ነው “ቤተክርስቲያን መጥተሽ ቢፀላይልሽ” ብሎ የጋበዛት። ለጸሎት የመጣች አለት መጋቢው ካንጋገራት በኋላ “አግዚአብሔር እንደሚፈውስሽ ታምኝለሽ ወይ?” ብሎ ጠየቃት፤ በደንብ እንደምታምን አረጋግጣ መለሰች። መጋቢው ቀጠለና አሁን አግዚአብሔር ቢፈውስሽ ምን ታደርጊያለሽ ብሎ ጠየቃት፤ አርግጠኛ ነኝ የጠበቀው መልስ “አግዚአብሔርን እመሰግናልሁ ወይም የአግዚአብሔርን ታምር ለሌሎች አወራለሁ... በዚህ መስመር ያለ አሳብ ይመስለኛል። አርግግ “አዚህ አውራ መንገድ 67 (Hwy. 67) ላይ የተከፈተ አዲስ ናይት ክለብ አለ። አዚያ ሄጄ ያን ያማረኝን ዳንስ አስተነጋ ድረስ አስነካለሁ” ብላ ነበር የመለሰችው። አግዚአብሔር በቸርነቱ ልጅቱን ፈወሰት። ፈውሱ ግን የአምነት ውጤት አልነበረም።

መ. አምነት ከአግዚአብሔር አንድ ነገር ለማግኘት የምንከፍለውም ዋን አይደለም። አግዚአብሔር እንዲያደርግ አምነት ያስፈልጋል። ነገር ግን አምነት ለተደረገልን ነገር ውለታ ሆኖ መታየት የለበትም። በአምነትም ሆነ አለ አምነት አግዚአብሔር የሚሰጠው ከቸርነቱ የተነሳ ብቻ ነው።

ሠ.

አምነት የሰው ድርጊት ብቻ አይደለም፤ አግዚአብሔርም መሉ በመሉ የሚሳተፍበት ነው። እንዲያውም አምነትን የሚጀምረው አግዚአብሔር ነው፤ የሚያስከደው አርሱ ነው፤ ለኛም የሚያሳውቁን አርሱ ነው፤ የሚያስችለው አርሱ ነው፤ ከዚያም ለአምነታችን ምላሽ የሚሰጠው አርሱ ነው።

“የአምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ አርሱ ነው...” ፅብረውያን 12፤2

ረ.

አምነት አላፊነትን መተው አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እኛ ልናድርጋቸው በሚገባንት ፅዕዘቶችና አላፊነቶች የተሞላ ነው። እንደም አምነት ራሱ እንደ አግዚአብሔር ሰዎች ከሚጠበቁብን አላፊነቶች አንዱ ነው። ወይም አምነት ድርጊት ነው። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አቀራረብ ከሆነ አስከላደረግነው ድረስ አለመነውም ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ

“ሊሠራ የማይወድ አይብላ” 2ተሰሎንቄ 3፤10

ብሎ አስተምሯል። አልሠራም አግዚአብሔር እንደሚመግባን እምናለሁ ብለን ቁጭ ካልን አምነት መለማመዳችን ሳይሆን አላፊነታችንን መተዋችን ስለሆነ፤ ረሀብ ቢቆነድድን እንደነቅ።

ሰ.

አምነት እንደ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ ሌሎችን ዝቅ ዝቅ የምናደርግበት፤ ራሳችንንም ከፍ ከፍ ለማድረግ የምንጠቀምበት አይደለም።

2. አምነት ምንድን ነው?

1ዜና 5፤20 ላይ “ስለታመኑበት ጸሎታቸውን ሰማህ የሚል ቃል አለ። እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዲመልስ የሚያስፈልገን አምነት ከሆነ፤ ይህ አምነት የተባለ ነገር ምን እንደሆነ ጠጋ ብለን መመርመር ይገባናል ማለት ነው። በሰፊው የሚጠቀሰው

የአምነት ትርጉም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዕብራውያን 11:1 ላይ ያለው ነው።
አምነት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የማናየውንም ነገር
የሚያስረድነው።

አዲሱ መደበኛ ትርጉም ይህንኑ ጥቅስ ሰፋ አድርጎ ተርጉሞታል፤

አምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር አንደሚፈጸም አርግጦኛ የምንሆንበት፤
የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው።

በእንግሊዝኛ ኪንግ ጄምስ የተባለውን ቅጂ ያስቀመጠውን የዚህ ጥቅስ ትርጉም
ደግሞ እንዲህ ይላል፡

አምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር የምንጨብጥበት ላለየነው ነገር አርግጦኛ
የምንሆንበት ነው።

አስፈላጊ የሆኑትን ሐረጎች ወይም ቃላት አስምረባቸዋለሁ። እነዚህ ቃላት በግሪኩ ቆንቆ የነበራቸውን ትርጉም ማየት ይጠቅማል። “አርግጦኛ የምንሆንበት” “የሚያስረግጥ” በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “sure”, “confidence”, “substance”, “trust”, “assurance” በሚሉት ቃላት የተተረጎመ ነው። በግሪኩ ቃሉ ሃይፓስታስስ (hypostasis) ሲሆን የአሳብ ወይም የግምት ወይም የጥላ እውነተኛ አካል ማለት ነው። ቃሉ በገጹ ሲተረጎም፤ ከስር የሚቆም ነገር፤ አርግጦኛ በሆነ ነገር ላር የተመሠረተ ገለጻ ነው። ጥላ ከጥላው በስተኋላ አርግጦኛ ነገር አለ፤ ነቅብራቅ ካየን በራቅ ወይም በቅርብ እንወባራቂው አካል አለ ማለት ነው። ስለዚህ በዚህ ትርጉም መሠረት ሰናየው፤ አምነት ተስፋ ከምናደርገው ነገር ስር የቆመ ነገር ወይም ተስፋ የምናደርገውን ነገር ማረጋገጫ ነው። የዚህ ሐተታ ዋናው ፍሬ አሳብ አምነት ከአርግጦኝነት አለማነሱን ለማሳየት ነው። አምነት ምኞት አይደለም፤ አምነት ያልሆነውን በጭፍን መቀበልም አይደለም፤ አምነት ትልቅ ነው።

አምነት የመተካት ባሕሪም አለው፤ ተስፋ ያደረግነውን ነገር ተክቶ ይቆማል። የተስፋ አርግጦኝነት አምነት ነው፤ አምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር ቦታ ይዞ ያ እውነተኛው ነገር እስኪገለጥ ድረስ በዚያ የሚቆም ነው፤ ያ ተስፋ ያደረግነው ነገር ሲመጣ አሁን ለዚያ ነገር አምነት አያስፈልገንም።

ሌላው በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተመመረበት ሐረግ “እውን መሆኑን የሚያስረድ” የሚለው ነው። ይህ ሐረግ በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች በእነዚህ ቃላት ተተርጉሟል። “certain, handle, conviction, evidence” ይህ ቃል በግሪኩ ኢልግሞስ (elegmos) ሲሆን proof ወይም evidence የሚል የሕግ (legal) ቃል ነው።

እነዚህ ቃላት በተለይ በምዕራባውያን የሕግ ተቋም ውስጥ በዛም ቁልፍ ናቸው። ብዙዎቻችን የአጄ ሲምስንን የፍርድቤት ጉዳይ እናስታውባለን። በአሜሪካ የምዕተ አለሙ የፍርድቤት ጉዳይ (The case of the century) የተባለ ነው። ብዙዎች ሲምስን ከፍርድ ነጻ የሆነው የ evidence መበልሸትና የproof ማነስ ነው ብለው ያምናሉ። እነዚህ ቃላት በሕት ሥርዓት ውስጥ ያላቸውን ከፍተኛ ቦታ ለማሳየት ነው። “የማናየው ነገር እውነት መሆኑን የምንረዳበት” የሚለው ገለጻ ጥሩ ትርጉም ነው። ይህ ገለጻ የሚያስታውሰን አንድ ታሪክ አለ።

ወንድሜ መስፍን ለማ ዳር የነገረኝ ነው። ከጊዜው መርዘም የተነሳ አርሱ ራሱ ሳይረሳው አይቀርም። የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎች የነበሩ ጊዜ አግር ኳስ ለመጫወት ከነበሩበት ትንሽ ከተማ ሌላ ትንሽ ከተማ ይሄዳሉ።

ከጫወታው ሲመለሱ በሎንቺና (ሀዝብ ማመላለሻ) ነበር ወደ ቤታቸው የሚሄዱት። ሾፊሩ የሰሙ ቁጥር ስለበዛ፤ ከከተማው እስኪወጡ በእግሩ የሚሄድና እዚያ የሚጭኑው እንደ ፊቃደኛ ሰው ካለ ይጠይቃል። ከአነርሱ የቡድን አባሎች አንዱ የሆነው ጌታቸው አሺ ብሎ ይወርድና ከከተማው ለመውጣት ሩጫ ይጀምራል። ሾፊሩ ግን ታማኝ ሆኖ አልተገኘም። አንደ መንገዱን ስለጀመረ እንደገና ወደ ኋላ መመለስ ወይም መዘግየት አልፈለገም። ብዙ ከሄደ ብኋላ ነው በቡድኑ ውትወታና ማስፈራራት ሊመለስ የተገደደው። ሲመለሱ ያስደነቃቸው ነገር ጌታቸው

ዘከተማው ወጥቶ ብዙ ቢርቅም ባለሚቆረጥ ይሮጥ ነበር። በኋላ “ምነው?” ሲባል፤ “ዥፈሩ እምቢ ቢልም እናንተ ጥላቾችን እንደማትሂዱ እውቃለሁ” ነበር ጌታቸው ያላቸው።

በዚህ ገለጻ ያለው ዋና አሳብ እንግዲህ አምነት ለሁን የማናየው ነገር እስከናየው ድረስ እውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት ባሁኑ ጊዜ ያለ እርግጠኝነት፤ ወደፊት የሚሆነውን ነገር ተከቶ ያ የሚሆነው ነገር እስከሆነ ድረስ የሚቆይ፤ የሚይታየውን ነገር እየዋለሁ ብሎ ተደልድሎ መቆም ነው።

3. አምነት የሚሠራው እንዴት ነው?

የዚህን አምነት የተባለ ድንቅ ስጦታ አሠራሩን እስከ እንየው፤

አንደኛ፤ እግዚአብሔር ለኛ ሊያደርግልን ይፈልጋል።

ሁለተኛ፤ ይህ የሚያደርግልን ነገር ምን መሆኑንም ያስታውቀናል። በፍልጎት፤ በቃሉ፤ በእስባትን፤ በሌሎች በኩል፤ ሊያደርግልን የፈለገውን ነገር ያባውቀናል።

ሶስተኛ፤ ያን የሚያደርግልንን ነገር የምንጠይቅበትን አምነት ይሰጠናል።

አራተኛ፤ እኛ በፈቃዳችን ያንን አምነት መለማመድ እንጀምራለን።

አምስተኛ፤ አምነታችን እርሱ ሊያደርግልን በወደደው ነገር ላይ እንዲሠራ ያንሰሰዋል። እኛ በአምነታችን እያደረግን ሰንዞድ፤ እግዚአብሔር ደግሞ መልስ ማዘጋጀቱን ይቀጥላል።

ስድስተኛ፤ በዚህ ጊዜ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይይዛል። እግዚአብሔር የወደደውን ያህል ጊዜ መስዶ እንዲሠራበት አምነታችን እግዚአብሔርን ያንሰሰዋል፤ ለእኛ ደግሞ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይዞ ይቆምልናል፤ ለመልሱም እርግጠኝነትን በውስጣችን ይሠራል።

ስድስተኛ ፡ ጊዜው ትክክል በሚሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር መልሱን ይልክልናል። የሁለቱንም ጥድፈያ ቁጥር ሰዓት ላይ ለመድረስ ነው። ጊዜው ሲደርስ ለማየት ... መቼ ነው ያ ጊዜ? መልሳችንን የምናገኘው መቼ ነው? ወይም አምነታችን እስከመቼ ነው የሚቆምልን?

ዕብራውያን ምዕራፍ 11 በአምነት እርስዎች ምስል ያሄጠ ባለግርማ የክብር ሰሌዳ ይመስላል። በዚህ ሰሌዳ ላይ የተደረገው ቆራጥና ታላላቅ የአምነት እርስዎች ናቸው። የሚገርመው ነገር ግን ብዙዎቹ በአምነት የጠበቁትን ነገር በዚህ ሕይወታቸው እያሉ አላዩትም።

“እነኚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል ሳያገኙ፤ አምነታቸውን እንደጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰለም ሌሎች” ዕብራውያን 11 ፡ 13።

የአምነት ኃይል የሚሰጠው እርግጠኝነት በእነኚህ እርስዎች ሕይወት ተመስክሯል። የዕብራውያን ጸሐፊ “የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል” ብሎ የሚጠቅሰው ገና ያልተከሰተውን የክርስቶስን በ/ሥ መምጣት ነበር። ሌሎች በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱ ለአምነታቸው ፈጣን ውጤት አግኝተዋል። እብርሃም፤ ይሰሃቅ፤ ያዕቆብ፤ ዮሴፍ፤ ሙሴ፤ ረኦብና ሌሎችም የተመሰገኑ የአምነት ሰዎች ውጤታቸውን ተቀብለዋል። ጸሐፊው የአምነት ፍሬዎችን እንዲህ ሲል በማዘጋጀት ያሉትን ይደመድማል።

“እነዚህ በአምነት መንግሥታችን ድል ነሱ፤ በቅን ፈረዱ፤ የተሰጠውን የተስፋ ቃል ተቀበሉ፤ የእነዚህችን እፍ ዘን፤ የአባትን ኃይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ሰላት አመለሱ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በሰላምነት ኃይል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ፤ ሴቶች መታናቸውን በትንሳኤ ተቀበሉ”

ቁጥር 33 - 35

አንዳንድ ነገሮች እስከ ሩቅ ጊዜ መልስ እያገኙም፤ አንዳንዶቹ የመልሳቸው ጊዜ ከዚያም ያላፈ ይሆናል። ብዙዎች ግን መልሳቸው በቅርብ ጊዜ የሚሆን ነው። በሁሉም ጊዜ ግን አምነትን መለማመድ ያስመሰግናል፤ ያሰናል።

የእምነትን ትርጉም ከማጠቃለልችን በፊት እስቲ እንድ የሚረክ ቃል እንመልከት።

እምነት በግሪክ ቋንቋ ፒስቲስ (pistis) ነው። የቃሉ ትርጉም ለመስማማት ራሱን መከፈት (allowing to be persuaded) ። የእንደ ነገር እርግጥነት ሳይረጋገጥ ወይም መረጋገጡ ሳይጠበቅ መቀበል ማለት ነው። ምክንያቱም እምነት እርግጠኝነት እይደለም። ሰው ነገር እርግጠኛ ነው ብሎ ለመቀበል ከእምሰት የሰሜት ህዋሶቹ (ማየት፣ መስማት፣ መቅመስ፣ ማሸተት፣ መንከት) በያንሰ በእንዲ ማረጋገጥ አለበት። በዚህ ሁኔታ ነገር ከተረጋገጠ ጥሩ ነው። ያ ግን እምነት እይደለም። እግዚአብሔርን ለመታዘዝ፣ እርግጠኛ መሆን የለብኝም፣ ግን እድርግ ያለኝን እደርጋለሁ ብሎ መወሰን ያ እምነት ነው።

Vines Expository Dictionary እምነትን ሲተረጎመው እንዲህ ይላል “እግዚአብሔር በሰጠው መገለጥና እውነት ላይ የሆነ ሙሉ ማሳወቅን የሚያመጣ ጽኑ ስምምነት፣ በግል ራሱን ሊራሰ መስጠት፣ ወይም ራሱን መስጠት የሚያንፀባርቅ ባሕሪ፣ ታማኝነትን ማሳወቅ” (A firm conviction, producing a full acknowledgement of God’s revelation or truth, it is a personal surrender to Him, conduct inspired by such surrender. It is a pledge of fidelity.) እምነት በግደልሽነት የሚሆን እይደለም። እማኝ የእምነቱን ውጤት በጥንት መጠበቅ አለበት። ልብን በዚያ በእምነት በሚጠብቁት ነገር ላይ እውሉ በነገሩ መጸለፊያ ይጠይቃል። “ከሆነ ይህን” የሚል ግደልሽነትና ሰንፍና በእምነት ወጥ በታ የለውም።

4. የሚያድግ እምነት

እምነት በፈለግነው ጊዜ የፈለግነውን ያህል የምናገኘው እይነት የገበያ ሸቀጥ እይደለም።

ሮሜ 3:13 “እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችሁ በሰጣችሁ እምነት መሀረት”፣ ይላል።

ለሚኖረን የእምነት መጠን አለፊው እግዚአብሔር ነው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ያለን እምነት እንዲጎለግሉ እግዚአብሔር አለፈነት ይለማል። የ20ኛው መቶ ምዕተ አመት ታላቁ ክርስቲያን አሳቢ (The Great Christian thinker) የተባሉት እንግሊዛዊው C. S. Lewis, “The Efficacy of Prayer” በሚለው መጽሐፋቸው፣ የሚከተለውን አሳቢ አስቀምጠዋል።

“ብዙ አስደናቂ የሆኑ የጸሎት መልሶችን እይቻለሁ። እንዲሁም ተአምር ናቸው ለማለት ይቃጣኛል። ብዙ ጊዜ እነዚህ የጸሎት መልሶች የሚመጡት ግን ምናልባት ደህንነትን ከማግኘታችን በፊት፣ ወይም ወዲያው ደህንነት እንዳገኘን ነው። በክርስትና ሕይወታችን እየቆየን ሰንሄድ የዚህ ዓይነት የጸሎት መልሶች የተቆጠቡና የተራራቁ እየሆኑ ይመጣሉ። የጸሎታችን እለመመለሰ ደግሞ ቶሎ ቶሎ የሚሆን ከሰተት ብቻ ሳይሆን የበለጠ ግልጽና የበለጠ ጠንካራ እየሆነ ይመጣል።”

ይህ ትንተና ትክክል ይመስለኝኋል? ከብዙ የእግዚአብሔር ስዎች ጋር ባደረግኋቸው ውይይቶችና በራሴም ሕይወት ባለላፍነት ልምምድ እኔ የ C. S. Lewis ግምገማ ትክክል ነው አለሁ። ታዲያ እዚህ ላይ ጉዳዩ ምንድነው? እግዚአብሔር የራሱ ባደረጋቸው ላይ ይጨከናል? በዚህ አሳብ ላይ አተኮረ ሳሰብ ነው እምነት እንደ ጠንቻ መሆኑን መገመት የቻልኩት። ጠንቻ የሚጠነከረውና ጠንካራ ሆኖ የሚቆየው ተጽእኖ ስናደርግበት ብቻ ነው። ሰው ታምሞ ባልጋ ላይ ለረጂም ጊዜ ቢቆይና ሕመሙ ቢሻለው ቢነሳ፣ ዲሮ ያደርግ የነበረውን ነገር ሁሉ ማድረግ አይችልም። ማገንም አለበት፣ እንዳወሞ እንዳገደች ወደ ቴሬፒ ይለካሉ። ጠንቻቸው ተመልሶ ዲሮ የሚሠራውን ለመሥራት ረጂም ጊዜ ይጠይቃል።

ለሰተላልፈው የምፈልገው ነጥብ ይህ ነው። እግዚአብሔር ሁኔታችንን የሚከታተለው በቅርብ ነው። እምነታችን እያደገ እንዲሄድ በመጠናችን የሆነ ተጽእኖ (እኛ ፈተና ብለን የምንጠራውን) ይፈቅዳል። የጠንቻው ምሳሌ ሌላው የሚያስተላልፈው ትምሕርት ማንኛችንም ወዲያው ተነሰተን ታላቅ የእምነት ሰው መሆን እንችልለን። የእምነታችን አድገት በጥንቃቄ የተቀረሰ ሂደት ነው። ከምንቅቋመው ወይም ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርሰብን እግዚአብሔር እይፈቅድም፣ በሌላ

በኩል ደግሞ ሁሉ በቀላሉ እየተሳካልን ሞልቃቃ ሕይወት እንድንኖር አይተወንም። የአምነት ሰው ታታሪ፤ ትጥህ፤ ጎበዝ፤ ጠንካራ ነው። የአምነት ሰው ጽናትንና ብርታትን የሚለማመድ ነው። ሞልቃቃ ክርስቲያን ልብስ ሲቆሽሽም ልጅ ሲታመምም ማጥረምረሙ አኩል ነው። ለእግዚአብሔር ሥራም አይመችም።

5. ፈታኝ አምነት

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ እየተፈተነ የተጠናከረና የነጠረ የአምነት ታሪክ አለ። ከጥቂት አመታት በፊት በቤተ ክርስቲያናትን የጸሎት ፕሮግራም ላይ አካፍቼው ብዙዎች ተምረውበት ነበር። ታሪኩ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 15፣ 22-28 ያለው የከነአናዊቷ ሴት ታሪክ ነው። ፈተናው ደግሞ በመባል ወይም ፊት በመነሳት ስለ ሆነ የዚህ አይነት ፈተና በተለይ ለሴት ልጅ በጣም ከባድ ነው። ጥቅሱን እየተነተንን እንየው።

የመጀመሪያው ወግጂ

አንዲት ከነጻናዊት ሴት ከዚያ እኩባቢ በመውጣት ወደ ኢየሱስ መጥታ “ጌታ ሆይ የዳዊት ልጅ ራራልኝ፤ ልጄ ዘርኩስ መንፈስ ተይዛ በጣም ትሰቃያለች” ብለ

ጮኸች። እርሱ ግን አንድም ቃል አልመለሰለትም

ሁለተኛው ወግጂ

ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው “እየተከተለች ትጮኸለችና ብታስናብታትሰ?” ብለው ጠየቁት

ሶስተኛው ወግጂ

እርሱም “የተላከሁት ከእስራኤል ቤት ሆነው ወደጠፉት በጎች ብቻ ነው” አለ፤ ሴትየጥም ለግራ ላይ ወድቃ ጌታ ሆይ እርዳኝ” አለችው።

አራተኛው ወግጂ

እርሱም መልሶ “የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መመርመር አይገባም” አለች።

ሴትየጥ ግን ወስኖ የመጣች ስለነበረች የተወረወረበትን ፍለጻ ሁሉ ችላ ተገፍትራ ከወደቀችበት እንደገና ብድግ ትላለች። ደቀ መዛሙርቱም ሆኑ ጌታ የሱስ ተስፋ ያስቆረጧት በሚመስልበት ጊዜ በሌላ በኩል እንደገና ትመጣለች። አያችሁ በእያንዳንዱ ወግጂ አምነቷ እየተጠናከረና እያደገ ነበር። በመጨረሻም እግዚአብሔርን አናውጦ እንዲያደርግለት የሚያስችላት የአምነት ደረጃ ላይ ደረሰች።

“አዎን ጌታ ሆይ! ውሾችም አኮ ከጌታቸው ማዕድ ፍርፋሪ ይበላሉ”

አለችው። በዚህ ጊዜ ኢየሱስ “አንቺ ሴት አምነትሽ ታላቅ ነው፤

እንደፈለግኼው ይሁንልሽ” አለች። ልጇም ከዚያ በፃት ጀምሮ

ተፈወሰች።

በመጀመሪያ የደረሰበት የዝምታ መስተንግዶ ነው። ጌታ የሱስ የሰማት እንኳን ሳይመስል ዝም አለች። የዚህ አይነት እቀባበል በሕይወታትሁ ተለማምዳችሁ አታውቁም? የመናቅ ዝቅ ዝቅ የመደረግ ሰሜት ነው የሚያመጣባችሁ። እንዲህ ያለ የልብን ስብራት የያዘ ጥያቄ ጠይቆ ዝም መባል፤ ገበያን ከፍት አሳይቶ መልስ አለማግኘት በጣም ፈታኝ ሁኔታ ነው።

ይህቹ ሴት ራሷን ያገኘችው በዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ነው። ከዚያ በላይ እስፈራ የሆነው ነገር ደግሞ እግዚአብሔር ዝም ያለ ሲመስል፤ ድምጽ ሳይገኝ ሲቀር፤ መጽናናት ሳይመጣ፤ ሰማይ ሲዘጋ፤ እንዴት የሚያስፈራ ሁኔታ ነው?

ምናልባት ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዞር ብለ “እባካችሁ እርዳኝ፤ እስቲ እናንተ ጠይቁልኝ ብለ ይሆን?” ምክንያቱም ሁለተኛው መገፋት የመጣው ከእነርሱ ነበር። “እየጮኸች አስቸገረችን፤ ሂጂ ዘለች፤ አስናብታት” ነው ያሉት።

ይህንንም ሁኔታ በአንድ ወይም በሌላ መንገድ የተለማመድን ብዙዎች አሉ። ሴዎች ከችግራችን ጋር ስንሆን ከእነርሱ አንድንርቅ ሲገፉን፤ በየዌን፤ ችግራችንን ባይሰሙ የሚፈልጉ ሲሆኑ፤ “መጣ ደግሞ፤ መጣች ደግሞ” ሲባሉብን፤ አይተውን

ባለቤቱ አንድ ቦታ አንብባ የነገረችና አኔም ብዙ ቦታ የደጋገምኩት አንድ ታሪክ አለ። ሰዎች ሁሉ “የኔ ችግር የባሰ ነው፤ ከማንም አይወዳደርም” አያሉ ሲያገረመረሙ አግዚአብሔር ሰማ። ከዚያ አግዚአብሔር የሚያገረመረሙትን ሁሉ ጠራና “አንዲህ ያሰለጋችሁን ችግራችሁን አምጡና ከዚህ ጣሉት። በልዩ ጩ ግን ከዚህ ከተጣሉት ችግሮች በጣም ቀላል ነው የምትሉትን ይዛችሁ ሂዱ” አለቸው። አገረምራሚዎቹ በጣም ቀላል የሆነውን ችግር ፈልገው ፈልገው በመጨረሻ ራሳቸው አምጥተው የጣሉትን ችግር ይዘው ይሂዳሉ።

የታሪኩ መልዕክት ግልጽ ነው። የኛ ፈተና ከሌሎቹ ሁሉ የከፋ ሆኖ አይደለም። አግዚአብሔርም ለሌሎች በፈተናቸው ጊዜ የሚሰጣቸውን እርዳታ ለአኛም ያዘጋጅልናል።

በሌላ በኩል ደግሞ ጥቅሱ የሚለው ከፈተናችን ለመውጣት ግላዊ ሁኔታም አዘጋጅቶልናል። አግዚአብሔር የዚህን ዩኒቨርስ ፕላን ሲያመጣ፤ እኔን የሚገጥመኝ ፈተና ሁሉ በአሰቡ ነበር። በኛ ላይ ሊሆን ያለውን ነገር ሁሉ እንዲሆን የሚፈቅድና የሚቆጣጠር አግዚአብሔር ነው። እርሱ ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና እንዳይደርስብን በጥንቃቄ ይመለከታል። ያም ማለት አያንዳንዱን ፈተናችንን አግዚአብሔር በትኩረት ያየዋል፤ ስለዚህ ከልክ ማለፍ አይችልም። ፈተናችንን እንድናሸንፍ እስከሚያስችለን ድረስ ይጠብቃል። ፈተናችንን እሸንፈን ወደ ድል በመጣን ቁጥር የአምነት ጡንቻችንን እናጠነክራለን። የፈቃዳችንን ድካምና ብርታት አግዚአብሔር ያውቀዋል፤ ስለሆነም መቋቋም የማንችለው ፈተና እንዳይደርስብን ይጠነቅቅልናል። ፈተናው ከበድ ሲል ለመቆቋም ያለን አቅም በቂ አይደለም ብለን እናስብ ይሆናል፤ ነገር ግን በቂ ነው።

ጭንቀት

አንዳንድ ጭንቀቶች የምርጫ ውሳኔዎች ናቸው። ጌታ የሱስ እንደነዚህ ያሉትን ጭንቀቶች በመቃወም እስተምረል። በተራራው ስብከቱ ላይ አትጨነቁ የሚለው ትምህርቱ የመልዕክቱ መካከለኛ ነበር (ማቴዎስ 6:25-34) ። የጭንቀት ስሜት እንጨነቅ ብለን የምናደርገው እይደለም። ጭንቀት የለመደ እሰምር ግን ጭንቀትን

ይራባል። መጽሐፍ ቅዱስ የሚጨነቅን አንድጋጢአተኛ አንጂ እንደተጠቃ አድርጎ አያየውም።

ምክንያቱም ጭንቀት የአግዚአብሔርን ታላቅነት፤ ብርቱነትና ጥበበኛነት መርሰት ነው። በአጠራጣሪ ቦታ ላይ ቆመን በአምነት ወደርሱ ለመመለስ ወይም በአለማመን ወደ ጭንቀት ለመሂድ ሰናመንታ ጌታ ሁል ጊዜ “በኔ ታመኑ” ይለናል። አንዳንድ ጭንቀቶች ከቀጥጥረችን ውጪ ናቸው። አንዲህ አይነት ጭንቀት በሚይዘን ጊዜ አለፊነት አለበት። የአግዚአብሔርን አንክብካቤና ፈውስ አንዴት ተቀብለን ስሜታዊ ጉዳታችንን አንዴት ልናከምባት አንደምንችል መማር ያስፈልገናል። ምክንያቱም በዚህ አይነት ጊዜ ከሁሉም በላይ ውስጣዊ ፈውስ ያስፈልገናል።

ንዴት

ንዴት ብዙ ጊዜ ባለፈው ሁኔታ የተጎዳ ስሜት የተወው ጠባባ ሲነካ በውስጣችን የሚፈጠረው መልስ (reaction) ነው ይላሉ የዲሲፕሊኑ ባለሙያዎች፤ ቁጣ በውስጣዊ ፈውስ ላይ ባተኮረ የጸሎት አገልግሎት መፈወስ ያለበት በሽታ ነው። ስለዚህ ንዴትን ለማሸነፍ ለሁኔታው ያለን አቅራቢ ትክክለኛ መሆን አለበት።

ሁለት መንፈሳዊ የሆኑ የአቀራረብ መንገዶች በተለይ ንዴትን ለማሸነፍ ወሳኞች ናቸው። የመጀመሪያው ይቅርታ ነው። ይቅርታን በሕይወታችን መለማመድ ስንጀምር፤ ሌሎችንም ሆነ ራሳችንን ይቅር ስንል አግዚአብሔር የንዴትን ስር በመንቀል በውስጣችን ፈውስ እንዲያመጣ እንፈቅድለታለን። ችግሩ ግን የእኛ እዚያ ቦታ ላይ መድረስ በጣም ከባድ መሆኑ ነው። ይቅር አለማለት ለንዳንዶቻችን የተወረሰ ቅርስ ያህል በሕይወታችን የተከበረ ቦታ ተሰጥቶት ቁጭብሏል፤ ሌሎቻችን ደግሞ ይቅር አለማለትን እንደ መንፈሳዊ ብስለት (spiritual maturity) ነው የምንቆጥረው።

በተለይ ራሳችንን ይቅር አለማለት ለእኛ ህብረተሰብ የቅድስና ምልክት የሆነልን ብዙዎች ነን። “የኔ ሥራ ሰንቀ ተቆጥሮ” እያሉ ናርድን በራስ ላይ መቆለል የጽድቅ ሥራ የሚመስለን ብዙዎች ነን።

ይቅርታ ፍርድን ከአኛ አጅ አውጥቶ በእግዚአብሔር አጅ ያደርገዋል።
እግዚአብሔርም ያንን ይወዳል፤

“በቀል የአኔ ነው፤ አኔ ብድራትን እመልሳለሁ” ሮሜ 12፤19።

ፍርድን ለእግዚአብሔር ከተውግለት አኛ የዕለት ሕይወታችንን በሰላም ለመኖር ነፃ እንሆናለን።

ሁለተኛው ንድትን የመቆጣጠር አርምጃ ራሱን መቀበል ነው። ሌሎች ስለአኛ የሚናገሩትን መልካም ነገር ጤነኛ በሆነ ሁኔታ መቀበል መቻል አለብን። ይህን አሳብ፤ በተለይ ራሱን ዝቅ ማድረግ እንደትህትና በሚቆጠርበት በአኛ ሀብረተሰብ ለመቀበል አስቸጋሪ ነው። ነገር ግን ያ ከሌሎች ያገኘነው ሙገሳና ተቀባይነት የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናችን እንደሆነ አድርገን ብንቆጥረው ለመቀበል ይቀለን ይሆናል። ሌሎች ቢቀበሉንም እንኳን ራሳችንን መቀበል የሚያቅተን ሁልጊዜ በዚያ አሁን ሌሎች በሚያዩን ሁኔታ አልገኘ ይሆናል የሚለው ፍርሐት ነው። ማስታወስ ያለብን ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያገኘነው በልጁ በእያሱስ ክርስቶስ በኩል ነው። የጌታ የሱስ በአባቱ ዘንድ ያለው ተቀባይነት ደግሞ የማይለወጥ፤ የማይጠየቅ ነው። እኛም ክርስቶስን በተቀበልን ጊዜ የተሰጠን ስጦታ ይህ ተቀባይነት ነው። ሌሎች የሚቀበሉንም መነሻው ይህ ስለሆነ ነው። ይህንን አውነት ደሞ ለራሳችን ደግመን ደጋግመን ማረጋገጥ ይኖርብናል።

ሐፍረት

ሐፍረት በመሠረቱ ራሱን ዝቅ አድርጎ ማየት ነው። ሐፍረት ራሱን በሚደጋገምና በከብ መሸከርከሪያ ላይ በሚሄድ አጉል ሂደት ውስጥ ይከተናል። በእንግሊዝኛ ይህ ሁኔታ (vicious cycle) ይባላል። ይህ መውጫ የሌለው አዙረት ራሱን ዝቅ አድርጎ (negative self image) በማየት ይጀምርና ወደ ፍርሀት (fear) ያመጣናል፤ ፍርሀት አለመሳካትን (failure) ፤ አለመሳካት መልሶ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ መመልከት አዙረቱ ይቀጥላል ማለት ነው።

የሥነ ልቦና ባለሙያዎች አንድሚሉት ደግሞ ይህ ሁኔታ ብዙ ጊዜ ከመጠቃት የሚመነጭ ሲሆን የተጠቃው ሰውም በተራው ሌሎችን የማጥቃት ዝንባሌ ያሳያል። በስድብም ሆነ ስም በማጥፋት ወይም በጥንቃቄ ሌሎችን ለማጥቃት የሚሞክሩ ሁሉ ለራሳቸው ያላቸው ግምት ዝቅተኛ የሆነ ነው። እግዚአብሔር ከልጁ ወሳቸው በስተቀር ይህ ሁኔታ ራሱን እንደገና እያገለመሰ ይቀጥላል። ታላላቅ ወንጀል የፈጸሙ ሰዎች ሕይወት ሲጠና ብዙዎቹ ታሪካቸው ይህ ነው፤ ለራሳቸው ያላቸው ግምት በጣም ዝቅተኛ ስለሆነ ያሳፍራቸዋል፤ ለሌሎችም ሕይወት ያላቸው ግምት ዝቅ ያለ ስለሚሆን ነው ሲገድሉ እንኳን የማይገዳቸው።

ክፉ ልማድ

የደካማ ፈቃድ ሌላው ፈተና በቀላሉ በመጥፎ ወይም በክፉ ልማድ መጠመድ ነው። መጥፎ ልማድ ስይጣናዊ ተማባር ነው። መጥፎ ልማድ ዛሬ አገጠና ዘመናዊ ልብብችን ለብሶ በታላላቅ ሰፍራዎች፤ በፖለቲካ መድረኮች፤ በዜናና ኢንፎርሜሽን ማሠራጨት ሰታዎች ተንሰራፍቷል። በቴሌቪዥን፤ በሲኒማ፤ በኢንተርኔት እሁን ደግሞ በፌስቡክ፤ በትዊተር ሳሎናችን ብቻ ሳይሆን መኝታ ቤታችን ድረስ፤ መቅደሳችን ብቻ ሳይሆን ቅድስተ ቅዱሳናችን ድረስ ሰተት ብሎ ይገባል።

ክፉ ልማድ ቅጥ የለሽ ዝሙትና ወሲባዊ ፈንጠዝያ (pornography and orgie) ያጠቃልላል። ክፉ ልማድ ባዕድ አምልኮ፤ መተት አሰማት፤ ጥንቆላ፤ እና ተመሳሳይ ልምምድ ነው። ክፉ ልማድ ራሱን ሱስ ለሚያስዞ ዘዴዎች ማጋለጥ ነው። ክፉ ልማድ የሌሎችን ደግ አለማየት፤ ስም ማጥፋትንና መሠረተ ቤስ ነቀፋን ሁሉ ይጨምራል

ዛሬ ይህ ሁኔታ ከመቼውም ጊዜ የበለጠ ተስፋፍቶ ሠላጠኑ በሚባሉት ሕብረተሰቦች እንኳን ቆንጆ ቆንጆ ስም ተሰጥቶት አምሮና አገጣ ተቀባይነት አግኝቷል። ይህ ልማድ ሰይጣንን በመቃወምና በሥራዎቹ ላይ ዘመቻ በማድረግ ብቻ ነው ልናሸንፈው የምንችለው።

3. ፈቃድን ማጠናከር

ፈቃድህን ለማጠናከር ወይም ፈቃድህን ለማጠናከር ምን ማድረግ አለብሽ ብዬ ብወይቅ ጥሩ መልስ እንደምትሞልሱልኝ እርግጠኛ ነኝ። ለእኛ ለክርስቲያኖች የደከመ ፈቃዳችንን ለማጠናከር እንዲያገለግሉን ዝግጁ የሆኑ ነገሮች በአካባቢያችን አሉ።

ቤተ ክርስቲያን መሔድን ማዘተር፣ ምክንያቱም እግዚአብሔርን ከሚያውቅ ሰዎች የምንገናኘው እዚያ ነው። ከደካማነታችንና ከእንክፍታችን ጋርም ቢሆን እግዚአብሔርን የሚያውቅ ሰዎች ፈቃድን የሚያጠናክሩ ብዙ ሌላ ቦታ የማይገኝ ጥበብ አላቸው። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚጠብቅብንን ነገር የምናገኘው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። ቀላል መንገዶች ይመስላሉ። ግን አዩትረው ወደቤተ ክርስቲያን የሚሄዱና የእግዚአብሔርን ቃል የሚያነሱ በቀላሉ እይደፈሩም፤ ፈቃዳቸውም ጠንካራ ነው።

እግዚአብሔር የሚወዳቸውን ነገሮች ማድረግና መለማመድ ስንጀምር ደግሞ፣ መንፈሳዊ ጉልበታችን መጠንከር ይጀምራል። ሌሎችን መውደድ፣ ከፈተና መጠበቅ እና እግዚአብሔርን በነገር ሁሉ ማመን፣ እግዚአብሔር ከሚጠብቅብን ነገሮች ጥቂቶቹ ናቸው።

4. ምናብ (Imagination)

ይህንን ምዕራፍ ከመዝጋቱ በፊት እንደ አሳብ ለመግለጽ እወዳለሁ። ምናብ (በእምስቱ የሰሜት አውታሮች ማለትም በማየት፣ በመስማት፣ በማዘተት፣ በመቅመስ እና በመዳሰስ የማይደረስባቸውን ነገሮች በዓይን ሕሊና እንዲደረስባቸው የሚያደርግ ተፈጥሮአዊ ችሎታ) በሕይወታችን በጣም አስፈላጊ ኃይል ነው። ምናብ መንፈስንና አዕምሮን ከሚያገናኙት የግንኙነት መስመሮች አንዱ ነው። በሌላ አነጋገር ምናብ መንፈሳችን የሚፈልገውን ነገር ከምናውቅባቸው መንገዶች አንዱ ነው። እግዚአብሔርንም ለማዳመጥና በምን ላይ እምነት እንዲኖረን ለማወቅ ምናብን ማጎልመስ ያስፈልጋል፤

በመካከለኛው የቤተክርስቲያን ዘመን ላይ (ከ16ኛው እስከ 19ኛው ምዕተ ዓመት) ምናብ የተነቀፈ ብቻ ሳይሆን የተወገዘም ነበር። ከዚህም የተነሳ የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ገለል እየተደረገ አዕምሮአዊና ጥበባዊ ነገር በቻ እየላ መጣ። ዊሊያም ደርቲጋ መንፈስን ማጥፋት (Quenching the Spirit) በሚለው መጽሐፋቸው የሚከተለውን ጽፈዋል።

የአዕምሮንና የነፍስን ግንኙነት ለመረዳት በተደረገው ጥረት አዕምሮ (intellect) ከፍተኛውን ቦታ ብቻ ሳይሆን በነፍስ ላይ የመሪነት ቦታ ተሰጥቶት ነበር። ይህ አሠራር ታዲያ አውቆም ይሁን ባለማወቅ ምናብን ዋጋ የሌለው በጣም ርካሽ ነገር አድርጎ አቀረበው ፣ ምናብ አሳብን ለማጎልመስና ፍልስፍናን ለማጥራት ሊሰጠው የሚገባውንም ቦታ አጣ።

ምናብ በውስጡ በደመ ነፍስ የማወቅ ስጦታ (intuition) አለው። ይህ ደግሞ የአዕምሮ ውጤት ሳይሆን ብዙ ጊዜ የመንፈስ ግፊት ነው። ወደ መጽሐፉ መጨረሻ አካባቢ በምዕራባውያን ሥልጣኔ ውስጥ አዕምሮ መሪነቱን አንዴት ሊያዝ እንደቻለ እናያለን።

በአጭሩ

እግዚአብሔር በውስጣችን የተለያዩ ክፍሎች (Faculties) አስቅምጧል። ሁሉም መልካም ናቸው፤ ሆኖም ለመጥፎም ድርጊት ሊውሉ ይችላሉ። አያንዳንዱ ክፍል በውስጣችን የሚጫወተው የተለያየና የተወሰነ ሚና አለው። ሁሉም ክፍሎቻችን የተወሰነላቸውን ሚና ሲጫወቱ፣ እምነትን ለመለማመድ ቀላል ይሆናል።

በምናብ ተገፋፍተን ለማድረግ ስንነቃቃ የምናደርገውን ከማድረጋችን በፊት አዕምሮአችን ሙሉ ለሙሉ ሊረዳው ያስፈልጋል ማለት አይደለም። ድርጊቱ ከተፈጸመ በኋላ አዕምሮ ይተባበራል።

አሳብ የአዕምሮ ይዘት ነው። በእንደ አሳብ ላይ ድርጊትን ከመፈጸም በፊት የግድ ሰሜት መስማማት የለበትም።

ሰሜት (Feeling) የሰሜታዊነታችን (emotions) ይዘት ነው። ከሰሜታችን ጋር ሁልጊዜ እሳምሯችን መስማማት ወይም መተባበር አለበት ማለት አይደለም። ፈቃድ ከአሰምሮም ከሰሜትም የበለጸ ነው። እምነት ደግሞ የፈቃድ ልምምድ ነው። እምነት ከአሰምሮም ከሰሜትም ቀዳሚነት ሊኖረው ይገባል። እምነት በድርጊት የተመሠረተ፣ በውጤት ላይ ያተኮረ፣ በግንኙነት የተደገፈ በፀጋ የተነቃቃ ነው። አሰምሮም ሰሜትም ምናብም ፈቃድ እምነትን እንዳይለማመድ መከላከል የለብቸውም።

ክፍል ሁለት
የእምነት መንገዶች

በዚህ በሁለተኛው ክፍል ሐተታና ቲዮሪ የሆነውን የክፍል አንድን አቀራረብ ተወት እናደርግና ልምምዳዊና ተግባራዊ ወደ ሆነ አቀራረብ እንገባለን። እምነትን እንተረጉማለን፤ ተግባራዊ የሆኑና እምነትን ለማሳደግ የሚረዱ ሞዴሎችንና ዘዴዎችን እንጠቁማለን።

ምዕራፍ ሶስት
የአምነት አሠራር

የአምነት አሠራርን ለመግለጽ አስቀድመን ለአምነት ተግባራዊ ትርጉም መስጠት ይኖርብናል። አንዳንዴ ደግሞ አምነት ምን መሆኑን መተርጎም ብቻ ሳይሆን አምነት ምን እንዳልሆነ ማሳየቱ ትልቅ ጥቅም ይኖረዋል። ስለዚህ አስቲ አምነት የሚመስሉ ነገር ግን አምነት ያልሆኑ ነገሮችን በመዘርዘር እንጀምር።

1. አምነት ያልሆኑ ነገሮች

ሀ. አምነት እርግጠኛነት አይደለም። ሰዎች በተለይ ተማሩ በሚባሉት አገሮች የነገርን ትክክለኛነትን ለማረጋገጥ በሪሰርች ወይም በተጨባጭ ሁኔታዎች ላይ ብዙ ትኩረት ያደርጋሉ። ከእነዚህ ሥራዎች የሚመጡትም ውጤቶች ለብዙ ሳይንሳዊ ጥናቶች፣ የሕክምና አውቀቶችና የቴክኒክ ሥራዎች መሠረት ሆኖባቸዋል። እኛም በየአለቱ ኑሮአችን ምንም ከማድረጋችን በፊት እርግጠኛ መሆን ይጠበቅብናል፤ ተሳሳትኩ ወይም ተሳሳትኩ መባል እንፈልግም። በዚህ ሁኔታ ተመቻችተን ሳለን እግዚአብሔር ጎነጥ ያደርገና።

“ያለ አምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም።”
(ዕብራውያን 11:6) ይለናል።

በሌላ አነጋገር አንድ እርምጃ ለመውሰድ ሁልጊዜ እርግጠኛ መሆን አለብኝ የምንል ከሆነ እግዚአብሔር ደስ አይሰኝም። ምክንያቱም አምነት ማለት እርግጠኛ ሳይሆኑ ማድረግ ወይም እርግጠኛ ባልሆኑበት ነገር ላይ እርምጃ መውሰድ ነው። እርግጠኛ ከሆንን አምነት አያስፈልገንም፤ አምነት ካስፈለገ ደግሞ እርግጠኝነት የለም።

ለ. አምነት ሰሜት አይደለም፤ የአውቀት ውጤትም አይደለም። ይህንን

አሳብ በሰፊው ስለየነው በዚሁ አንላፈው።

ሐ. አምነት አግዚአብሔርን ማግባባትና እኛ የወደድነውን እንዲያደርግ መመከር አይደለም። አግዚአብሔር የማይወደውን ነገር ለማድረግም አምነትን መጠቀም አንችልም።

እኔ በነበርኩበት ቤተ ክርስቲያን የሆነ ታሪክ ነው። ልጅቷ የቤተክርስቲያን ውስጠኛ አይደለችም። እንደ አግረን እየሸመቀ ሲያማት ብዙ ቆይታለች። እንደውም አየባሰባት አግረም አየደነዘዘ ብዙ አስፈርቷት እንደነበር ነው ያጫውተችን።

አንድ የምታውቀው የቤተክርስቲያን ሰው ነው “ቤተክርስቲያን መጥተሽ ቢፀለይልሽ” ብሎ የጋባዘት። ለጸሎት የመጣች አለት መጋቢው ካነጋገራት በኋላ “አግዚአብሔር እንደሚፈውስሽ ታምኛለሽ ወይ?” ብሎ ጠየቃት፤ በደንብ እንደምታምን አረጋግጣ መለሰች። መጋቢው ቀጠለና አሁን አግዚአብሔር ቢፈውስሽ ምን ታደርጊያለሽ ብሎ ጠየቃት፤ አርግጠኛ ነኝ የጠበቀው መልስ “አግዚአብሔርን አመለግናልሁ ወይም የአግዚአብሔርን ታምር ለሌሎች አወራለሁ... በዚህ መስመር ያለ አሳብ ይመስለኛል። አርሷ ግን “እዚህ አውራ መንገድ 67 (Hwy. 67) ላይ የተከፈተ አዲስ ናይት ክለብ አለ። እዚያ ሄጄ ያን የማረኝን ዳንክ አስቲነጋ ድረስ አስነካለሁ” ብለ ነበር የመለሰችው። አግዚአብሔር በቸርነቱ ልጅቱን ፈወሳት። ፈውሱ ግን የአምነት ውጤት አልነበረም።

መ. አምነት ከአግዚአብሔር አንድ ነገር ለማግኘት የምንከፍለውም ዋጋ አይደለም። አግዚአብሔር እንዲያደርግ አምነት ያስፈልጋል። ነገር ግን አምነት ለተደረገልን ነገር ውለታ ሆኖ መታየት የለበትም። በአምነትም ሆነ አለ አምነት አግዚአብሔር የሚሰጠው ከቸርነቱ የተነሳ ብቻ ነው።

ሠ.

አምነት የሰው ድርጊት ብቻ አይደለም፤ አግዚአብሔርም መሉ በመሉ የሚሳተፍበት ነው። እንዲያውም አምነትን የሚጀምረው አግዚአብሔር ነው፤ የሚያስኬደው እርሱ ነው፤ ለኛም የሚያሳውቁን እርሱ ነው፤ የሚያስችለው እርሱ ነው፤ ከዚያም ለአምነታችን ምላሽ የሚሰጠው እርሱ ነው።

“የአምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ እርሱ ነው...” ዕብራውያን 12፥2

ረ.

አምነት አለፊነትን መተው አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እኛ ልናድርጋቸው በሚገባንት ሰዛዞችና አለፊነቶች የተሞላ ነው። እንደውም አምነት ራሱ እንደ አግዚአብሔር ሰዎች ከሚጠበቁበት አለፊነቶች አንዱ ነው። ወይም አምነት ድርጊት ነው። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አቀራረብ ከሆነ አስከላደረግነው ድረስ አለመነውም ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ

“ሊሠራ የማይወድ አይብለ” 2ተሰሎንቄ 3፥10

ብሎ አስተምሯል። አልሠራም አግዚአብሔር እንደሚመግብኝ አምናለሁ ብለን ቁጭ ካልን አምነት መለማመዳችን ሳይሆን አለፊነታችንን መተዋችን ስለሆነ፤ ረሀብ ቢቆነድድን አንደነት።

ሰ.

አምነት እንደ ማገኘውም መንፈሳዊ ስጦታ ሌሎችን ገዙ ገዙ የምናደርግበት፤ ራሳችንንም ከፍ ከፍ ለማድረግ የምንጠቀምበት አይደለም።

2. አምነት ምንድን ነው?

1ዜና 5፥20 ላይ “ስለታመኑበት ጸሎታቸውን ሰማ” የሚል ቃል አለ። አግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዲመልስ የሚያስፈልገን አምነት ከሆነ፤ ይህ አምነት የተባለ ነገር ምን እንደሆነ ጠጋ ብለን መመርመር ይገባናል ማለት ነው። በሰፊው የሚጠቀሰው

የአምነት ትርጉም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዕብራውያን 11:1 ላይ ያለው ነው።

አምነት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥኝ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳኝ ነው።

አዲሱ መደበኛ ትርጉም ይህንኑ ጥቅስ ሰፋ አድርጎ ተርጉሞታል፤

አምነት ተስፋ ያደረግኩ ነገር አንደሚፈጸም አርግጠኛ የምንሆንበት፤
የማናየውም ነገር አውን መሆኑን የምንረዳበት ነው።

በእንግሊዝኛ ኪንግ ጄምስ የተባለውን ቅጂ ያስቀመጠውን የዚህ ጥቅስ ትርጉም ደግሞ እንዲህ ይላል፤

አምነት ተስፋ ያደረግኩ ነገር የምንጨብጥበት ላለየው ነገር አርግጠኛ
የምንሆንበት ነው።

አስፈላጊ የሆኑትን ሐረጎች ወይም ቃላት አስምራቸዋለሁ። እነዚህ ቃላት በግሪኩ ቋንቋ የነበራቸውን ትርጉም ማየት ይጠቅማል። “አርግጠኛ የምንሆንበት” “የሚያስረግጥ” በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “sure”, “confidence”, “substance”, “trust”, “assurance” በሚሉት ቃላት የተተረጎመ ነው። በግሪኩ ቃሉ ሃይፖስታስስ (hypostasis) ሲሆን የአሰብ ወይም የግምት ወይም የጥላ እውነተኛ አካል ማለት ነው። ቃሉ በገጹ ሲተረጎም፤ ከስር የሚቆም ነገር፤ አርግጠኛ በሆነ ነገር ላር የተመሠረተ ገለጻ ነው። ጥላ ከጥላው በስተኋላ አርግጠኛ ነገር አለ፤ ነፃብራቅ ካየን በሩቅ ወይም በቅርብ አንፃባራቂው አካል አለ ማለት ነው። ስለዚህ በዚህ ትርጉም መሠረት ስናየው፤ አምነት ተስፋ ከምናደርገው ነገር ስር የቆመ ነገር ወይም ተስፋ የምናደርገውን ነገር ማረጋገጫ ነው። የዚህ ሐሳብ ዋናው ፍሬ አሳብ እምነት ከአርግጠኝነት አለማነሱን ለማሳየት ነው። አምነት ምኞት አይደለም፤ አምነት ያልሆነውን በፍፍን መቀበልም አይደለም፤ አምነት ትልቅ ነው።

አምነት የመተካት ባሕሪም አለው፤ ተስፋ ያደረግነውን ነገር ተክቶ ይቆማል። የተስፋ አርግጠኝነት አምነት ነው፤ አምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር ቦታ ይዞ ያ እውነተኛው ነገር እስኪገለጥ ድረስ በዚያ የሚቆም ነው፤ ያ ተስፋ ያደረግነው ነገር ሲመጣ አሁን ለዚያ ነገር አምነት አያስፈልገንም።

ሌላው በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተሠመረበት ሐረግ “እውን መሆኑን የሚያስረዳ” የሚለው ነው። ይህ ሐረግ በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች በእነዚህ ቃላት ተተርጉሟል። “certain, handle, conviction, evidence” ይህ ቃል በግሪኩ ኤልግሞስ (elegmos) ሲሆን proof ወይም evidence የሚል የሕግ (legal) ቃል ነው።

እነዚህ ቃላት በተለይ በምዕራባውያን የሕግ ተቋም ውስጥ በጣም ቁልፍ ናቸው። ብዙዎቻችን የአጄ ሲምሰንን የፍርድቤት ጉዳይ አናስታውስዋለን። በአሜሪካ የምዕተ አለሙ የፍርድቤት ጉዳይ (The case of the century) የተባለ ነው። ብዙዎች ሲምሰን ከፍርድ ነጻ የሆነው የ evidence መበልሸትና የproof ማነስ ነው ብለው ያምናሉ። እነዚህ ቃላት በሕጉ ሥርዓት ውስጥ ያላቸውን ከፍተኛ ቦታ ለማሳየት ነው። “የማናየው ነገር እውነት መሆኑን የምንረዳበት” የሚለው ገለጻ ጥሩ ትርጉም ነው። ይህ ገለጻ የሚያስታውሰኝ እንድ ታሪክ አለ።

ወንድሜ መስፍን ለማ ዱሮ የነገረኝ ነው። ከጊዜው መርዘም የተነሳ አርቡ ራሱ ሳይረሰው አይቀርም። የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎች የነበሩ ጊዜ እግር ኳስ ለመጫወት ከነበሩባት ትንሽ ከተማ ሌላ ትንሽ ከተማ ይሄዳሉ።

ከጫወታው ሲመለሱ በሎንቺና (ሆዝብ ማመላለሻ) ነበር ወደ ቤታቸው የሚሄዱት። ሾፌሩ የሰጧ ቁጥር ስለበዛ፤ ከከተማው አሰኪወጡ በእግሩ የሚሄድና እዚያ የሚጭኑው እንድ ፈቃደኛ ሰው ካለ ይጠይቃል። ከእነርሱ የቡድን አባሎች አንዱ የሆነው ጌታቸው እጁ ብሎ ይወርድና ከከተማው ለመውጣት ረጫ ይጀምራል። ሾፌሩ ግን ታማኝ ሆኖ አልተገኘም። እንዴ መንገዱን ስለጀመረ እንደገና ወደ ኋላ መመለስ ወይም መዘግየት አልፈለገም። ብዙ ከሄደ በኋላ ነው በቡድኑ ውትወታና ማበፈራራት ሊመለስ የተገደደው። ሲመለሱ ያስደነቃቸው ነገር ጌታቸው

ነከተማው ወጥቶ ብዙ ቢርቅም ባለማቋረጥ ይሮጥ ነበር። በኋላ “ምነው?” ሲባል “ሾፊሩ አምቢ ቢልም እናነተ ጥላችሁኝ እንደማትሄዱ አውቃለሁ” ነበር ጌታቸው ያለችው።

በዚህ ገለጻ ያለው ጥና አሳብ እንግዲህ አምነት አሁን የማናየው ነገር እስከናየው ድረስ አውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት ባሁኑ ጊዜ ያለ አርግጠኝነት፤ ወደፊት የሚሆነውን ነገር ተክቶ ያ የሚሆነው ነገር እስኪሆን ድረስ የሚቆይ፤ የማይታየውን ነገር እየሞላሁ ብሎ ተደልድሎ መቆም ነው።

3 . አምነት የሚሠራው እንዴት ነው?

የዚህን አምነት የተባለ ድንቅ ስቦታ አሠራሩን እስቲ እንየው፤

አንደኛ፤ እግዚአብሔር ለኛ ሊያደርግልን ይፈልጋል።

ሁለተኛ፤ ይህ የሚያደርግልን ነገር ምን መሆኑንም ያስታውቀናል። በፍላጎት፤ በቃሉ፤ በአሳባቶች፤ በሌሎች በኩል፤ ሊያደርግልን የፈለገውን ነገር ያሳውቀናል።

ሶስተኛ፤ ያን የሚያደርግልንን ነገር የምንጠይቅበትን አምነት ይስጠናል።

አራተኛ፤ እኛ በፈቃዳችን ያንን አምነት መለማመድ እንጀምራልን።

አምስተኛ፤ አምነታችን እርሱ ሊያደርግልን በወደደው ነገር ላይ እንዲሠራ ያነሳለዋል። እኛ በአምነታችን እያደረግን ስንዟድ፤ እግዚአብሔር ደግሞ መልስ ማዘጋጀቱን ይቀጥላል።

ስድስተኛ፤ በዚህ ጊዜ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይይዛል። እግዚአብሔር የወደደውን ያህል ጊዜ ወስዶ እንዲሠራበት አምነታችን እግዚአብሔርን ያነሳለዋል፤ ለእኛ ደግሞ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይዞ ይቆምልናል፤ ለመልሱም አርግጠኝነትን በውስጣችን ይሠራል።

ስባተኛ ፤ ጊዜው ትክክል በሚሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር መልሱን ይልክልናል። የሁለችንም ጥድፊያ ቁጥር ሰባት ላይ ለመድረስ ነው። ጊዜው ሲደርስ ለማየት ... መቼ ነው ያ ጊዜ? መልሳችንን የምናገኘው መቼ ነው? ወይም አምነታችን እስከመቼ ነው የሚቆምልን?

ዕብራውያን ምዕራፍ 11 በአምነት አርበኞች ምስል ያጌጠ ባለ ግርማ የክብር ሰሌዳ ይመስላል። በዚህ ሰሌዳ ላይ የተደረገደሩ ቆራጥና ታላላቅ የአምነት አርበኞች ናቸው። የሚገርመው ነገር ግን ብዙዎቹ በአምነት የጠበቁትን ነገር በዚህ ሕይወታቸው አያሉ አለዩትም።

“እነዚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል ሳያገኙ፤ አምነታቸውን አንደጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ክሩቅ አይተው ሰለም አሉት” ዕብራውያን 11 : 13።

የአምነት ኃይል የሚሰጠው አርግጠኝነት በእነዚህ አርበኞች ሕይወት ተመስክሯል። የዕብራውያን ጸሐፊ “የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል” ብሎ የሚጠቅሰው ገና ያልተከሰተውን የክርስቶስን በሥጋ መምጣት ነበር። ሌሎች በዚሁ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱ ለአምነታቸው ፈጣን ውጤት አግኝተዋል። አብርሃም፤ ይሰሃቅ፤ ያዕቆብ፤ ዮሴፍ፤ ሙሴ፤ ረኦብና ሌሎችም የተመሰገኑ የአምነት ሰዎች ውጤታቸውን ተቀብለዋል። ጸሐፊው የአምነት ፍሬዎችን እንዲህ ሲል በማዛገድ፤ አሳቡን ይደመድማል።

“እነዚህ በአምነት መንግሥታትን ድል ነሱ፤ በቅን ፈረዶ፤ የተሰጠውን የተስፋ ቃል ተቀበሉ፤ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፤ የአሳትን ኃይል አጠፉ፤ ክሳይፍ ስለት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ኃያል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ፤ ሴቶች መታናቸውን በትንሳኤ ተቀበሉ”

ቁጥር 33 - 35

አንዳንድ ነገሮች እስከ ሩቅ ጊዜ መልስ አያገኙም፤ አንዳንዶቹ የመልሳቸው ጊዜ ከዚያም ያለፈ ይሆናል። ብዙዎች ግን መልሳቸው በቅርብ ጊዜ የሚሆን ነው። በሁሉም ጊዜ ግን አምነትን መለማመድ ያስመስግናል፤ ያሰናል።

የአምነትን ትርጉም ከማጠቃለልችን በፊት አስቲ አንድ የግሪክ ቃል አንመልከት። አምነት በግሪክ ቋንቋ ፒስቲስ (pistis) ነው። የቃሉ ትርጉም ለመስማማት ራስን መክፈት (allowing to be persuaded) ። የአንድ ነገር አርግጥኛቀ ሳይረጋገጥ ወይም መረጋገጡ ሳይጠበቅ መቀበል ማለት ነው። ምክንያቱም አምነት አርግጠኝነት አይደለም። ሰው ነገር አርግጠኛ ነው ብሎ ለመቀበል ከአምስቀ የሰሜት ሀዋሖቱ (ማየት፣ መስማት፣ መቅመስ፣ ማሸተት፣ መንካት) ቢያንስ በአንዱ ማረጋገጥ አለበት። በዚህ ሁኔታ ነገር ከተረጋገጠ ጥሩ ነው። ያ ግን አምነት አይደለም። አግዚአብሔርን ለመታዘዝ፣ አርግጠኛ መሆን የለብኝም፣ ግን አድርግ ያለኝን አደርጋልሁ ብሎ መወሰን ያ አምነት ነው።

Vines Expository Dictionary አምነትን ሲተረጎመው አንዲህ ይላል “አግዚአብሔር በሰጠው መግለጥና እውነት ላይ የሆነ ሙሉ ማሳወቅን የሚያመጣ ጽኑ ስምምነት፣ በግል ራስን ለርሱ መስጠት፣ ወይም ራስን መስጠት የሚያንፀባርቅ ባሕሪ፣ ታማኝነትን ማሳወቅ” (A firm conviction, producing a full acknowledgement of God’s revelation or truth, it is a personal surrender to Him, conduct inspired by such surrender. It is a pledge of fidelity.) አምነት በግዴልሽነት የሚሆን አይደለም። አማኝ የአምነቱን ውጤት ብጉንት መጠበቅ አለበት። ልብን በዚያ በአምነት በሚጠብቁት ነገር ላይ አውሎ በነገሩ መጸለይን ይጠይቃል። “ከሆነ ይሁን” የሚል ግዴልሽነትና ሰንፍና በአምነት ወጥ ቦታ የለውም።

4. የሚያድግ አምነት

አምነት በፈለግነው ጊዜ የፈለግነውን ያህል የምናገኘው አይነት የገበያ ሸቀጥ አይደለም።

ሮሜ 3:13 “አግዚአብሔር ለኢየሱስ ይገደባል በሰጣችሁ አምነት መሠረት”፣ ይላል።

ለሚኖረን የአምነት መጠን አላፊው አግዚአብሔር ነው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ያለን አምነት አንዲጎለጥስ አግዚአብሔር አላፈነት ይሰማዋል። የ20ኛው መቶ ምዕተ አመት ታላቁ ክርስቲያን አሰቢ (The Great Christian thinker) የተባሉት አንግሊዛዊው C.S. Lewis, “The Efficacy of Prayer” በሚለው መጽሐፋቸው፣ የሚከተለውን አሳብ አስቀምጠዋል።

“ብዙ አስደናቂ የሆኑ የጸሎት መልሶችን አይቻልሁ። አንዳንዶቹ እንዳውም ተአምር ናቸው ለማለት ይቃጣኛል። ብዙ ጊዜ አንዚህ የጸሎት መልሶች የሚመጡት ግን ምናልባት ደህንነትን ከማግኘታችን በፊት፣ ወይም ወዲያው ደህንነት እንዳገኘን ነው። በክርስትና ሕይወታችን አየቆየን ሰንሂድ የዚህ ዓይነት የጸሎት መልሶች የተቆጠቡና የተራራቁ እየሆኑ ይመጣሉ። የጸሎታችን አላመመለስ ደግሞ ቶሎ ቶሎ የሚሆን ክስተት ብቻ ሳይሆን የበለጠ ግልጽና የበለጠ ጠንካራ እየሆነ ይመጣል።”

ይህ ትንተና ትክክል ይመስለችኋል? ከብዙ የአግዚአብሔር ሰዎች ጋር ባደረግኳቸው ውይይቶችና በራሴም ሕይወት ባሳፍኩት ልምምድ እኔ የ C.S. Lewis ግምገማ ትክክል ነው አላለሁ። ታዲያ እዚህ ላይ ጉዳዩ ምንድነው? አግዚአብሔር የራሱ ባደረጋቸው ላይ ይጨክናል? በዚህ አሳብ ላይ አተኩራ ሳሰብ ነው አምነት እንደ ጡንቻ መሆኑን መገመት የቻልኩት። ጡንቻ የሚጠነከረውና ጠንካራ ሆኖ የሚቆየው ተጽእኖ ስናደርግበት ብቻ ነው። ሰው ታምሞ ባልጋ ላይ ለረጅም ጊዜ ቢቆይና ሕመሙ ሲሻለው ቢነሳ፣ ዳሮ ያደርግ የነበረውን ነገር ሁሉ ማድረግ አይችልም። ማገገም አለበት፤ እንዳውም እንዳንዶች ወደ ቴራፒ ይላካሉ። ጡንቻቸው ተመልሶ ዳሮ የሚሠራውን ለመሥራት ረጅም ጊዜ ይጠይቃል።

ለስተላልፈው የምፈልገው ነጥብ ይህ ነው። አግዚአብሔር ሁኔታችንን የሚከታተለው በቅርብ ነው። አምነታችን እያደገ እንዲሄድ በመጠናቅን የሆነ ተጽእኖ (እኛ ፈተና ብለን የምንጠራውን) ይፈቅዳል። የጡንቻው ምሳሌ ሌላው የሚያስተላልፈው ትምሕርት ማንኛችንም ወዲያው ተነስተን ታላቅ የአምነት ሰው መሆን እንችልም። የአምነታችን አድገት በጥንቃቄ የተቀረበ ሂደት ነው። ከምንቋቋመው ወይም ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርሰብን አግዚአብሔር አይፈቅድም፤ በሌላ

በዙል ደግሞ ሁሉ በቀላሉ እየተሳካልን ሞልቃቃ ሕይወት እንድንኖር አይተወንም። የአምነት ሰው ታታሪ፤ ትጉህ፤ ጎበዝ፤ ጠንካራ ነው። የአምነት ሰው ድኅትንና ብርታትን የሚለማመድ ነው። ሞልቃቃ ክርስቲያን ልብስ ሲቆጠም ልጅ ሲታመምም ማጉረምረሙ አኩል ነው። ለእግዚአብሔር ሥራም አይመችም።

5 . ፈታኝ አምነት

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ እየተፈተነ የተጠናከረና የነጠረ የአምነት ታሪክ አለ። ከጥቂት አመታት በፊት በቤተ ክርስቲያናችን የጸሎት ፕሮግራም ላይ አካፍቼው ብዙዎች ተምረውበት ነበር። ታሪኩ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 15፣ 22-28 ያለው የካነአናዊቷ ሴት ታሪክ ነው። ፈተናው ደግሞ ወግጅ በመባል ወይም ፊት በመነሳት ስለ ሆነ የዚህ አይነት ፈተና በተለይ ለሴት ልጅ በጣም ከባድ ነው። ጥቅሱን እየተነተንን እንየው።

የመጀመሪያው ወግጂ

እንዲት ክነዓናዊት ሴት ከዚያ እነባቢ በመውጣት ወደ ኢየሱስ መጥታ “ሂታ ሆይ የዳዊት ልጅ ራራልኝ፤ ልጄ በርኩስ መንፈስ ተይዛ በጣም ትሰቃያለች” ብለ ጮኸች። እርሱ ግን አንድም ቃል አልመለሰለትም

ሁለተኛው ወግጂ

ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው “እየተከተለች ትጮኸለችና ብታሰናብታትሰ?” ብለው ጠየቁት

ሶስተኛው ወግጂ

እርሱም “የተላክሁት ከአስራኤል ቤት ሆነው ወደጠፉት በጎች ብቻ ነው” አለ፤ ሴትየሞም እግሩ ላይ ወድቃ ጌታ ሆይ እርዳኝ” አለችው።

አራተኛው ወግጂ

እርሱም መልሶ “የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መወርወር አይገባም” አለች።

ሴትየሞ ግን ወሰና የመጣች ስለነበረች የተወረወረባትን ፍላጻ ሁሉ ችላ ተገፍትራ ከወደቀችበት እንደገና ብድግ ትላለች። ደቀ መዛሙርቱም ሆኑ ጌታ የሱስ ተሰፋ ያስቆረጧት በሚመስልበት ጊዜ በሌላ በኩል እንደገና ትመጣለች። አያችሁ በኢየንዳንዱ ወግጂ አምነቷ እየተጠናከረና እያደገ ነበር። በመጨረሻም እግዚአብሔርን እናውጥ እንዲያደርግለት የሚያስችለት የአምነት ደረጃ ላይ ደረሰች።

“አዎን ጌታ ሆይ! ውሾችም አኮ ከጌታችው ማዕድ ፍርፋሪ ይበላሉ” አለችው። በዚህ ጊዜ ኢየሱስ “አንቺ ሴት አምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደሌለግኼው ይሁንልሽ” አለች። ልጇም ከዚያ በፊት ጀምሮ ተፈወሰች።

በመጀመሪያ የደረሰባት የዝምታ መስተንግዶ ነው። ጌታ የሱስ የሰማት እንኳን ሳይመስል ዝም አለች። የዚህ አይነት አቀባበል በሕይወታችሁ ተለማምዳችሁ አታውቁም? የመኖቅ ዝቅ የመደረግ ስሜት ነው የሚያመጣባችሁ። እንዲህ ያለ የልብን ስብራት የያዘ ጥያቄ ጠይቆ ዝም መባል፤ ዝባናን ከፍቶ አሳይቶ መልስ አለማግኘት በጣም ፈታኝ ሁኔታ ነው።

ይህቺ ሴት ራሷን ያገኘችው በዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ነው። ከዚያ በላይ አስፈሪ የሆነው ነገር ደግሞ እግዚአብሔር ዝም ያለ ሲመስል፤ ድምጽ ሳይገኝ ሲቀር፤ መጽናናት ሳይመጣ፤ ሰማይ ሲዘጋ፤ እንዴት የሚያስፈራ ሁኔታ ነው?

ምናልባት ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዞር ብለ “እባካችሁ እርዳኝ፤ አስቲ እናነተ ጠይቃልኝ ብለ ይሆን?” ምክንያቱም ሁለተኛው መገፋት የመጣው ከእነርሱ ነበር። “እየጮኸች አስቸገረችን፤ ሂጂ በለች፤ እሰናበታች” ነው ያሉት።

ይህንንም ሁኔታ በአንድ ወይም በሌላ መንገድ የተለማመድን ብዙዎች አለን። ለዎች ከችግራችን ጋር ሰንሆን ከእነርሱ አንድገርቅ ሲገፋን፤ በያዩን፤ ችግራችንን ባይሰሙ የሚፈልጉ ሲሆኑ፤ “መጣ ደግሞ፤ መጣች ደግሞ” ሲባለብን፤ አይተውን

እንዳለዩን ሲሆኑ፤ መንገድ አቋርጠው ሲሸሹ፤ ይህ ሁሉ ሲደርሰብን የሚሰማን የሰሜት ጉዳት ነው ይህቺ ሴት የተሰማት። “አዘንኩ፤ ተሰበርኩ” ብለ ግን አላማዋን አልለወጠችም።

ሶስተኛው መገፋት ደግሞ ግራ የሚያጋባ ነው። ከሁለተኛው ጠንከር ያለ፤ ግለዊና ቀጥተኛ ነበር።

“ከተመረጠው ወገን አይደለሽም፤ ካልተመረጠ ወገን ነሽ” ነው የተባለችው። በታሪካችን ብዙ የዚህ አይነት ሁኔታዎች አናውቃለን፤ ሰው ከአንድ ወገን ሳይሆን ከሌላ ወገን ብቻ ስለሆነ የሚገለልበት። ይህ በጣም ከባድ ፈተና ነው። መርጠን ያደረግነው ሳይሆን ሳንመርጥ የሆነው ነገር እንቅፋት ሆኖ ሲያደናቅፈን ከባድ ፈተና ነው። ይህቺ ሴት ግን እሁንም ወድቃ አልቀረችም።

እራተኛው መገፋት ከሶስተኛው እንዳውም የባሰ ነው። ሶስተኛው ወገንን ሲከፋፍል እራተኛው ግን በጊዜው በአይሁዶችና በእስክብ መካከል የነበረውን የዘር ልዩነት የሚያጎላ ስለነበር ዘረኝነት ይመስላል። ዘረኝነት በትርጉሙ እንዴን ወገን ከሌላው መለየት ብቻ ሳይሆን እንዴን ወገን ከሌላው የበለጠ፤ የተሻለ ነው የሚል የሚያድግ ነቀርሳ ነው።

ይህ ሁኔታ ቅን የሆነ ነገር የለበትም። ሆኖም ግን የዚችን ሴት ውስጣን ባወቀው በጌታ የሱስ የተደረገ ነገር ነው። እርሷን ሊገናኙት ወደሚችልበት የአምነት ደረጃ ሊያደርሱት በጥንቃቄ የተቀየሰ ሂደት ነው። በመጀመሪያ ለአይሁዶች ብቻ በተፈቀደው መንገድ ስለጠየቁት ነው ግፊት የገጠማት፤ እንደ እሕዛብ መጠየቅ ወደምትችልበት ደረጃ መድረስ ነበረባት። ይህ አይነት መገፋት ቢደርስብን የእምነት ባልሆነ መንገድ እንዴት መመለስ እንደምንችል አናውቃለን። ብዙዎቻችንም በየጊዜው የምንለማመደው መንገድ ነው።

በዝምታው ጊዜ፤ “ይህው ዘጋኝ፤ ሊሰማኝ እንኳን አልወደደም” ብለን ነበር ብዙዎቻችን የምንመለሰው።

“ትጭሀለች፤ ሂጂ በለት እሰናብታት”፤ በተባለች ጊዜ ፣ ዳደሮቹ ተከብረ በዋርኩበት አገር አዋረዱኝ’ ብለን ነበር ምናልባት ብዙዎቻችን የምንመለሰው።

“አንቺ እኔ ከተላከሁላቸው ወገን አይደለሽም”፤ በተባለች ጊዜ የነበረው ሁኔታ ላይ ራሳችንን ብናገኘው፤ ፣ እኔም ባለ ወገን ነኝ፤ ባባቴም በናቴም የትልቅ ሰው ዘር ነኝ’ ብለን መመለስ ይቀለን ነበር።

ዘራችን እንደ ውዝዝቅ ዝቅ ቢደረግ ግን ዲላ መማዘዝ ባንደርስ እንኳን እኛም ሌላውን ዘር የበለጠ ማናናቃችን ተገቢ መልስ የሚመስለን ጥቂቶች ብቻ አይደለንም።

የትምህርቱ ዋና ክፍል ግን በሴትዮዋ ላይ የደረሰው አይደለም፤ እኛም በሰዎች ላይ እንዲህ ያለ ግፊት ማድረስ ተፈቅዶልናል ማለትም አይደለም። ምክንያቱም እኛ እንደ ጌታ የሱስ የማንንም የውስጥ አስተሳሰብ ማወቅ አልተሰጠንም። የትምህርቱ ትኩረት ግን በሴትዮዋ ያልተናወጠ እመለካከት ላይ ነው። ለእኛም የተተውልን “እየለመንኩት ብቆይ ይመልሰልኛል” የሚለው የሴትዮዋ የእምነት ሚና እንጂ የጌታ የሱስን ሚና መጫወት አይደለም። በእኛም የሚደርስብንን ግፊት ሁሉ መነሻው ጌታ ሊሆን ይችላል። ግን ታግብን ብንጠብቅ፤ እያንዳንዱም እንቅፋት በውሳኔ ብንቅቅመው መልስ ይመጣልናል። የትምህርቱ ጣዕም እሲህ ላይ ነው።

ያዕቆብ በመልዕክቱ ውስጥ ከሰለምታው ቀጥሎ የሚናገረው በዚህ አሳብ ላይ ነው። “ወንድሞቼ ሆይ ልዩ ልዩ መካፈ ሲደርስባችሁ እንደመሉ ደስታ ቁጠሩት፤ ምክንያቱም የእምነታችሁ መፈተን ትዕግስትን እንደሚያስገኝ ታውቃላችሁ” ያዕቆብ 1፤ 2-3።

በምትፈተኑበት ጊዜ ደስ ይበላችሁ ነው ሐዋርያው የሚለው። ምክንያቱም እምነታችሁ እየነጠረ ነው።

6 . ሽክም አምነት አሳራፊ አምነት

የሐንስ ምዕራፍ 4 ውስጥ አንድ ታሪክ አለ። ስለ ሁለት የአምነት ደረጃዎች የሚተርክ ነው። በቅፍርናሆም የሚኖር አንድ የመንግሥት ባለሥልጣን ልጁ በጤና ታሞ በሞት አልጋ ላይ ነበር።

ጌታ የሱስ በቅርብ ቦታ ቃና በተባለችው መንደር መሆኑን በሰማ ጊዜ፣ ወደዚያ ሄዶ መጥቶ ልጁን እንዲፈውስለት ጌታን ለመነው።

“ይህም ሰው ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መምጣቱን በሰማ ጊዜ፤ ወደ አርሱ ሄደና በሞት አፋፍ ላይ የነበረውን ልጁን መጥቶ እንዲፈውስለት ለመነው (ቁጥር 47) ።

ጌታ የሱስ ይህንን ሰው የተቀበለው የከነአናዊቷን ሴት ከተተበለበት ሁኔታ ብዙ የተሻለ አልነበረም።

“መጽውንም አናንተ ምልክቶችንና ድንቆችን ካለያችሁ አታምኑም” አለው (ቁ. 48) ።

የሚያግባባ ወይም እይዞህ የሚል አቀባበል አይመስልም። እንዲያውም ከሰውዬው ጋር ለመተባበር የፈቀደ አይመስልም። እነጋገሩም ግላጌ ያለበትም ይመስላል። ሹመ ግን አልተበገረም።

“ጌታዬ ልጄ ከመሞቱ በፊት አባዘህ ድረስልኝ አለው ኢየሱስም ልጅህ በህይወት ይኖራልና ሂድ አለው” ቁ 49 - 50።

ለምንድነው አንድ ግፊት ብቻ ያጋጠመው? መልሱን በእርግጥ አናውቅም ምናልባት ከዚያ የበለጠ መቀበል አይችል ይሆናል። ምናልባት የአምነቱ መጠን ጌታ የሱስ ሊገኘው የሚችልበት ደረጃ ደርሶ ነበር። ምክንያቱ ምንም ቢሆን ለእርሱ ጊዜው ነበር።

ጌታ የሱስ ግን ሹመ እንደጠየቀው አልነበረም ያደረገው። ሹመ ጌታ የሱስ አብሮት ወደቤቱ እንዲመጣ ነበር የጠየቀው፤ ጌታ የሱስ ግን

“ልጅህ በሕይወት ይኖራልና ሂድ” ነው ያለው።

ራሳችሁን በሹመ ቦታ አስቲ አስቀምጡት፤ ቃሉን ብቻ ተቀብላችሁ ትሄዳላችሁ ወይስ ጌታ አብሯችሁ እንዲሄድ ትጎተጉቱታላችሁ?

ቁጥር 50 ላይ “ሰውዬውም ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አምኖ ሄደ” ይላል።

የዚያን ጊዜ ቀኑ ከመሸ ጉዞ ስለማይደረግ ሹመ በመንገድ አድሮ በማግስቱ ጉዞውን ተጠለ። በመንገድ እንዳለ አገልጋዮቹን እገኛቸውና ልጁ በሕይወት መኖሩን ነገሩት። ልጁ መዳን የጀመረበትን ሰዓት ሲነጋገሩ ጌታ የሱስ ልጅህ በሕይወት ይኖራል ብሎ በተናገረበት ሰዓት እንደሆነ ተረዳ።

ቁጥር 53 “እርሱና ቤተሰቡ ሁሉ አመኑ” ይላል።

ቆይ አስቲ ሹመ በቁጥር 50 ላይ ጌታ ሲናገር እኮ አምኖ ነበር። ከባድ እምነትና የሚያሳርፍ እምነት ልዩነቱ ይህ ነው።

እግዚአብሔር ቃል ሲናገራችሁ ያንን ቃል ትይዛላችሁ፤ የጉዳዩ ውጤት ምን እንደሆነ አታውቁም፤ ታምናላችሁ ነገር ግን ከባድ እምነት ነው። የሚጎረብጥ ነገር አለው፤ የሚያስፈራ ነገርም ይኖራል፤ ጥርጣሬ ቀስ አያለ ይገዳደራችኋል፤ የፈለጋችሁት መልካም ነገር ሊሆን የማይችልበት ሁኔታ አየታያችሁ ይመጣል። ነገር ግን ያን ያገኛችሁትን ቃል ይዛችሁ ድርጊት ብትጀምሩ፤ ጌታን በቃሉ ይዛችሁት መንገዳችሁን ብትሂዱ ጌታ በባላችሁ ቃል ላይ እንዲሠራ ታደርጉታላችሁ።

ይህ ወደሚያሳርፍ እምነት ያደርሳል። ይህ ደስ የሚል የእምነት ደረጃ ነው፤ የሚያስደንቅ፤ ስለም ያለበት፤ እንዲህ ያለው እምነት የሚተላለፍ እምነት ነው። ሹመ ብቻ ሳይሆን ቤተሰቡ ሁሉ አመኑ፤ ወንጌልን የሚያስፈጭ እምነት፤ የመንፈስ ኃይል በሥራ ሲገለጥ ሲታይ ፈንድቶ ብዙዎችን የሚነካ እምነት። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ሁሉት ህብረተሰቦች በአንድ ጊዜ ወደ ደህንነት እምነት የመጡበት ታሪክ አለ።

ሐዋርያው ጴጥሮስ በሚጸልይበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ነክቶት ሸባው ሲፈወስ፤

“በልዳና በበሮና የሚኖሩትም ሁሉ ኣርሱን ኣይተው ወደ ጌታ ተመለሱ”

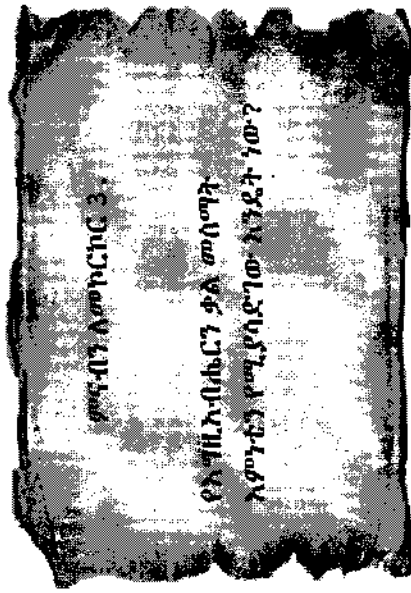
9 : 35

ሁላችንም ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ታሪክ መተረክ እንችላለን።

7 . በቃል የሚቀሰቀስ እምነት

እምነት የሚያድግበት ሌላው መንገድ በእግዚአብሔር ቃል ሲቀሰቀስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ ስለቃል ሲመሰክር፤ ሕያውና የሚወጋ፤ አለትን የሚያደቅ፤ መደብ፤ አገርዕትን እንደሚያበቅል ዝናብ ይለዋል። “ቃል” ስለሚለው ቃል በግሪኩ አሰደናቂና ጥልቅ የሆነ ግንዛቤ ኣለ። ሁለት ልዩ ልዩ የሆኑ ቃላት ናቸው “ቃል” ወይም በእንግሊዝኛው “word” ተብሎ የተተረጎመው።

የመጀመሪያው ሎጎስ (Logos) ሲሆን አጠቃላይ ስለሆነው የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረው ነው። ሁለተኛው ራማ (rhema) ሲሆን ይጸኛው ጠባብና ትኩረት ያለው ትርጉም አለው። እግዚአብሔር ሎጎስን በተለየ ሁኔታና በተለየ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ ሲቀሰቅሰውና ሲያጎለው ያ ቃል ራማ ይሆናል። የተለየ ቃል ለተለየ ምክንያት፤ ለተለየ ውጤት ሲሠራ ያኔ ቃሉ ራማ ሆነልን ማለት ነው።

ምናብን ለመኮርኮር 3 .

የእግዚአብሔርን ቃል መስማት
እምነቱን የሚያስድገው እንዴት ነው?

ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ልምምድ ይለማመዳሉ። የእግዚአብሔርን ቃል በሚያንቡበት ጊዜ አንድ ቃል ወይም ሐረግ ከምንባቡ ውስጥ ዘሎ ቀልባቸውን ይይዘዋል፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በአንድ ጉድይ ላይ ስናኩብ ድንገት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ትዝ ይለናል። በአንዲህ ያለ ጊዜ እግዚአብሔር ራማ እየሰጠን ይሆናል። እንደናደርገው የሚገባን ወይም ልንበረታታበት የሚሆን ቃል በዚያ ውስጥ ይኖራል። ራማ ቃሉ በተያዘበት ምንባብ ውስጥ ባለው ትርጉም ብቻ የተወሰነ ላይሆን ይችላል። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ስለ ራሳቸው ልምምድ እንዲህ ብለው ጻፉ።

የአንድ ሳምንት የጸሎት ቆይታ ለመውሰድ ብቻዬን በበረሃማ ሥፍራ ወዳለ ካምፕ ሄድኩ። ከአራት ቀናት በኋላ በጣም ብቸኝነት ስለተሰማኝ ሳምንቱን መጨረስ የምችል አልመሰለኝም ነበር። ስለዚህ “ጌታ ሆይ ወደ ቤቴ ልመለስ ወይ?” ብዬ አፀልይ ጀመር። መዝሙር 34፤7 በአዕምሮዬ ይመለላል ጀመር፤

“እግዚአብሔርን በሚፈሩት ዙሪያ የእግዚአብሔር መልአክ ይሰፍራል
ያድናቸውማል”።

አሳቤን የያዘው ቃል ይሰፍራል (encampas) የሚለው ነበር። ቃሉን በቦታው በተሰጠው ትርጉም እንዳልወሰድኩት አውቃልሁ፤ ግን ጌታ በካምፕ እንድቆይ እንደፈለገ ተረዳሁ። ውጤቱ በሚተጥሉት ሶስት ቀናት እግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ራዕይ ሰጠኝ። ያ ራዕይ አገልገሎቱን በአዲስ መንገድ ቀይሶ በአዲስ መንገድ ላይ መራኝ። ቃሉ ግን በተቀመጠበት ጥቅስ ውስጥ በካምፕ ቆይ የሚል ትርጉም አልነበረውም።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮማ 10 : 17 ላይ

“እምነት ከመስማት ነው፤ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው”

ሲል የተጠቀመው ቃል ራማ ነው። በሌላ አነጋገር ያ የእግዚአብሔር ቃል ሰሚውን ወደ እምነት ለማምጣት በስውዬው ላይ ያተኮረ መሆን አለበት። ጳውሎስ አንደኛና በኢፌዮን 6 : 17 ላይ

“የመንፈስን ሰይፍ ያዙ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው።”

ሲል የተጠቀመው አሁንም ራማ ነው። ግላዊና ልዩ በሆነ ሁኔታ ቃሉ በጠላት ላይ ሲሰነዘር ያጠቃል ለማለት ነው።

“ለምሳሌ የእግዚአብሔርን ሥራ የምታሰናክሉ የሰይጣን ሠራዊት የታሰራችሁ ሁኑ” ብሎ መገሰፅ ሎጎስ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ማፅናት ነው። በአንገሩ ግን “እዚህ ሰው ውስጥ ሆነህ የምታሰቃየው ሰይጣን ውጣ” ማለት ያንን ቃል በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ ራማ ያደርግዋል። ጥያቄው አንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ወሰደን ለተለየ ሁኔታችን በተለየ ጊዜ ለማዋል ስንጠቀም ከመንፈስ ቅዱስ መሆኑን እንዴት እናውቃለን? እንደኛ፣ ቃሉን የምናደርግበት ሁኔታ ከአጠቃላይ የእግዚአብሔር ቃል የተቃረነ አይሆንም። የክርስቶስን ወንጌል ለማሠራጨት ስለሚያስፈልግ ገንዘብ ሰርቀህም ቢሆን አምጣ የሚል ትርጉም ከሰጠን ትክክል አይደለም። ምክንያቱም አትሰረት የሚለውን ግልጽና ቋሚ ትዕዛዝ ይሸራል።

ወጣት ክርስቲያን በነበርን ጊዜ አንድ ወንድም የመስከረልኝ ታሪክ ትዝ ይለኛል። ጊዜው የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በአገራችን የጀመረበት ጊዜ ነበር። ያን ወንድም ታዲያ ወለጆቹ “አነሂያ ጴጌዎች ጋ ትሂዳልህ ወይ?” እያሉ ሲያጣድፉት “ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሀሰትን እድርጉ የሚለው ቃል ትዝ አለኝ” አለ። ችግሩ ግን ሀሰት የሚለውን ቃል ከሀሰት ጋር አሳስቶት ነው የተረዳው። “እግዚአብሔር ለካ ሀሰትን አድርጉ ያለው ለዚህ ጊዜ ነው ብዬ በዛ አምላጥኩ” አለ። ያ ንሰህ ልንገባበት የሚገባን ኃጢአት እንጂ ራማ አይደለም። ስለዚህ ራማ እንኳን ባህርያት አሉት፡

ከአጠቃላይ የእግዚአብሔር ቃል ጋር የተሰማማ መሆን አለበት። ራሳችንን በእግዚአብሔር ቃል አየምለን ስንሂድ ደግሞ፣ ከእግዚአብሔር የሆነውንና ከእግዚአብሔር ያልሆነውን ለመለየት ይቀላናል።

የመጣለችሁ ቃል በውስጣችሁ እንዲታወቃችሁና እንዲቀሰቅሱት የሚያደርግ ነገር ይፈጥራል፤ የሚያሳትፍ ደስ የሚል የእርግጠኝነት ስሜት በውስጣችሁ ያደርጋል። ለማድረግም በምትጀምሩበት ጊዜ የአክብሮት፣ የመፍራት ትልቅ ነገር የማድረግ ስሜት ይፈጠርባችኋል።

ምንም እንኳን እንኳህ የተመሰቃቀሉ ሰሜቶች ቢመጡባችሁም፣ በዚያ ነገር ላይ ስለም ይኖራችኋል።

ከነበረችበት ከተማ ተነስታ ወደ ሌላ ቦታ ለመሄድ የወሰነች አንዲት ልጅ ትዝ ትለኛለች። ከወሰነች በኋላ ሌላ ወራ አልነበራትም። እርሷ ብቻ ሳትሆን ሰጪ ሁሉ ስለርሷ ውሳኔ ብቻ ሌት ተቀን የሚያሰብ ይመስለታል። በፈለገችው ሰዓት ደውላ የጉዞዋን ሁኔታ ለማውራት፣ የሚጠብቃትን መልካም አድል ለማካፈል ይቅርታ አትጠይቅም።

በቅርብ የምናውቃት ሁሉ በሆዳችን ምነው ሄዳ እፎይ ባልን ያልን ይመስለኛል። የሷ በነገሩ መያዝ ሁላችንንም ፋታ ነሳን። አቃዋን ሸጠች፣ አንዳንዶቻችን ለመቆየትዋ ምክንያት እንዳይሆን ብለን ይመስለኛል ባያስፈልገንም የገዛች።

ሁለት ቀን ቀራትና፣ አሁኖ ከቤት ክርስቲያን በኃላ ለመሄድ ቴኬት ገዛች። እርብ ማታ ጸሎት ላይ ግን አንድ ነገር ሆነ። አሳቧን ቀየረች፣ አልሂድም አለች። በመጀመሪያ አቁማ ያናገረች እኔን ነበር። “እግዚአብሔር አትሂጂ አለኝ” አለች። “እንዴት ተናገረሽ?” ብዬ ጠየቅኳት “ዛሬ አንድ ሰው አንድ ቃል ተናገረ፣ ብንግራችሁ ትሰቀብኛለችሁ፤ እኔ ግን ትርጉም ያለው ቃል ነው” አለች። ቃሉ ምንድነው ብዬ ለመጠየቅ እንኳን አላስፈለገኝም፤ የመሄዴን ውሳኔ ከሳወቀች ጀምሮ ያለየሁባት ፀጥታና ስላም በላይዋ ይነበብ ነበር። “እግዚአብሔር እንደተናገረዝ እንደዚያ አድርጊ” አልኳትና ተለያየን። የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ይህን እኔ በርሷ ላይ ያየሁትን ሁኔታ ሌሎች ሁሉ እይተጩት ስለነበር መጥተው “ምን አለችህ?” ብለው ይጠይቁኝ ጀመር። “አሳቧን ቀየረች፣ አትሂድም” ስለቸው ምነው ሄዳ እፎይ ባልን ብለው ያለጉረመረሙትን ያህል ትክክለኛ ውሳኔ እንዳደረገች መስከራለች። ያ ውሳኔ ደግሞ ከእርሱ መሆኑን እግዚአብሔር በብዙ ባርነት አፀናለች። ያ በዚያ ጸሎት ጊዜ የሰማችው ቃል ራማ ሆነለች።

8 . ትጋትና አምነት

ስለ ትጋት ገና ብዙ እናያለን። ለሁን ማን ትጋት ከአምነት ጋር ያለውን ግንኙነት በትንሹም ቢሆን አይተነው እንላና። ባለቤቱ የጸሎት ጥያቄ ትፅፍ ነበር። መልሱን

ሰናገኝ አመሰግንን ሌላ ደግሞ ይገፋል። አንዳንድ ግን ጸሎት በቀረበበት መልኩ መልስ የማይኖረው ይሆናል። ስለዚህ ጥያቄው መሻሻል ይኖርበታል። አንዳንድ ሁለት ሶስቱ ይሻሻላል፤ ትርጉም ያለው ጸሎት እንዲሆን። ይህ ታዲያ ትጋትን ይጠይቃል።

ጌታ የሱስ ደጋግመን አንድንጠይቅ ከሚያደርገን ምክንያቶች አንዱ ይህ ይመስለኛል። መለመናትን፣ መፈለጋትን፣ ማንኳኳታትን፣ አንድንቀጥል ይፈልጋል። በጸሎታችን ላይ ትጋት እንዲኖረን፣ ደግመን ደጋግመን እንድናስበውና እንድናስለሰለው ያደርገናል።

ጸሎታችን እግዚአብሔር ሊመልሰው የማይፈልገው ቢሆንም እንኳን በጸሎት የምንቆይበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ለላን ግንኙነት ወሳኝ ነው። መልካም ነገር በሕይወታችን ያካናውናል። ያ ግንኙነት ደግሞ በኛ ላይ አያሠራ አመለካከታችን እንዲለወጥና የጸሎት ጥያቄአችንንም እንድናስተካከል፣ ከእርሱም ፈቃድ ጋር የሚስማማ ጸሎት እንድንጸልይ ያደርገናል።

9 . አምነት ሲሠራ

አምነት የሚያድግበትን ሌላውን መንገድ በዮሐንስ 11 ላይ ካለው የአልአዛር ታሪክ መማር እንችላለን። ጌታ የሱስ በየሩስሌም ነገሮች አሰጊ እየሆኑ ሲሄዱ እርሱና ተከታዮቹ ዮርዳኖስን ተሻግረው እንዲሄዱ አደረገ።

ከዚያ መልዕክት ለጌታ መጣለት። “አልአዛር ታግሏል” የሚል መልዕክት ነበር የደረሰው። ጌታ የሱስ መልዕክቱን ሲሰማ በመጀመሪያ ያለው፤

“ይህ ሕመም ... ለሞት አይደለም” (ቁ. 4) ።

ይህንን ማን እንዳለው አስተውሎ፤ የሕይወት እግዚአብሔር ልጅ ጌታ የሱስ ክርስቶስ በሙሉ እፋ “ለሞት የሚያደርስ አይደለም ብሎ በግልጽ አወጀ። ቁጥር 11 ላይ ደግሞ

“ወዳጆችን አልአዛር ተኝቷል እኔም ለስነሳው እሄዳለሁ” አለ።

ለምን ጌታ ይህን አለ? ምክንያቱም አምነት ወደፊት ተሻግሮ ውጤቱን ማየት ስለሚችል ነው።

በጌታ አመለካከት ወደ ቢታኒያ ሄዶ ከአልአዛር ጋር የሚኖረው ጉዳይ ልክ ተኝቶ ከአንቅልፋ ከተነሳ ሰው ጋር የሚኖረው እይነት ሆኖ ነው የሚታየው። ደቀ መዛሙርቱ ግን ይህ ምስጢር ስለልገባቸው ግልጽ አደረገና

“አልዓዛር ሞቷል” አለቸው።

ቀጥሎም “ታምኑ ዘንድ በዚያ አለመኖሪ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል” ቁ. 15 አለቸው።

የዚህ ታሪክ ዋናው ቁም ነገር በእነኚህ ቃላት ይጠቃለላል፤ “ታምኑ ዘንድ”። ቀጥሎም አምነት ለስቸገራት ማርታ እንዲህ አለት፤

“ትግዛኤና ሕይወት አኔ ነኝ። በአኔ የሚያምን ቢሞት እንኳን በሕይወት ይኖራል፤ በአኔ የሚኖር የሚያምንብኝም ከቶ አይሞትም ይህን ታምኛለሽ?” ቁ. 25-26።

“አምን ጌታ ሆይ ... አምናለሁ” እንዳለትው፤ ጌታ በእጅንዳው ላይ ወደ ሚቀጥለው ነጥብ ሄደ።

የእርሱ እጅንዳ አምነት ነበር። በኋላም ከመቃብሩ እጠገብ ቆሞ ማርታን

“ብታምኝህ የእግዚአብሔርን ክብር ታያለሽ ብዬ አልነገርኩሽም” ቁ. 40. አለት።

አሁንም እጅንዳው አምነት ነው። አልአዛር ሞቷል፤ ሰውነቱ ቀዝቅዟል፤ ተቀብሯል፤ ይህ አውነተኛው ነገር ነው። እርሱ ግን ማርታን “አልነገርኩሽምን?” ይሉታል።

አምነት የሆነውንና የሚታየውን አልፎ በተነገረው ቃል ላይ መጽናትን ይጠይቃል። ከዚያም ጌታ ሁሉም ሊሰሙት አስፈላጊ የሆነ የአምነት ጸሎት ጮክ ብሎ ጸለየ።

“አባት ሆይ ስለ ሰማኸኝ አመሰግናለሁ፤ ሁልጊዜም አንደምትሰማኝ አውቃለሁ፤ ይህ ግን በዚህ የቆመ ሰዎች አንተ አንደለከኝ ያምኑ ዘንድ ነው።” ቁ. 41-42።

የአልአዛር ከሞት መነሳቱ ውጤት ይህ ነበር።

ቁጥር 45 “ከአይሁድ ወደ ማርያም ከመጡት ኢየሱስ ያደረገውን ክዶት አይሁዶች ብዙዎች በአርሱ አመኑ።”

አጠቃላይ ትዕይንቱ ከመጀመሪያ አስከ መጨረሻ ድረስ እግዚአብሔር ያዘጋጀው ሲሆን “ታምኑ ዘንድ” በሚለው ሐረግ ላይ ያተኮረ ነው። አንዳቀደውም በሚገባ ሠራ፤ ደቀመዛሙርቱ አመኑ፤ ማርያስ አመነች፤ አይሁዶች አመኑ። እምነት እግዚአብሔርን ያስደስተዋል፤ እኛ ማመን ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር አንድናምን ይፈልጋል፤ እምነታችንንም ለማሳደግ አጥብቆ ይፈልጋል። የእግዚአብሔር የሥራው ድርጅ እምነታችንን መገንባት ነው። እዚህ የምናየው ያንን ነው።

በእምነታችን ውስጥ የኛ የሥራ ድርጅብ ምን ይመስለዋል? የእኛ ድርጅ እግዚአብሔር የሚለንን ነገር ማድመጥ (ቃሉ ራሱ ሲሆንልን ቶሎ መቀበል ማለት ነው።) ፤ የሰማንውን ነገር ጥብቅ አድርገን መያዝ፤ ሌሎች ሁኔታዎችና በአካባቢያችን ያሉ ከንጥኔዎች ወደ ሌላ አቅጣጫ ቢገፋፉንም፤ “እምቢ” ብለን የያዝነውን በማጥብቅ አስከፍጻሚው መጠበቅ ነው። እዚህ ነው እምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው የሚለውን ነጥብ የማጠብቀው። ሁኔታዎችና ሰዎች ለአዕምሮአችንና ለሰሜታችን በሚያደርጉት ግብ ግብ የያዝነውን አውነት ወይም የተቀበልነውን ቃል ላለመተው ጠንካራ ፈቃድ ይጠይቃል። ይህንን ነጥብ ብደግመው ደስ ይልናል። እኛ ማመን ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር አንድናምን ይፈልጋል። እምነታችንንም ለማሳደግ በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ ያሳልፈናል።

10 . እምነትና ሥልጣን

ጌታ የሱስ ትልቅ እምነት አላቸው ብሎ የመስከረላቸው ሁለት ሰዎች ብቻ ናቸው። የመጀመሪያዋ ባለፈው ምዕራፍ ያየናት ከነፃናዊቷ ሴት ነች። ሁለተኛው ደግሞ

አገልጋዩን አንደፈውስለት ጌታን የጠየቀው ሮማዊው መቶ አለቃ ነው። ጌታም ወደቤቱ ለመሄድ ሲሰማማ መቶ አለቃው ይህንን የአምነት ንግግር ተናገረ።

“ጌታ ሆይ ወደቤቱ እንድትገባ የሚገባኝ አይደለሁም፤ ነገር ግን ከዚሁ ሆነህ አንዲት ቃል ብቻ ብትናገር አገልጋዬም ይፈወሳል። እኔ ራሴ የምታዘዛቸው አለቆች፤ ለአኔም የሚታዘዙኝ የባታቶች አሉኝ፤ ከአነርሱም አንዱን ሂድ ብለው ይሂዳል ሌላውን ና ብለው ይመጣል። አገልጋዬንም ይህን አድርግ ስለው ያደርጋል” ማቴዎስ 8፤ 8-9።

መቶ አለቃው ጌታን ሲያደርግ አይቶ ከእግዚአብሔር የሆነ ሥልጣን አንዳለው ተገንዝቦ ነበር። በዚህ ንግግሩ ጌታ ተደንቆ እንዲህ አለ፤

“አውነት አላችኋለሁ፤ ከአስራኤል መካከል አንኳን አንዲህ ያለ እምነት ያለው አንድ ሰው አንኳን አለገኘሁም” ቁ. 10።

በኃይልና በሥልጣን መካከል ያለውን ልዩነት እናውቃልን? ኃይል ብርታት ሲሆን ሥልጣን ብልሃት ነው። ጠመንጃ ወይም ዝጉጥ የደገነባችሁ ሰው አድርጉ ያላችሁን ታደርጋላችሁ፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ በአናንት ላይ ኃይል አለው። የኒዴርም የላብስ ፖሊስም አድርጉ ያላችሁን ታደርጋላችሁ፤ ምክንያቱም በአናንተ ላይ ሥልጣን አለው።

ብዙዎቻችን እግዚአብሔር ኃይል እንዳለው እናውቅ ይሆናል። ግን እግዚአብሔር ያንን ኃይሉን እኛ አንድንጠቀምበት ለእኛ የሰጠንን ሥልጣን የምንገነዘብ ጥቂቶች ነን። ጌታ የሱስ በኃይልም በሥልጣንም ነበር ያገለገለው።

ሥልጣን ሁለት መነሻዎች አሉት። የመጀመሪያው እኛ ስለ ክርስቶስ ባለን እውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። ስለ ክርስቶስ ማንነት ያለን እውቀት አያደገ ሲሂድ፤ ክርስቶስ በሠራውና በሚሰራው ሥራ ላይ ስናተኩር፤ የሥልጣናችን ልክ ከፍ እያለ ይሂዳል። የሥልጣን ሌላው መነሻ ደግሞ እኛ በክርስቶስ ማን መሆናችንን እየተረዳን ስንሂድ

የሚመጣ ነው። እርሱ የሰጠን ተልዕኮ ምን እንደሆነ ስንገነዘብ፤ የእርሱንም ትዕዛዛት ለመፈጸም በምናወጣቸው እቅዶች ውስጥ ሥልጣናትን እያደገ ይሄዳል።

በአጭሩ

አምነት መንፈሳዊ ክስተት ነው። አምነት ከእናነታችን፤ ከሰብዓዊነታችን የበለጠ ክስተት ነው። እግዚአብሔር ቃሉን በሕይወታችንም ሆነ በሁኔታችን እውነት እድርጎ ሲያመጣው (ሪማ ሲያደርገው) የሚቀበቀለው መንፈሳችን የሚረዳው ክስተት ነው። ጌታ የሱስ የማይታየውን አባቱን በምድር ላይ በሥጋ እንደገለጠው፤ የማናየውን ነገር እውነት የሚያደርግልን ክስተት ነው። ፍቅሩንና ኃይሉን እንዲሠራ የሚያደርገው ክስተት ነው።

በሚቀጥለው ምዕራፍ እምነታችንን በሥራ የምንገልጥበትን ተግባራዊ ዘዴዎችንና ሞዴሎችን እናያለን።

ምዕራፍ አራት

ተግባራዊ ዘዴዎችና ሞዴሎች

“እምነታችንን የሚያቅደው እግዚአብሔር ነው” የሚለውን አሳብ በመድገም ይህንን ምዕራፍ መክፈት አወዳልሁ። የሚሠራ እምነት እንዲኖረን እኛ ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር ይፈልጋል። ምክንያቱም የኛ እምነት እየጨመረ በሂድ ቁጥር እርሱ ለሕይወታችንና ለሁኔታችን የበለጠ ለማድረግ ቀላል ይሆንላታል። እምነታችንን የሚጀምረው እግዚአብሔር ሲሆን፤ እምነታችንን በሚያሳድጉ ድርጊቶች መሠማራት ግን የኛ ፋንታ ነው። ይህንን ማድረግ የምንችልባቸውን በርካታ ዘዴዎች በዚህ ምዕራፍ እናያለን። አስቀድመን ግን ሰንካላ (negative) እምነቶችን እናጋልጣቸው።

1. ሰንካላ እምነቶች

ሰው ሁሉ እምነት አለው፤ እምነት የሌለው ሰው የለም። ጥያቄው እንግዲህ እምነትን እንለማመዳለን ወይ የሚል ሳይሆን የምንለማመደው እምነት ምን አይነት ነው የሚለው ነው። ጠንካራ እምነት አለ፤ ደካማ እምነት አለ፤ የሚሠራ እምነት አለ፤ የማይሠራ እምነት አለ፤ ቅን (positive) እምነት አለ፤ ሰንካላ (negative) እምነት አለ። ሰንካላ እምነት ማለት አይሳካም፤ ይበልሻል፤ የሚል እምነት ነው። መጥፎ ነገር ይሆንብኛል ብዬ ካመንኩ፤ የዚያ መጥፎ ነገር የመሆን አድሎ ይጨምራል። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል “እይዟችሁ” “እትፍሩ” እያለ የሚመክረን። ፍርሀት ሰንካላ እምነትን ያመጣል። ጌታ የሱስ በማርቆስ 4 የዘረውን ምሳሌ ከተናገረ በኋላ

“ስለምትሰሙት ነገር ጥንቃቄ አድርጉ” ቁ. 24 አላቸው።

ልባችን መልካሙን አፈር አይነት ከሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይተከላል፤ ይበቅላል፤ ብዙ ፍራ አፍርቶ ለእዝመራ ይደርሳል። ግን ይህ ልባችን የሰይጣንንም ቃል ተቀብሎ፤ አብቅሎ እንዲያፈራ የማድረግ ትሎታም አለው። በሚቀጥሉት ምዕራፎች ይህንን